

Utopia

Studentavisa

i Tromsø

NR. 8, 22. mai 1995 - 20. ÅRGANG

Lederkandidater strøket ut

Eksamen truet

AF er lei av dårlig lønn og truer med streik under eksamen.

SIDE 6

Fire ungdommer

om livet, verden og framtiden.

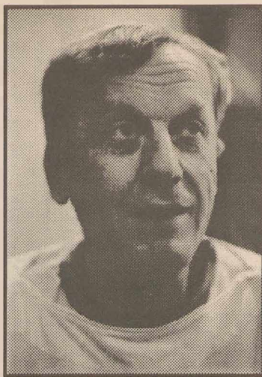
SIDE 24-25

Samisk avdeling

på Gimle barnehage er truet av nedleggelse.

SIDE 4

....er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø. Avisen gis ut med støtte fra Student-samskipnaden.

Universitetet i Tromsø skal om ikke lenge – nærmere bestemt den 2.oktober – velge ny rektor. Redaksjonen har bedt meg om noen synspunkter på rektors oppgaver.

Ro & fred

Nå er endelig alle våre valg over. Vi slipper å ta flere avgjørelser før til høsten. Vi har overlatt alle avgjørelser til studentstyret. Nå er det klart hvem som blir sittende der, og disse skal selv finne ut hvordan de skal jobbe. Uravstemninga bestemte at det skulle være et representativt organ, hvor instituttene skal ha flertall, som skal ha makta. Riktignok krangler man om hvor stort dette flertallet skal være, men det er forhåpentligvis en diskusjon som straks er opp og avgjort.

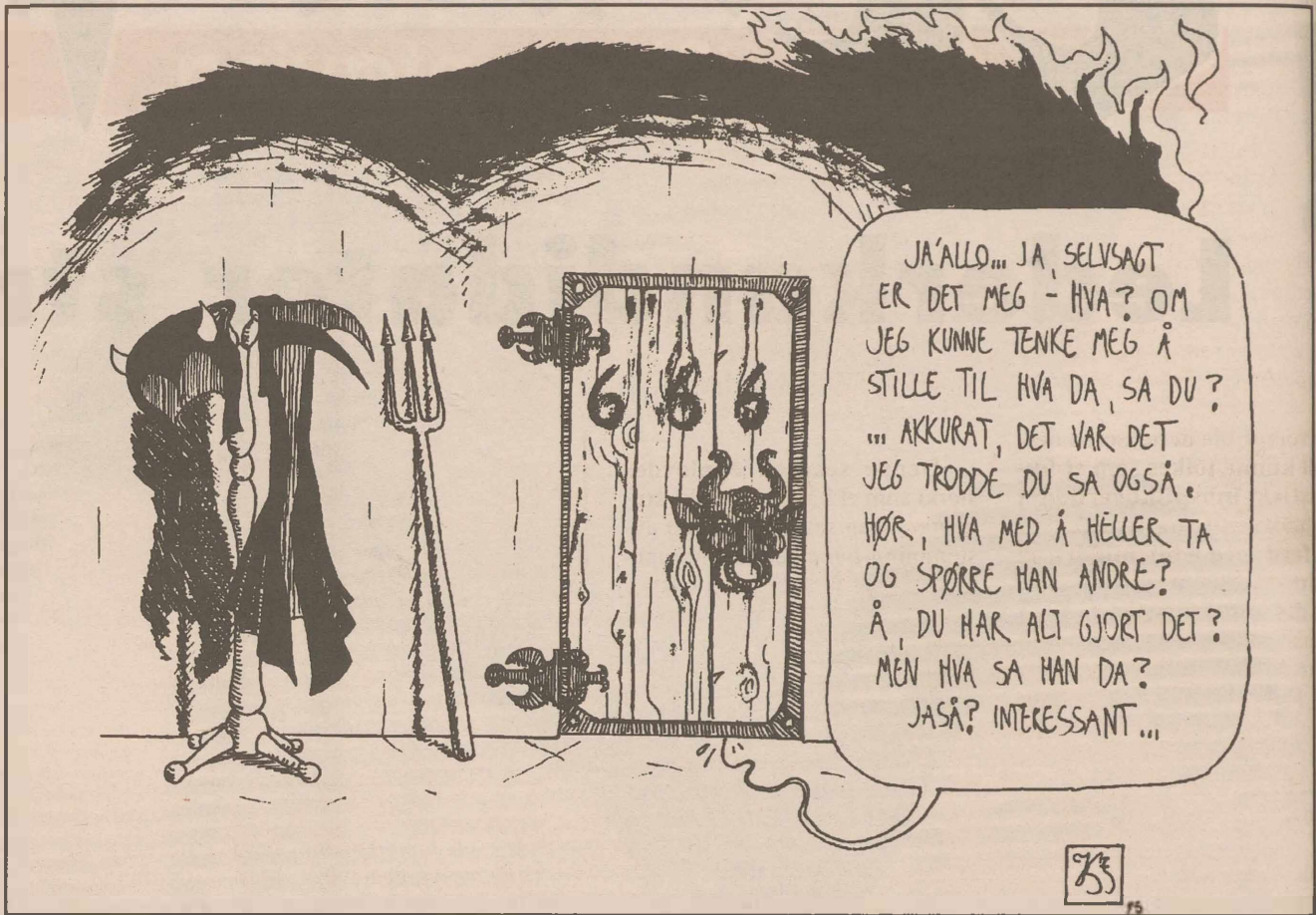
Det som trengs nå er ro. Ro i organisasjonen slik at studentstyret endelig kan begynne å jobbe for det de skal, nemlig for deg og meg. Det er mange oppgaver de må kaste seg over slik at vi får en bedre studiehverdag. Lesesalsplasser, PC-muligheter til flest mulig, studentbuss, studiefinansiering, oppgavene er mange til det nye studentstyret. Og de trenger ro for å få gjort oppgavene sine skikkelig. I skrivende stund, er det klart at det ikke kommer til å bli noen ro før etter det konstituerende studentstyremøtet den 24.mai. Men etter dette forlanger vi at man lar alle gamle uenigheter ligge, og legger til rette for at det snart skal skje noe vettugt fra Hovedgården. Vi er lei kranglinga og bråket rundt organiseringen og hvordan ting skal gjøres.

Valget hadde egentlig ingen vinner. Instituttene fikk inn tre representanter på politiske lister, så de blir de seirende, hvis noen vinner skal utropes. Det som var merkelig under valget var all strykningen. Godt kvalifiserte toppkandidater ble strøket og nærmest radert ut av listene. Det kan være at det har vært en kampanje blant disse velgerne, men en slik misnøye burde ha kommet til syne i forkant av at listene ble satt opp. Dermed ville flere vært skånet for den skuffelsen valget ble for enkelte, og det vil vært mye mer reallt gjort.

Får du en unge og går på profesjonsstudier er du ille ute. Du får ingen garantier om at du får tilbake en plass etter endt fødselspermisjon. Dette skaper stor usikkerhet og frustrasjon blant de som har lyst til å få en unge, men som ikke har råd til det på grunn av manglende sikkerhet. Det er på tide at noen rydder opp i dette, og sørger for at det ikke blir nødvendig å måtte velge mellom unger og studier.

Utopiareaksjonen ønsker med dette nummeret alle på Universitetet en riktig god sommer.

Hva skal være den nye rektorens oppgaver?

JA'ALLO... JA, SELVSAGT ER DET MEG - HVA? OM JEG KUNNE TENKE MEG Å STILLE TIL HVA DA, SA DU? ... AKKURAT, DET VAR DET JEG TRODDE DU SA OGSÅ. HØR, HVA MED Å HELLER TA OG SPØRRE HAN ANDRE? Å, DU HAR ALI GJORT DET? MEN HVA SA HAN DA? JASÅ? INTERESSANT...

Kristffer Jørgensen

Illustrasjon: Kristffer Jørgensen

For samtlige universiteter, og kanskje ikke mer for Universitetet i Tromsø enn for andre, gjelder det at de i økende utstrekning må konkurrere med et betydelig antall frittstående forskningsinstitutter, stiftelser, høyskoler og organisasjoner.

Universitetene stilles slik overfor en betydelig utfordring: de må forholde seg aktivt til en ekspansiv utdannings- og forskningspolitikk, slik denne drives av myndighetene, forskningsrådene, organisasjoner, andre utdannings- og forskningsinstitusjoner, både for å styrke sin egen legitimitet og for å sikre seg de finansielle muligheter som denne politikken tilbyr.

Universitetene må konkurrere på premisser som ikke nødvendigvis er deres egne. På godt og ondt har de prøvet å møte utfordringen ved å ta på seg aktuelle og samfunnsrelevante oppgaver – også fordi det her har ligget ressurser.

Det må være en rektors oppgave både å sikre universitetet så mange ressurser som mulig og samtidig holde en beskyttende hånd over de innslag – ikke minst det kritiske element – som naturlig inngår i universitetets identitet. Dette er selvsagt et vanskelig dilemma å hanske med.

Omstilling

Det har vært nødvendig for universitetene å gjennomgå en omstillingsprosess.

Fleire steder – blant annet i sentrale offentlige dokumenter – fremkommer nå det synet at universitetet bør omstille seg til å bli en bedrift – en produserende kunnskapsbedrift. Og denne bedriften må moderniseres, styres bedre, i det hele tatt altså effektiviseres – anbefalinger helt i tråd med moderne bedriftstenkning. Meget av dette er bra.

Vi begynner også å merke skadevirkninger av dette synet – ansatte så vel som studenter og stipendiater blir opptatt av sine rettigheter og sitt for-

hold til bedriften, noe som kan gå på bekostning av den tillit folk bør ha til hverandre på universitetet.

Men det viktigste er at denne omstillingsprosessen kan innebære en glidning innenfor universitetene vekk fra langsiktige intellektuelle funksjoner – altså lange tankerekker som ikke gjør seg i årsrapporten. En rektors oppgave må være å bidra til at omstillingen blir mest mulig skånsom, uten konflikt og disharmoni. Da må rektor være en god pedagog – med evne til å forklare, stimulere og oppmuntre, og bremse når det er nødvendig. Og rektor bør også kunne forsone.

Rektor må ha et godt – og oppdragende – forhold til alle ledd i universitetet. Rektor har et stort ansvar for at administrasjonen fungerer best mulig. Forholdet til studentene er selvsagt svært viktig. Rektor bør bidra til debatten om studentenes kår, og selv om det er vanskelig gjøre sitt til at forholdene blir best mulig.

Etablering dyrt

Det koster å være student, og det koster å etablere seg i leilighet og få seg et hjem. Prestasjonskravene er store. Disse ytre kravene kan komme i veien for en skikkelig intellektuell fordypelse i faget. De akademiske institusjonene kan sakte og sikkert gli over til å bli pensumrettede undervisningsfabrikker.

Ytre forhold ligger til grunn for at noen studenter betrakter den universitetsansatte lærer som en tilrettelegger, en som serverer et stoff som studentene passivt, uten egeninnsats, skal ta i mot. Dette gjelder langt fra alle studenter, ikke en gang majoriteten, men likevel er en slik konsumentholdning blitt mere synlig etter hvert.

Strengt prestasjonskrav – ofte innenfor trange tidsrammer – rettes i dag til unge forskere. Forskeropplæringen må stå på den kommende rektors agenda.

Universitetets samfunnsrolle
Den viktigste oppgaven for en ny

rektor, ja for en hver rektor, er å danne seg en maksimalt bevisst oppfatning av universitetets rolle i samfunnet, og så bidra til at de indre forhold legges til rette for å kunne utøve denne rolle. Det ville komme såvel universitetet som mange andre institusjoner til gode, om det kunne utvikles en tankegang og noen retningsgivende metaforer som kunne virke beskyttende overfor fremmedartet press.

Ville det være mulig å organisere universitetet litt mer som et fellesskap som beveger seg fremover mot et mål, ut fra noen dypere sosiale og etiske forpliktelser? Et fellesskap som utløser forskerens engasjement og studenters lærelyst?

Ingen kan i dag forsvare at universitetet skal være en isolert og opphøyet fristat, men det holder heller ikke med en markedsorientert bedriftsmodell.

I den offentlige debatt er det flere ganger i det siste blitt hevdet at motsetningen står mellom det «dydige» og det «ansvarlige» universitet.

Men kanskje er dette den egentlige motsetningen: at vitenskapen ikke kan utvikle seg i total uansvarlighet. Den kan miste sin dyd – og sin brodd – om den knytter seg for sterkt og ensidig til særinteresser. Nå er det utvilsomt næringslivets, eller den økonomiske sektors, særinteresser og tankegang som presser på universitetene – universitetene viser seg i dag å være langt mindre påvirkelige av radikale strømninger med rot i 1968 og tiden rett etter.

Det må være en grunnleggende oppgave for en rektor å meisle ut en ny, relevant og vidt favnende modell for universitetene og sørge for – så langt råd er – at denne nye modellen

Av: Yngvar Løchen

Professor ved ISV og tidligere rektor ved UiTø

Sirkuskongen er død, leve sirkuskongen!

Eller en nekrolog over studentdemokratiet...

HAM (Hovedallmøte) 02/95 vedtok som siste sak følgende:

«HAM pålegger arbeidsutvalget og sekretariatet å jobbe for å innføre gravitasjonsfri sone ved Universitetet i Tromsø. Dette skal være gjennomført innen 8. mai 1995.»

Følgende passus ble fjernet før vedtaket ble fattet:

«SSIAU og sekretariatets tiltak er avhengig av at dette blir gjennomført».

Hvorfor ble dette, som i beslektede fall kunne tolkes som et humoristisk innspill, overhodet ikke morsomt, og hvorfor er det i ferd med å bli mindre og mindre morsomt for de som satte det hele i gang?

En av aktørene bak dette kupet er Petter Reinholdsen fra IMR. Han påstår at han er imot Allting, og hans høyeste ønske er tilsynelatende at alle andre også skal bli det; det være seg gjennom overtalelse eller overbevisning.

Det er til enhver tid på sin plass med en kritikk av det bestående system, det kunne noen og enhver unne både seg selv og andre. Jeg etterlyser imidlertid et mer bevisst forhold til hva denne kritikken består i. I forkant av HAM 01- og 02 -/95 er det drevet en del lobbyvirksomhet ved IMR spesielt og etter hvert har også SU ISL/ISV kastet seg med på leken. En av parolene har vært «å bli kvitt de politiske broilerne». Dette er underlig, da det etter mitt skjønn er noen av de mest broileraktige innen studentpolitikk som står bak, direkte eller som klakører. Hvis disse da ikke allerede opplever seg selv som fullvoksne haner. Kanskje til og med vær-

haner.

Det er også noe urovekken- de over måten vedtakene ble fattet. Stemningen bar fra første øyeblikk budskap om hva som var i gjæring, IMR studenter var i et overraskende flertall, og i et overraskende godt humør. Det gjaldt også de som ga sin tilslutning til IMR- gjengen.

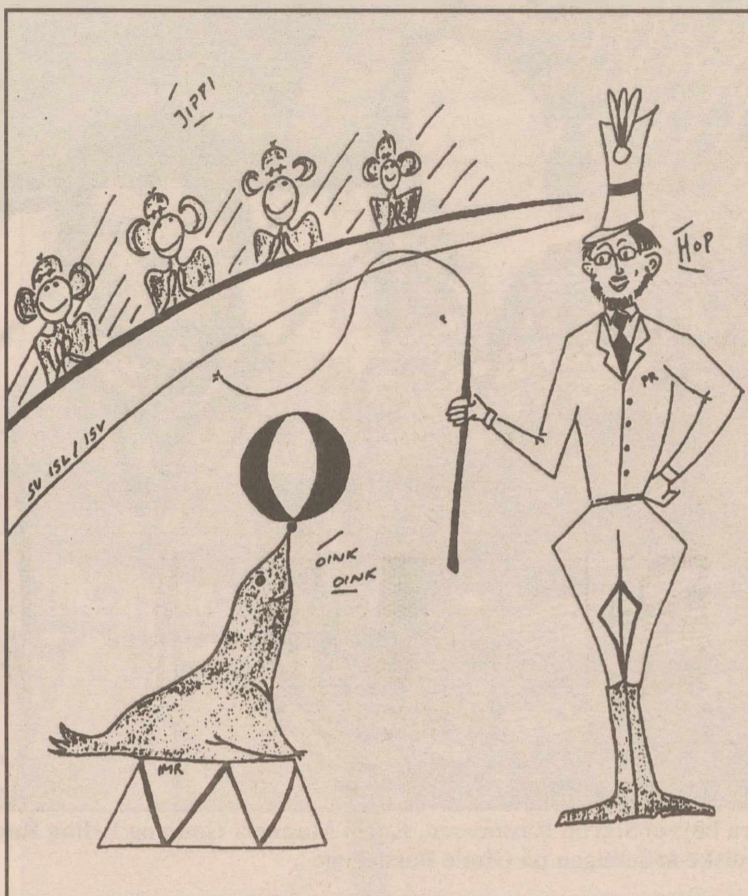
Hvorfor lo så mange? Var de glade fordi Reinholdsen, Guru på IMR, er så morsom, eller kanskje fordi livslang studentsjef ved ISL/ISV, Robert Hagen, er så heldig å besitte sannheten?

Denne seansen opplevdes sterkt som et hån mot ferske studenter. Man setter i gang en avstemning hvor det eneste mange vet, er at de skal stemme med «sine egne», og mot «de andre». Hvordan føles det å stemme i flokk? Og hvordan føles det å kritisere et system med enda rådnere virkemidler? Hva er det egentlig studentpolitikkerne holder på med? Det være seg disse valgt politisk eller fra institutter. Hva er det vi vil med studentrepresentasjon?

Hva har man oppnådd med denne kritikken?

Noen burde stilt seg disse spørsmålene.

Ettersom vedtakene som ble tvunget igjennom hadde ordlyd og tidsfrister uten blick for hverken konsekvenser eller praktisk gjennomførbarhet, står vi igjen med et studentdemokrati som er, om mulig, enda mer svekket i studentenes øyne. Man har valgt eksplisitt ikke å bruke HAM til et diskusjonsfora, men til å ruinere det totalt. Skulle man ikke forvente et minimum av ansvarstaken overfor det som er gjennomført til nå? Hvis «kritikken» slik den har tatt form skal være

holdbar, må bakmennene være seg dette ansvaret bevisst. Men kanskje det overhodet ikke var ment som kritikk. Kanskje det må forstås som hva det ser ut som, ren sabotasje.

Nå har IMR stilt egen liste, «Realistenes Matnyttige Alternativ»; så nyttig at de selvsamme realister så seg nødt til å forlate folkemøtet før avstemningen uten i det hele tatt å ha vært i stand til å redegjøre for ett eneste perspektiv. Det er trist, særlig når man tenker på alle som har vært med å stemme over dette, uten å ane hva det handlet om.

HAM bestemte at ordningen med Allting ikke skulle ha en lengre prøveperiode, Alltinget er

nedlagt, og HAM er nedlagt. Ordningen med urnevalg er interessant fordi den når flere, kanskje bidrar det til å høyne et studentengasjement. Men jeg vet fremdeles ikke om jeg er så glad for at arenaen for diskusjon er forvitret, med god hjelp fra realistene.

Avdøde Arnardo visste i det minste hva han holdt på med.

Tekst og tegning:
Trine Hamran,
studentrepresentant i
Universitetsstyret

landsdelens største og viktigste utdannings- og forskningsinstitusjon og kunnskapsforvalter, må ta konsekvensen av den kunnskap som forvaltes og gå foran som et godt eksempel i kampen mot tobakkens helseskadelige virkninger.

Man kan vel mene mangt og meget om røyking og røykeforbud, men som ansvarlig individ, som ansatt, student og besøkende, må man forholde seg til de vedtak som er fattet. I klartekst betyr det at den enkelte røyker nå må belage seg på en hverdag hvor mulighetene til å røyke blir færre og / eller røykingen må henlegges til bestemte steder. Man må ta konsekvensen av at det snart blir et totalt forbud mot å røyke innendørs, og innrette sine røykevaner etter dette. Hvilke løsninger den enkelte foretrekker, må selvsagt være et individuelt valg.

Universitetssamfunnet må imidlertid kreve at røykerne t de valg de foretar, ikke er til sjanse for andre. Det betyr at vi ikke kan akseptere at røykerne:

- røyker der det ikke er tillatt
- ikke benytter askebeger o.l., men kaster fra seg sneiper, fyrstikker m.m. i gang og friarealer
- klumper seg foran inngangspartier slik at det ikke er mulig å

komme seg inn i bygninger uten å eksponeres for tobakksrøyk

Det er av avgjørende betydning at den enkelte røyker retter seg etter de vedtak som er fattet, og foretar sin røyking på en måte som er hensynsfull overfor andre.

Vi ser fram til en røykfri høst, og ønsker alle - røykere og ikke-røykere - en riktig god sommer.

Hilsen Jan Erik Frantsvåg,
formann RFU

Takk!

Eg vil få retta ei varm takk til studentar og tilsette ved UiTø for blomar, gaver og helsingar i sambandet med at eg vart sjuk. Eg er overvelda over den omtanke og sympati som er vist meg. Etter god behandling på RiTø er eg no heime og i fin betring.

Venleg helsing rektor
Ole D. Mjøn

Utopia

Universitetet - ISV
9037 Tromsø

Tlf: 776 44283
fax: 776 45199

Ansvarlig redaktør:
Håvard Arntsen

Kulturredaktør:
Ellisiv Lindkvist

Desksjef:
Henning Jensen

Vikarierende fotoansvarlig:
Jan Martin Berg

Redaksjonssekretær:
Brynjar Indahl

Sivilarbeider:
Jørgen Flint

Tomas Sætre, Øyvind Eggen, Anders Røeggen, Ola Brattli, Torgeir Eike-land, Solveig M.L. Kavli, Henrik Ormåsen, Christine Haraldsen, Kristian Wengen, Jan Martin Berg, Morten Skogly, Åsgeir Johansen, Thomas Harris, Vidar Dons Limdrupsen, Vibeke Isaksen, Alexander Kristiansen, Andre Bruun, Kari Myklebost, Amund Sjølie sveen, Geir K. Ronland, Georg Lundesgaard, Marit Nordsjø, Per Steinar Møen, Rune Balle, Stein Ivar Mona, Truls Brekke, Åshild Strand, Wenche A. Johannessen, Joakim Christensen, Espen Sirnes Larsen, Geir Kastmo, Lorenz Khazaleh, An-Magritt Gjertsen, Eivind Lentz, Hilde Mjøs, Mona Møllebakken, Elin K. Haugland, Vegard Bønes, Marianne Schønberg, Kristoffer Jørgensen, Geir Ove Johansen.

Trykk:
Bladet Tromsø, i
et opplag på 5000.

Annonsepris:
5 kroner per spaltemilli
meter

Forsidefoto:
Jan Martin Berg

Neste deadline:
August 1995

Utopia tar gjerne imot leserinnlegg. Skriv kort og poengtert, så når du flere med dine meninger. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte.

Merkedag

1. juli 1995 er en merkedag for ansatte og studenter i Tromsø. Fra og med den dagen trer det alminnelige røykeforbudet i kraft. Røyking blir bare tillatt i enkelte spesielt avsatte røykerom, for en periode frem til årsskiftet 95/96.

De rom hvor det vil være tillatt å røyke i overgangsperioden er; Røykekantina i MH-bygget, røykerom på Nordlysobservatoriet, røykerom 2.etg. på UB, røykerom Breivika 1 (IMR), røykerom Breiviklia 15 (AMI-bygget), røykerom Domus og røykerom Storgata 25.

Innendørs røyking andre steder på Universitetsområdet enn de rom som er nevnt ovenfor, er ikke tillatt. Universitetet forbeholder seg

retten til å stenge ett eller flere av de nevnte røykerommene, dersom erfaringene viser at de ikke fungerer etter hensikten når flere røykere trekker inn på dem.

Røykeforbudet ble vedtatt i 1994 etter lengre tids diskusjon, hvor alle synspunkter fikk slippe til. De ulike alternativer ble grundig drøftet, og styret vedtok til slutt et totalt innendørs røykeforbud, som skal gjennomføres i to etapper. 1. juli gjennomføres første etappe, annen etappe er å stenge også røykerommene, slik at kun utendørs røyking blir tillatt. Styret oppnevnte et utvalg, Røykfritt universitet (RFU), som fikk i oppgave å informere om og forberede innføringen av røykeforbudet.

Blant de viktigste argumenter for et røykeforbud var den enkeltes rett til å gjennomføre sitt arbeid og sine studier uten å måtte utsettes for røyk - spesielt viktig her er hensynet til allergikerne blant oss - og det hensyn at Universitetet, som

Vil legge ned samisk barnehage

Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) vurderer å legge ned den samiske avdelingen på Gimle barnehage. Istedet vil SiTø etablere et språktilbud til de samiske barnene som går der. Begrunnelsen for å legge ned er for lav søknad. Foreldrene på avdelingen protesterer mot denne nedleggelsen.

U Håvard Arntsen

Den samiske avdelingen på Gimle ble etablert i 1992. Og SiTø skryter av at dette var på eget initiativ og uten at oppstarten på noen som helst måte var blitt pålagt. Etter noen års prøvedrift mener SiTø at det ikke er grunnlag for å drive avdelingen lenger. Det er for få som søker seg inn på denne avdelingen. De får rett og slett ikke fylt opp avdelingen med samiske barn, hevder Helen Knoph Larsen i SiTø. De samiske foreldrene protesterer mot nedleggelsen av avdelingen. De mener det fremdeles er grunnlag for å ha en samisk avdeling. Styret i Samskipnaden behandlet saken 12. mai, men utsatte videre behandling fordi de styrende råd og organer i barnehagen skulle få bedre tid til å uttale seg.

Stenger ikke

-Det er ikke snakk om å stenge avdelingen. Vi fikk i januar tilbakemelding fra de samiske foreldrene at språkopplæringen og det samiske kulturelle ikke var tilfredsstillende på avdelingen. Søkertallene, altså antallet samiske barn som søkte seg til avdelingen, er også for lavt til å holde en samisk avdeling i gang, sier Helen Knoph Larsen. Hun forteller at av 13 barn i avdelingen i dag, er kun 5 samiske. Og søkertallene viser ingen annen utvikling, påstår hun.

Får ikke fylt opp

-Problemet idag er, ifølge Knoph Larsen, at det er vanskelig å fylle opp de samiske plassene og at de ikke får tak i samiske førskolelærere. Noe som har forringet kvaliteten på den samiske opplæringen de har gitt til i dag.

-Det er kun fem samiske barn som har søkt om plass, og da anser vi det som beste løsning å gjøre den samiske avdelingen om til en vanlig avdeling, hvor vi tilrettelegger språkopplæring til de samiske barna som kommer til å gå der, sier hun og forklarer at de vil få ekstramidler fra kirke, undervisnings- og forskningsdepartementet for å opprette en slik læringsfunksjon. Dette vil være 7 prioriterte plasser for søkere med samisk bakgrunn.

-Vi vil selvsagt beholde de samiske lekene, vi har jo også samisktalende assistenter, så vi vil ta vare på og utvikle et

(Fra høyre) Sigrun Rasmussen, Karin Mannela Gaup og Erling Ravna protesterer mot SiTø sine planer om å legge om driften av den samiske avdelingen på Gimle Barnehage

Foto: Vegard Bona

språktilbud, lover Knoph Larsen.

- Så lenge vi har så store problemer med å fylle opp plassene kan vi ikke forsvare å kalle dette for en samisk avdeling. Skal vi kun ha samiske her, noe som er det beste hvis en vil drive tilfredsstillende opplæring, vil dette bety at det blir 8 tomme plasser. Og jeg kan ikke forsvare et økonomisk tap på 700.000 kroner, noe som dette vil innebære, sier hun.

Dårligere tilbud

Fra foreldrenes side hevdes

det at man ikke har gjort godt nok arbeid i Samskipnaden hverken når det gjelder rekruttering av flere samiske søkere eller for å lage et tilfredsstillende opplæringsopplegg i samisk kultur og språk.

- Dette betyr seks plasser mindre for de som søker på samisk grunnlag. Det er nok søkere til å fylle opp en hel avdeling. Det eneste er at mange av disse har hevet i feil kø, sier Karin Mannela Gaup, sykemeldt avdelingsleder ved den samiske avdelingen på Gimle, og får støtte

fra foreldrene Sigrun Rasmussen og Erling Ravna. Hun mener det ikke er blitt gjort nok for å legge forholdene til rette for å ta de samiske søkere opp og fylle avdelingen med samiske barn. Blant annet kunne en ha gjort om på sammensettingen av barn i avdelingen, mener hun. Men dette går Knoph Larsen i mot. Ifølge henne kan en ikke sjonglere med sammensettingen i alder på avdelingen, dette er imot barnehageloven.

-Det er viktig å opprettholde et samisk tilbud. Det nytter ikke

å få et tilbud i samisk språk og kultur kun noen timer i uka. Samskipnaden bør opprettholde et kontinuerlig tilbud med samisk aktivitet og kultur, mener Lars Andreassen i Samisk studentforening i Tromsø, SSSR. Han synes det er rart at SiTø mener at de ikke har godt nok søkergrunnlag, og mener det bør ses litt mer på om det er mulig å tilrettelegge tilbudet bedre, slik at flere samiske kan benytte seg av den samiske avdelingen.

Mortensnes barnehage utsatt

Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) sine planer om bygging av barnehage på Mortensnes er blitt utsatt. For dyre anbud gjør at den planlagte åpningen i november blir utsatt til februar/mars neste år.

U Stine Bjertnæs

Den nye barnehagen skal ta imot 52 barn, fordelt over fire avdelinger.

-Forsinkelsen skyldes at de anbud vi har mottatt til nå har vært for dyre, opplyser Vidar Bakken, direktør i SiTø. Anbudene lå på rundt 9 millioner kroner, en pris som SiTø mener ligger litt for høyt i forhold til det de kunne tenke seg.

Økte bevilgninger

Planen om en ny barnehage oppsto parallelt med at man fikk OL-boligene til Mortensnes. Samtidig signaliserte Kirke, Undervisnings- og Forskningsdepartementet at de ville øke bevilgningene til barnehagebygging. I statsbudsjettet for 1994 ble det satt av midler, som skulle fordeles til landets samskipnader til dette formålet. SiTø fikk

midler til 35 nye plasser, i tillegg ble det gitt mellom 6-700.000 kroner i såkalte stimuleringsstiltak over Barne- og Familiedepartementets budsjetter. SiTø prøvde å få til en driftsavtale med Tromsø kommune, men kommunen har ikke hatt råd til å etablere flere barnehager.

På grunn av de manglende tilskuddene åpnet studentstyret for at man skulle øke semesteravgifta for å finansiere barnehagebyggingen.

-Under behandlingen av barnehagetilbudet 1995-96 ble det dokumentert stor mangel på barnehageplasser. Pengene fra økt semesteravgift var tiltenkt denne konkrete barnehagen for å avhjelpe situasjonen, forteller Bakken. Men anbudene fra entreprenører har vist seg å være for dyre, slik at byggingen ikke kan starte enda. På spørsmål om denne forsinkelsen innebærer at man mister statsstøtten, svarer direktøren;

-Midlene til de 35 plassene skulle normalt tas i bruk innen ut-

gangen av 1995, ellers ville de forsvinne. Vi vil imidlertid ta dette opp med departementet, og forsøke å få midlene neste år. Jeg vil bli svært overrasket hvis departementet ikke viser forståelse for dette.

Tiltross for de høye anbudene blir ikke planene om bygging avskrevet.

-Vi må lete etter billigere løsninger. Det er mulig vi vil forespørre en ferdighusleverandør, framfor å gjøre bruk av en arkitekttegnet plan til prosjektet, sier han og presiserer at en billigere løsning ikke trenger å bety noen dårligere barnehage. Årsaken til de høye anbudene er enda ikke klart, men man vil få arkitektene til å redegjøre for utregningene.

Svært uheldig

-Svært uheldig, karakteriserer Eirin Endresen Ytreberg, nestleder i studentstyret, forsinkelsene i byggingen av barnehagen på Mortensnes.

-Studentene blir eldre og eldre. Det er da naturlig at flere har barn. Denne utviklingen må SiTø ta på alvor, og satse på å bedre barnehagetilbudet, uttaler hun til Utropia.

Ikke tilfredsstillende

Barnehagedekningen for studenter i Tromsø er langt fra til-

fredsstillende. I Oslo har Studentsamskipnaden en barnehagedekning på totalt 71 prosent - sett i forhold til registrert behov, opplyser Mette Lie ved Studentsamskipnaden i Oslo. Barnehagekonsulent Kjerstin Karlson anslår totaldekningen i Tromsø til å være på under 50 prosent.

Vanskelig å få plass

Utsettelsen av barnehagebyggingen har skjedd på samme tid som at uttaket for barnehageåret 1995-96 pågår. Endringene gjør det enda vanskeligere enn beregnet for studenter å få barnehageplass.

- De som blir stående uten en barnehageplass har tre muligheter; de kan enten kjøpe plass i en privat barnehage- noe de færreste studenter har råd til, de kan prøve å få dagmamma - noe som mange synes er både dyrt og ustabil, eller de kan være hjemme med barna. Det kan innebære at de får dårligere muligheter enn andre til å studere, sier Ytreberg bekymret og avslutter: - Noen må til og med oppgi planene om å studere i Tromsø fordi de står uten et tilsynsopplegg for barna sine. De får studieplass, men ikke barnehageplass - og må dermed takke nei.

Sommer, sol og ingen sommerjobb

Sommeren står for døren og eksamen begynner å bli et tilbakelagt kapittel. Nå står for mange et nytt problem for døren; hvordan skal man klare seg økonomisk gjennom sommeren.

Jørgen Flint

Sommeren blir bare lenger og lenger. De ulike fagene ved universitetet avsluttes etterhvert tidligere og tidligere. Alt er imidlertid ikke bare sol og sommer; studielånet er bare normert for 10 måneder, noe som gjør at sommeren fremstår for mange som et økonomisk mareritt.

Det er stor rift om sommerjobbene og langt fra alle er så heldig å få sommerjobb.

Grunnlaget endres

Som heltidsstudent har du egentlig ikke krav på arbeidsledighetstrygd. Unntaket er hvis du har tjent over 28 560kr sist kalenderår, eller hvis du har tjent over 28 560 gjennomsnittlig de tre siste kalenderår. Hvis du kommer inn under en av disse gruppene har du krav på arbeidsledighetstrygd fra arbeidskontoret.

Dagpengene i disse tilfellene utgjør 2 promille av det totale inntektsgrunnlaget. Tjente man for eksempel 30 000 kroner forrige år vil man få utbetalt 60 kroner per dag i 6 dager. Til sammen blir dette 360 kroner uken. Et nytt forslag som er nå er ute på høring består i å øke dagpengergrunnlaget fra 28 560

kr til 47 600 kroner. Når inntektsgrunnlaget økes så betraktelig til dagpenger vil det automatisk føre til at endel studenter faller utenfor regelverket.

Stort problem

-Vi får en rekke henvendelser hvert år fra fortvilte studenter uten sommerjobb som ikke vet helt hva de skal gjøre. Vi henviser dem da i første omgang til arbeidskontoret og ber dem registrere seg som arbeidsledige. Dette er viktig blant annet for at vi skal kunne få statistikk på hvor stort problem dette er og hvor mange dette egentlig gjelder, sier Tone Jørpeland, velferdsansvarlig i Norsk Studentunion (NSU).

Fullfinansiering

-Vi jobber også med å få fullfinansiering fra Lånekassen. Det vil si at man får studielån og stipend for 12 måneder. Får vi dette forslaget gjennom blir lettere for endel studenter å klare seg rent økonomisk gjennom sommeren. Dette er selvfølgelig en ordning som blir frivillig for studentene om de vil være med på eller ikke. En slik ordning vil selvfølgelig ikke være nødvendig for studenter som bruker sommeren til å jobbe, avslutter Tone Jørpeland i NSU.

Foto: Eivind Lentz

Registrer deg!

På arbeidskontoret får man hjelp til å finne frem til ledige jobber. Arbeidskontoret får kontinuerlig inn ledige jobber som de fordeler videre til de arbeidssøkende. Her henger det oppdaterte lister ledige sommerjobber i distriktet. Premisset for at du skal kunne få en jobb gjennom arbeidskontoret er imidlertid at du har registrert deg arbeidssøker. Det finnes endel sommerjobber på markedet. Så det er ikke umulig å

få seg sommerjobb for dem som står litt på. Enten man får jobben gjennom arbeidskontoret eller på det private markedet

-Det som ser ut til å være et faktum er at de fleste sommerjobbene nå er tatt for sommeren. Det er i april at de fleste sommerjobbene fordeles, da kan det desverre se ut til at studentene er opptatt med eksamen og lignende. Slik at endel studenter nok kommer litt i bavevjen når det gjel-

Står du uten jobb i sommer er arbeidskontoret et naturlig sted å henvende seg for å få hjelp. Her henger det oppdaterte lister over ledige sommerjobber.

der kampen om mange av sommerjobbene, sier Ellinor Elvevoll, distriktssjef ved arbeidskontoret i Tromsø.

Studenter som ikke får sommerjobb, får de arbeidsledighetstrygd?

-Vi har helt klare regler å rette oss etter når det gjelder utbetaling av dagpenger. De som ikke fyller kravene i henhold til minsteinntekt får ingen penger hos oss, sier Ellinor Elvevoll.

Problematikken med studenter og arbeidsledighet er ikke bare reelt i sommermånedene. Etter en

lang universitetsutdannelse står endel personer uten noe arbeid å gå til. -Vi har egentlig veldig få gående ledig. De fleste som kommer fra universitetet får seg jobb. Om ikke umiddelbart så iverfall etter et par måneder. Slik det ser ut i dag har vi registrert 21 arbeidssøkende personer som har fullført hovedfag eller et profesjonsstudiet. Disse personene var ferdig utdannet til jul. Vi regner med at samtlige er ute i jobb i løpet kort tid, sier Ellinor Elvevoll.

Utopia fikk opplyst fra stu-

dieavdelingen ved universitetet at 135 personer avla eksamen av høyere grad til jul. Prosentatsen blir da at 15% av de som har avlagt høyere grads eksamen til jul er nå registrert som arbeidssøkende ved arbeidskontoret i Tromsø.

-Endel ferdigutdannede studenter går rett ut i jobb. Er man ferdig utdannet lege, sykepleier eller psykolog går man rett i jobb etter endt studie. Dette skyldes selvfølgelig at det fremdeles er en underbemanning i denne type yrker, avslutter Ellinor Elvevoll, ved arbeidskontoret i Tromsø.

Minst støtte til studenter

Får du ikke sommerjobb og ikke har grunnlag for arbeidsledighetstrygd er sosialkontoret neste utvei. Her har du krav på hjelp til støtte til livsopphold. Selv om du som student får langt mindre i støtte enn andre mennesker. Sosialloven sikrer en hver person støtte til livsopphold. Lovens § 5-1 sier følgende: *De som ikke kan sørge for sitt livsopphold gjennom arbeid eller ved å gjøre gjeldende økonomiske rettigheter, har krav på økonomisk stønad.* Hvert år går endel studenter til det drastiske skritt og kontakte sosialkontoret for støtte til livsopphold.

- Det er blitt et faktum at endel studenter ikke får jobb i sommermånedene. Hvert år får vi derfor endel henvendelser fra studenter angående støtte til livs-

opphold i sommermånedene. Disse søknadene blir behandlet på samme måte som andre søknader om sosialstøtte, sier Solfrid Zwarg, sosialkonsulent ved helse og sosialavdelingen i Tromsø komune.

Studenter som som får sosialhjelp i sommermånedene får mindre enn andre som går på sosialhjelp. Vanlig praksis ved sosialkontoret i Tromsø er at man som enslig får 3565 kroner i måneden til livsopphold. I tillegg til dette kommer støtte til boutgifter. Som student får man 2139 kroner i måneden til livsopphold og i tillegg støtte til boutgifter.

Dette tilsvarer en økonomisk forskjell på 1400 kroner i måneden mellom studenter og andre motakere av sosialstøtte.

-Grunnbeløpet på 3565 kroner er regnet ut slik at skal holde

til mat og klær og andre nødvendige ting. Når studenter mottar sosialstøtte i sommermånedene tenker man seg det at de bare trenger penger til mat. Satsene er derfor utregnet med dette for øyet. Studenter mottar jo studielån resten av året, sier Solfrid Zwarg. Skal man søke om sosialstøtte må man henvende seg på det lokale sosialkontoret. Deretter må man levere søknad der man dokumenterer sine utgifter og inntekter. Så vil søknaden bli behandlet umiddelbart. Studenter som mottar sosialhjelp i sommermånedene blir veldig skjelden hengende igjen i sosialsystemet. De mottar bare den økonomiske støtten de to sommermånedene også er du ute av systemet vårt, avslutter sosialkonsulent Solfrid Zwarg.

Det som ser ut til å være et faktum, er at de fleste sommerjobbene nå er tatt for sommeren, sier distriktssjef ved arbeidsforbindlingen i Tromsø, Ellinor Elvevoll. Foto: Jan Martin Berg

Truer med streik under eksamen

Akademikernes Fellesorganisasjon truer med å ta ut 350 stykker i Tromsø-området i streik. Deler av disse kan komme fra Universitetet og dette vil kunne ramme eksamensavviklingen.

U Håvard Arntsen

AF mener at de har tapt de 20 siste lønnsforhandlinger og truer nå med å ta ut medlemmene sine

i streik for å vise alvoret i situasjonen. I dette øyeblikket sitter de i mekling med administrasjonsdepartementet. Som enkelte kanskje husker brukte AF nylig en god del penger, og kjøpte opp all reklameplass på TV2 en kveld. Denne reklamen skulle fortelle hele Norge hvor dårlig stilt Norges akademikere egentlig er.

20-års sindighet slutt

-Vi har vært sindige folk i 20 år. Nå er det på tide at vi tar i bruk de maktmidler alle andre yrkesgrupper har tatt i bruk, sier professor Trond Eskeland. Han sitter i hovedstyret i AF.

-Hvis vi ikke gjør noe nå, så vil det også gå utover studentene i det lange løp, sier han. Han viser til at men-

nesker i offentlig sektor med høyere utdanning har hatt en jevnt synkende lønn i forhold til konsumprisindeksen og gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. AF frykter at hvis denne tendensen ikke snur vil

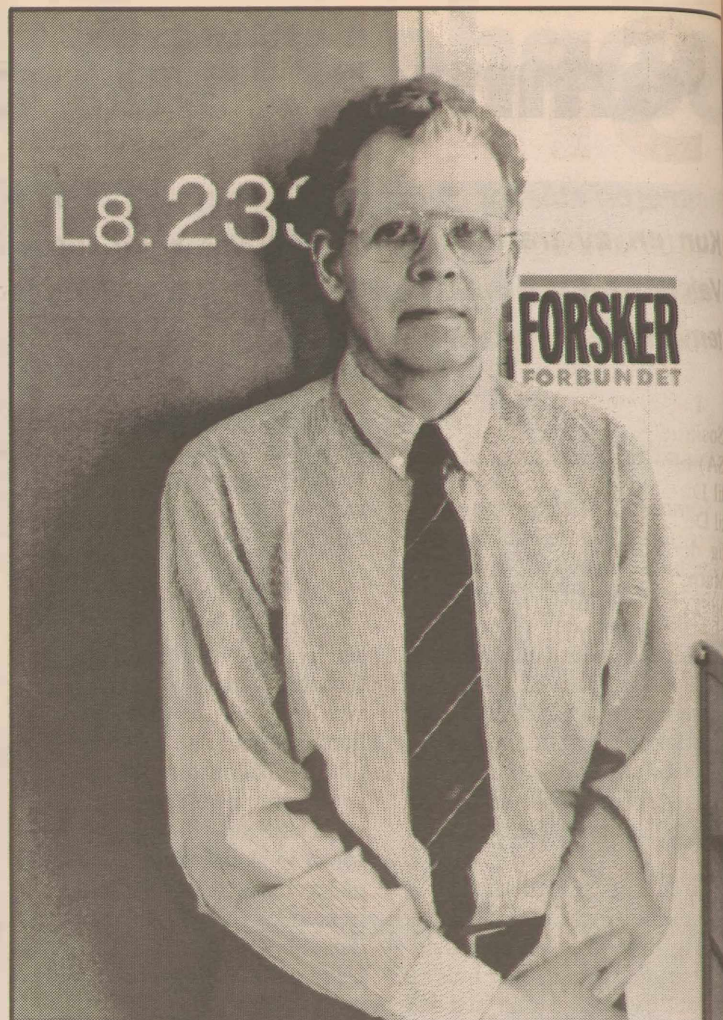
rekrutteringen blant annet til undervisningspersonell på universitetene bli svekket. Folk velger bort jobber i offentlig sektor og forsknings og undervisningskvalitet svekkes.

-Staten må ta ansvar og bedre lønnsvilkårene våre. Vi går ut med seks års høyere utdanning og med store studielån. Og i offentlig sektor får vi dårlig lønn i forhold til studielånet man må ta under utdannelsen. Det holder ikke lenger med å håpe på at nyutdannede får bedre lønn for eksempel når de blir professorer, fordi professorlønnen er også sterk redusert, mener professoren. Han sier også at nå er medlemmene i AF lei av å undervise på «idealistisk» basis.

Rammer studentene

AF har meldt plassoppgivelse fra og med 31 mai. Dette betyr at hvis meglingen, som de er inne i nå, med staten ikke fører fram vil 6000 medlemmer kunne bli tatt ut i streik. Av disse er det varslet at 350 er i Tromsø. Omlag halvparten av de universitetsansatte er medlemmer i AF. De som regnes som embetsmenn, det vil si de som ble professorer før 1990, har ikke streikerett. Dette vil kunne hindre at alt for mange studenter eventuelt ikke får tatt eksamen.

-Selvsagt vil dette kunne gå

Professor Trond Eskeland i Akademikernes Fellesorganisasjon i Tromsø bekrefter at streik kan ramme eksamensavviklingen ved UiTø.

Foto: Jan Martin Berge

utover eksamensavviklingen til studentene. Alle streiker vil nødvendigvis ramme en tredje, uskyldig part. Men staten bør også ta mer ansvar og gjøre sitt til at det blir unødvendig med streik, fortsetter Eskeland.

Bedre på sikt

-Dette vil bedre studieforhol-

dene til studentene på sikt. Lærere-rekrutteringen vil bli bedre hvis man får betalt for det en gjør og hvis arbeidsplassene i offentlig sektor blir mer attraktive. Og ikke minst vil dette kunne sørge for at de som går ut av universitetet får seg en jobb i offentlig sektor med en skikkelig lønn, avslutter han.

Eksamensfeil

I uke 20 var det eksamen for russisk semesteremne. Ved en feil ble det gitt et stykke til oversettelse som halvparten av eksamenskandidatene hadde vært igjennom før. Riktignok var det helt tilfeldig at halvparten hadde gått igjennom stykket under noen konversasjonstimer med en hovedfagsstudent. Men blemmen burde vært unngått med litt kommunikasjon mellom eksamensansvarlig og de som har hatt disse konversasjonstimer. Mange av de som tok eksamen har reagert og synes forståelig nok at dette er svært urettferdig. Hva som skjer videre er uvisst. Eksamenskommissjonen skal ta opp saken i nærmeste fremtid.

Har du hatt en strevsom semesterstart?

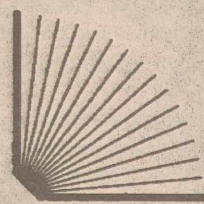
OVERFYLTE LESESALER OG AUDITORIER, TRANGT OM Plassen, KRANGEL MED HERNES, KRANGEL MED BANKEN, KØ I KANTINA, KØ PÅ BUSSEN, INGEN BUSS, INGEN HYBEL, OG PÅ TOPPEN AV ALT FÅR DU IKKE BØKENE DINE.

Ja, det har stadig vekk blitt tomt i hyllene hos oss. Framtida er ofte uforutsigbar: i blant bommer vi fullstendig når prognoser for studenttall og bokkjøp slår feil.

**FOR DE FLESTE PENSUMLISTENE HAR VI OVERKJØPT:
FOR 20 PROSENT AV DEM FIKK VI FOR LITE**

Derfor har du måttet vente. Vi jobber på spreng, og lover å skaffe deg det som KAN skaffes.

**Takk for din forståelse
og tålmodighet.**

AKADEMISK KVARTER

B O K H A N D L E R I
Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø. Tlf: 77 64 49 20

Strykegildet på UiTø

Kun en av tre lederkandidater ble valgt inn i Studentstyret. Valget utartet til å bli et strykegilde. Folk strøk så det ble temmelig store omrokeringer på listene. Eirin Endresen Ytre-

berg, lederkandidat for ROSSA, ble strøket fra førsteplass og havnet som tredje vara. Martin Rasmussen de moderates liste fikk akkurat nok stemmer for å komme inn.

I alt stemte 542 personer. Radikale og Sosialistiske Studenters Alternativ (ROSSA) blei størst med 202 stemmer, og lista til De Moderate fikk 184. Oppslutningen til De Moderate har med dette økt betydelig det siste året. IMR-lista, Realistenes Matnyttige Alternativ, fikk 102 stemmer og Felleslista fikk 54 stemmer.

Det gir henholdsvis 4,4,2 og 1 representant i Studentstyret. Det vil si i det konstituerende studentstyret som onsdag 24. mai skal møtes og velge leder, samt vedta reglement.

Alle stemmer telte

På grunn av det forholdsvis lave stemmetallet telte hver enkelt strykning og kumulering veldig mye. Om det har skjedd noen organisert stryk-aksjon blant listenes tilhengere vites ikke. Men de som har valgt å stemme har ihvertfall tydelig visst hvem som står på listene og strøket deretter.

Det er ellers også ganske vanlig at man i listevalg stryker nettopp de øverste personene. Som regel er det disse som har markert seg mest og som derfor har skapt mest diskusjon rundt både person og saker. Dette får lett konsekvenser når en kanskje har noen kompiser eller bekjente lengre ned på listen som en vil ha høyere

opp. Eirin Endresen Ytreberg har skapt debatt rundt seg, mye på grunn av hennes engasjement i kvinnepolitikk, og Martin Rasmussen har, som det ble sagt under et debattmøte for listekandidatene, vanskelig for å fordele æren når prosjekter har vist seg vellykket. Noe som en del sikkert har reagert mot.

Store rokkeringer

Lederkandidaten til Felleslista, Stig Erik Falk, fikk kun fire strykninger og datt dermed ut av Studentstyret. Eirin Ytreberg fikk hele 47 strykninger og hadde dermed ikke mulighet til å komme seg inn i Studentstyret. Hun fikk 7 kumuleringer. Nestleder-kandidaten Kristian Wengen fikk også temmelig mange strykninger, men han reddet seg inn så vidt det var, og fikk sisteplassen til ROSSA i Studentstyret. Også blant de moderate var det store strykninger. Martin Rasmussen som er lederkandidat for denne lista, kom inn som nummer tre fra lista. Han fikk 34 strykninger, men også 14 kumuleringer.

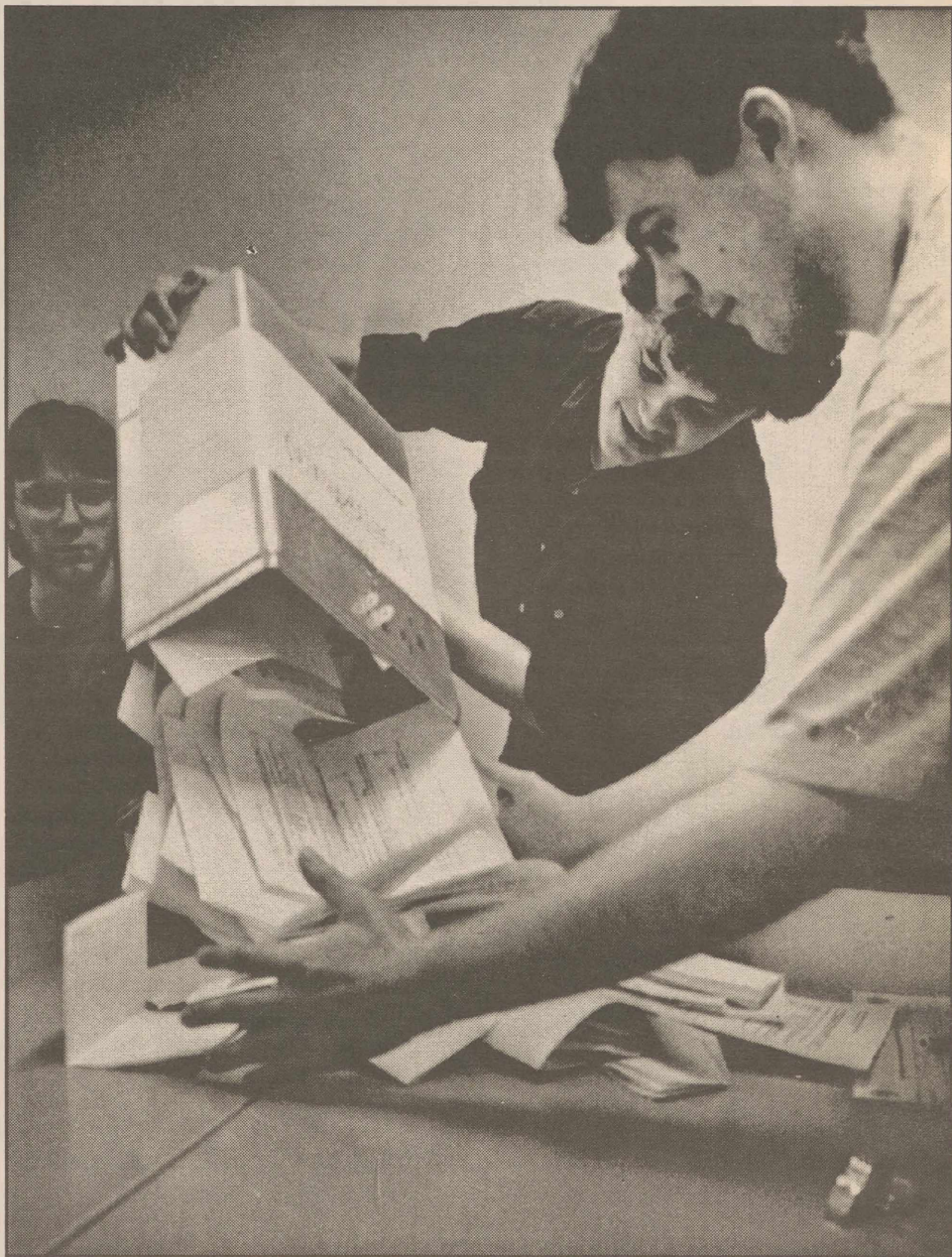
En vinner

I den grad en kan si at det var en vinner av valget gjelder det De Moderates annenkandidat, Marianne Grimstad Hansen. Hun fikk riktignok 19 strykninger, men disse ble kompensert med 15 kumuleringer. Hun kom dermed inn som første representant for De Moderate.

ROSSA sin lederkandidat Eirin Endresen Ytreberg ble strøket ut av studentstyret

Marianne Grimstad Hansen

Studentstyret har den siste tida vært travelt opptatt med å telle stemmer for og imot Hovedallmøtet, samt opptelling av all strykningen under urnevalget.

Alle foto: Jan Martin Berg

Rabaldermøte

Det nyvalgte Studentstyret skal ha sitt første konstituerende møte onsdag 24.mai. Et møte som kan utvikle seg til et reint rabaldermøte. De skal nemlig selv vedta reglement, arbeidsutvalg og leder / nestleder.

Spesielt sistnevnte vil bli svært spennende. Selv om det kun er Martin Rasmussen som sitter igjen av lederkandidatene, etter at de andre ble radert ut av sine egne, er det uvisst hvilke andre i Studentstyret som melder sitt kandidatur. Flere i Studentstyret ville nok egnet seg som både leder og nestleder. Spørsmålet er bare hvem de forskjellige instituttene velger å støtte. Det kan være at vi får en leder som ikke kommer fra de politiske listene. En del instituttrepresentanter er fremdeles misfornøyd med at den politiske fraksjonen ikke var villig til å la instituttene få rent flertall i Studentstyrets konstituerende møte. Foreign Student union og den samiske studentforeninga SSSR sitter med hver sin stemme, noe som gjør at de i forholdet institutt - politiske fraksjoner teoretisk sett sitter med jokeren. Hvem det er som går ut av

møtet som studentstyrelleder er uvisst. Martin Rasmussen er fremdeles aktuell, det som taler mot han er at han ikke har allverden av støtte blant instituttrepresentantene. I tillegg er han også en av de politiske som har talt mest for at FSU og SSSR ikke skal ha stemmerett, noe som gjør at det er tvilsomt om han får deres støtte. Kristian Wengen er like aktuell. Han er mer spiselig for de fleste og ikke så skarp i kantene som Rasmussen kan være. Instituttene kan også hoste opp en kandidat i siste liten. Hvem som da er aktuell er usikkert.

Reglementet

Onsdag 24.mai konstitueres studentstyret. De skal blant annet vedta sitt eget reglement. Her avgjøres det om den samiske studentforeninga og FSU bare skal ha observatørstatus eller sitte, med stemmerett denne perioden. Samtidig

skal også reglementet avgjøre hvor stort flertall instituttene skal ha. Taket på antallet medlemmer i Studentstyret er 25, ingen vil ha flere enn dette antallet, det går bare utover effektiviteten. Hvis det blir bestemt at instituttene skal ha større flertall vil dette gå utover de politisk valgte, hvis det ikke blir bestemt at FSU og SSSR ikke skal ha stemmerett. Det skal også velges et arbeidsutvalg, som vil ha den daglige driften av studentstyret som ansvar.

FSU og SSSR har hver sin representant og 12 instituttrepresentanter er fordelt slik på det konstituerende møtet:

ISV : 3
ISL : 2
IMR : 2
IRV : 1
FM : 2
IBG : 1
NFH : 2

U Håvard Arntsen

Gikk i protest

Petter Reinholdtsen, Instituttrepresentant fra IMR, gikk i protest under forrige studentstyremøte. Tvisten gikk på tolking av resultatet etter uravstemninga.

Uravstemninga har splittet de politisk valgte og representantene fra instituttene i Studentstyret. Striden ligger i hvordan man skal tolke flertallet i studentstyret. De fleste av de instituttvalgte tolker flertall som et reint flertall, mens de politiske mener flertall for instituttene er at disse har en stemme mer enn de politiske. Dette synet, som fikk gjennomslag i forrige studentstyremøte har ført til at FSU og SSSR sitter i vippeposisjon på det kommende konstituerende møtet til neste semesters studentstyret. Kun to av de politisk valgte støttet instituttens syn om at flertall betyr reint flertall uten at en tredje part sitter i vippeposisjon i Studentstyret.

Resultatene fra uravstemninga

Av 758 stemmer ville 592 ha en slutt på Hovedallmøtet og Allting. Disse stemte for et representativt organ. Kun 151 ville fortsette dagens ordning med allmøter. Dette betyr at det siste allmøtet har funnet sted ved Universitetet Tromsø. 444 stemmer gikk inn for et blandet representativt system. Bare 23 ville ha et rent politisk organ, mens 272 kun ville ha instituttrepresentanter i det som fra høsten av er det øverste organet i studentdemokratiet.

Uravstemninga bestemte også at det i dette organet skal det være flertall fra instituttene.

Noen ganger er det t

Med InterRail-billett i bagasjen er du fri som fuglen i hele Europa. Skulle du plutselig få lyst til å reise videre, går det alltid et tog. Nå kan du både kjøpe

me or leave me, stranger.

å kunne dra videre.

som gjelder hele Europa, og InterRail som gjelder deler av Europa. "Hele Europa" koster i år kr 2.700,-

X *InterRail*

fri som fuglen i hele **EUROPA**

Herrens herlighet og hans enhet

U Håvard Arntsen

- Vi vil utløse de krefter som trengs for at verden skal bevege seg videre. Vi vil helbrede verden for sykdommer som er produkter etter de forrige profetene som Mohammed og Jesus, sier Marit Haugen, hovedfagsstudent i engelsk og tilhenger av Bahá'í. Hun ser på begge to som viktige profeter, men hun mener at etter disse to kommer det en tredje profet. Denne profeten het Bahá'u'lláh, som betyr Herrens Herlighet, og han døde i 1892. Han skal ifølge Bahá'í-troen hatt Kristi sine egenskaper.

- De skrifterne som han etterlot seg er for meg som en fortsettelse på det nye og det gamle testamentet. Det blir på en måte det nyeste, som kommer etter det nye testamentet i Bibelen, smiler Haugen. Hun har selv vært personlig kristen, men etter en personlig krise og søken etter «noe mer» fant hun Bahá'í. Hun jobbet på den tida med asylsøkere og hørte fra fler av de om denne retningen, og etter en del lesing og leiting fant hun Bahá'í-troen. Hun så blant annet i drømme bilder av religionens tempel og hovedsetet på Carmelfjellene i Haifa, Israel.

Bahá'í er en raskt voksende religion. Med en blanding av kristendom, jødedom og Islam får de stadig flere tilhengere. Bahá'í er en religion som respekterer og godtar alle andre religioner. Det er også en av få verdensreligioner som ikke har noe presteskap og dogmatiske ledere.

Enhet

Det viktigste i troen er enhet. Profetenes enhet. Menneskets enhet. Verden som en eneste stor enhet. En enhet som betyr at alt vi gjør og sier, har noe å si for andre og andres handlinger har innvirkning på en selv. Dette krever at man handler i overensstemmelse med alles beste. Hvis dette fikk gjennomslag ville man automatisk fått en slutt på krig og sosial undertrykking, ifølge Bahá'í.

Haugen minner også om at i alle verdensreligioner så er det den samme guden man tilber, og at religionene dermed har felles grunnlag, slik de oppfatter det.

- I mange bibelske og religiøse skrifter sies det at det vil komme flere profeter. Bahá'u'lláh er en disse, og hans komme var varslet i mange skrifter, blant annet i Bibelen, sier hun. Hun forteller at jødene blant annet fant stedet for Bahá'u'lláhs ankomst ved

hjelpe av nummerologi. Bahá'u'lláhs ankomst ble varslet av Báb i 1844. Han kunngjorde at budbringeren fra Gud ville komme, på en måte kan han sammenlignes med Johannes, Døperen. I 1850 ble Báb, som betyr port, henrettet, etter tortur, i byen Tabriz. Og rundt 20 000 av hans tilhengere rundt i Persia ble drept etter dette.

Aktive i FN

Siden 1948 har det internasjonale Bahá'í-samfunnet deltatt som non-gouvernemental-organisasjon, ikke-statlige-organisasjon, i FN-systemet. Dette betyr at de blir brukt som rådgivere og til en viss grad kan påvirke FN sine beslutninger. De har spesielt jobbet opp mot FN organer som ECOSOC (FN's økonomiske og sosiale råd) og UNICEF (FN's internasjonale hjelpefond for barn).

Religionens tro på enhet gjen-

nomsyrer også dette arbeidet. Bahá'u'lláh skrev følgende; «Jordan er kun ett land, og menneskeheten dets innbygger.» Noe som har ført til at de ønsker å utvikle et felles språk for hele verden, blant annet fordi manglende kommunikasjon mellom folk er en viktig grunn til at man bli uenige. De ser også helst at organer som FN får mer å si for å fremme internasjonalt samarbeid og få en jevnere fordeling av materielle goder.

Sjelens utvikling

Bahá'í tilhengerne er ikke sikre på hva som kommer etter døden.

- Vi vet ikke hva som kommer på den andre siden. Vi skal ikke vite om dette. Det er ingen bombastisk forskjell på livet og døden, vi kan bare ane visse ting om det skjer når vi dør. Kroppen er sjelens tempel, noe som krever at vi ikke sliter den ned. Derfor sier vi blant annet nei til all slags rus, sier Marit. Hun legger til at bakvaskelse, eller å gå bak ryggen på andre også er med og ødelegger sjela.

- Det er den videre utviklingen av sjela som er viktig. Det er den du tar med deg videre. Sjelen føres uavlatelig videre, fortsetter hun. Men hvis de har gjort noe galt før eller etter at de er blitt Bahá'í, så kan de trøste seg med at Guds nåde alltid er større enn Guds straff.

- Livet i denne verden er som barnet i mors liv; de moralske, intellektuelle og åndelige evner som et menneske utvikler her, med Guds hjelp, vil bli «lemmer» og «organer» som er nødvendige for sjelens fremgang i de verdener som ligger hinsides vår verden, forklarer hovedfagsstudenten.

Likestilling

En annen ting som religionen vektlegger, er likestilling. Mann

og kvinne må og skal ha samme rettigheter. Og alle fordommer både mellom kjønn og forskjellige menneskegrupper må vekk. En annen ting er at de ikke har noe presteskap. Alle anliggende med troen blir avgjort i åndelige råd. Dette er råd som er valgt med hemmelige, demokratiske valg på lokalt, nasjonalt og internasjonalt plan. Troens øverste organ er «Det Universelle Rettferdighets Hus» i Haifa. Dette ble opprettet i 1963.

Makt

Bahá'í tilhengerne har et merkelig forhold til makt og maktutøvelse. For dem er makt, i betydning å kunne «herske» over andre ved hjelp av økonomi, politikk og liknende, et fremmed begrep. En Bahá'í skal ikke delta i for eksempel et politisk organ men hun/han kan stemme. En Bahá'í skal også underlegge seg og adlyde myndighetene i landet såfremt disse er valgt på demokratisk og rettferdig måte.

Bahá'í tilhengerne har alltid blitt forfulgt. Báb ble som nevnt henrettet, Bahá'u'lláh ble landsforvist flere ganger. I Iran har bahaier blitt forfulgt i flere perioder. Under styret til Khomeini ble flere henrettet og mange mistet hus og hjem. Idag finns det om lag 4-5 millioner bahaier rundt omkring i verden. I følge Marit Haugen er troen mer spredd enn for eksempel islam, geografisk sett.

Felles bønn forbudt

- Vi har ikke felles bønner. Den eneste felles bønne vi har er i begravelser. Vi skal ikke påvirke hverandre og hverandres bønner, derfor ber vi ikke sammen. En bønn er en samtale, en henvendelse fra hver enkelt troende og til Gud. Vi ber og leser i de hellige skrifter hver dag, og vi har faste en gang i året, og feire nyttår i mars, sier hun. Bahai har en litt annerledes kalender enn det «vi» har. Tilsammen har de 19 måneder, hver med 19 dager. De siste dagene er innskutte dager som innleder høytider. Dette er en kalender gitt av Báb, og hvor hver dag og måned er en del av en innviklet prosessmodell.

Vil åpne universitetene

NSU mener at stortinget nå har en mulighet til å åpne universitetene, ved å bevilge penger under behandlingen av revidert nasjonalbudsjett. Universitetene må komme mer på banen, mener de videre. framlegget til revidert nasjonalbudsjett har ikke Regjeringen foreslått nye studie plasser, selv om dette har vært drøftet og diskutert ved flere utdanningsinstitusjoner. NSU mener at ved å opprette 3000 nye studie plasser ville en i realiteten hatt «åpne universiteter» i Norge.

Protester mot organiseringa av urne valget

Det blei satt opp stemmeurner til urne valget på IMR i kun to timer og dette har det kommet inn protester på. AU på IMR ordnet også selv urnevakter slik at det kunne stemmes utover disse to timene. Men til ingen nytte. De fikk ikke ha urnen der lengre. Det var studentstyret som bestem-

te hvor lenge en skulle kunne stemme på hvert enkelt sted. IMR sin representant forlot dette studentstyremøtet i protest mot studentstyrets tolkning av urne valget, før saken med urnevakter og når en skulle stemme blei tatt opp til behandling.

Marit Haugen har troen på at Bahá'u'lláh er en profet som har Kristus sine egenskaper.

Foto: Geir Kastmo

Ikke sikret plass etter fødselspermisjon

Studenter på profesjonsstudier er ikke sikret å få videre studieplass hvis de velger å ta et års omsorgspermisjon. Hvis de er heldige kan det være at det er plass på et seinere kull. Psykologistudent Solfrid Raknes fikk en sønn i november, og frykter at hun kommer til å bruke et år ekstra fordi hun ikke er sikret innpass på kullet under henne.

Håvard Arntsen

Solfrid Raknes går på kull 1994 på profesjonsstudiet i psykologi, hun har fått omsorgspermisjon, men det er ikke sikkert at hun får overført plassen sin til kull 1995. Idag håper hun at hun kanskje står på eksamen til jul slik at hun kan sette på kullet sitt. Stryker hun, kan hun bare håpe på at det blir plass til henne på kull 1995.

Vil følge kullet

Jeg vil gjerne følge kullet dit. Men det er vanskelig å få nok til å lese på grunn av Leik på 8 måneder. Derfor vil jeg svært gjerne ha muligheten til å ta dette året på nytt, men det er ikke sikkert at jeg kommer inn og kan følge neste kull. Jeg er avhengig av at noen på det kullet finner det godt å slutte, sier hun. Hun har fått muntlig beskjed om at det sikkert ordner seg, men ingen skriftlige garantier. På kullet hennes går det kun 20 studenter. Fra neste år vil de nye kullene øke til 24 studenter. Derfor er det ikke være noe problem om kull 1995 tar inn en ekstra, hvis ikke noen på dette kullet gir seg.

Det kan da ikke være noe problem å få lagt inn at en får tilbake studieplassen sin etter omsorgspermisjon. Så rigide kan ikke reglene være, mener hun. Og hun er neppe alene. Også på medisiner følger man et kull fra start til slutt. Her går det flere studenter, så problemet er ikke så stort som det er på psykologi.

Utrygg situasjon

Det er rart at når man planlegger og setter igang et profesjonsstudium, ikke også legger til for at man skal kunne gjenopptre selv om en er nødt til å ta omsorgspermisjon. For meg så blir dette en veldig utrygg situasjon. Ikke vet jeg om jeg greier å eksamen til jul, ei heller om det blir plass til meg på kullet etter det jeg går på. Hvis det ikke

blir plass, må jeg vente minst et år, og det har jeg ikke noe videre lyst til, sier hun.

Lånekassa strammer som kjent inn på bonusordninger og reagerer på lavere progresjon i studiene. Hvis Solfrid Raknes må vente enda ett år og ikke kan ta andre året på nytt med en gang, og dermed holde progresjonen, vil dette kunne bety at hun mister flere fordeler.

Jeg har snakket med Lånekassa om dette, men de kunne ikke gi noe skikkelig svar. Jeg er nødt til å søke om bonusordninger før de kan gi noe svar.

Reagerer

Eirin Endresen Ytreberg, nestleder i Studentstyret, reagerer på praksisen.

Universitetet må lage prinsipper som gjør at det blir fullt mulig å kombinere det å få barn og ta et profesjonsstudium. Dette tilfellet er neppe enkeltstående. Når vi vet at studentmassen blir eldre og eldre, og at det er flere studenter som velger å få barn, må en legge tilrette for at man kan ta seg et år med fødselspermisjon og være sikret å få en studieplass etter permisjon, sier hun. Hun skisserer at det kan være mulig å ta inn litt færre enn det det er lagt opp til på studiet, for på denne måten å legge til rette for at både mannlige og kvinnelige studenter kan ta seg omsorgspermisjon.

Studenter idag har ikke råd til å vente på at det tilfeldigvis skal bli en ledig plass på et kull etter det en begynte på. Da mister man fordeler i Lånekassa og det er ingen tjent med, sier hun og presiserer at det kun skal legges til rette for fødselspermisjon og sykdom.

Det er urettferdig at studenter ikke skal kunne ha de samme rettighetene som arbeidende har i arbeidslivet. Der har en rett til å få tilbake jobben etter fødselspermisjon, slik burde praksisen også være på universitetet, avslutter hun.

Solfrid Raknes 2.året på profesjonsstudiet i psykologi får ikke garantert innpass på kullet under seg til tross for at hun ble innvilget studiepermisjon.

Foto: Jan Martin Berg

Skjønner problemet

Det burde nok ha vært noen regler som sørget for at dette ikke skulle være noe problem, sier studiedirektør Ingrid Bergslid Salvesen. Hun skjønner problemet og forsikrer at administrasjonen skal se nærmere på det. Men hun kan ikke love noen snarlig løsning.

Vi skal ta det opp med de forskjellige seksjonene. Jeg tør ikke si noe om hva løsningen kan bli. Først må konsekvensene vurderes, sier hun. Men hun avfeier at en løsning kan være å ta inn færre på profesjonskullene.

Dette vil neppe departementet og Stortinget godta. Det er såpass

dyre studieplasser at man er nødt til å utnytte dem fullt ut. Vi kan ikke forsvare å ikke kjøre med fullt kull, sier Salvesen. Hun vil se på problemstillingen i større sammenheng og blant annet trek-

ke inn sykdommer og dødsfall i nær familie, for å se på hva som trengs av reglement for å sikre studenter fortsettelse av profesjonsutdanning etter omsorgspermisjon.

Universitetet i Tromsø

Institutt for språk og litteratur

Ved institutt for språk og litteratur vil det også i sommer bli arrangert

INTENSIVKURS I FORPRØVEN I FONETIKK OG SPRÅKVITENSKAP

KURSSTART: 24. juli

VARIGHET: 3 uker pluss repetisjon 16. - 17.8

Tilsammen 39 timer forelesninger og 28 timer grupper

EKSAMEN: 31. august

Kurset er åpent for alle som allerede er studenter ved Universitetet i Tromsø eller som har søkt om opptak fra og med H-95.

Forprøven er obligatorisk for alle studenter som skal ta språkfag ved UiTØ, og intensivkurset anbefales derfor for alle som skal begynne på et språkfag H-95.

Ta kontakt med ISL på telefon 776 44 240 for nærmere informasjon

Språkrådet på internett

Norsk språkråd har lagt seg ut på det verdensomspennende datanettverket Internett. På dataadressen <http://www.hf.uio.no/sprakrad.html> finnes det nå språkspalter om allmennspråk og dataspråk, Språkrådets e-posttjeneste, utdrag fra Språkrådets publikasjoner og informasjon om målbruk i offentlig tjeneste. Språkrådet legger seg ut på Internett for bedre og raskere kunne nå nye målgrupper, samt å stimulere til gode norske ord i nettspråket og i dataspråket.

Gjennom de siste 50 årene har giktfeber nesten vært utryddet i Norge og i resten av den vestlige verden, og med dette også revmatisk klaffelidelser på hjertet. Dr. Boris Fjodrov ved regionssykehuset i Arkhangelsk har utført 367 klaffeoperasjoner de siste 30 årene.

Tilbakeblikk på 367 operasjoner

Leserbrev av: Mons Lie og Knut Magne Augestad

I den tredje verden, imidlertid, er denne sykdommen et alvorlig problem og en av de mest vanlige dødsårsaker i aldersgruppen 5 - 30 år. Også i Russland er revmatiske hjertelidelser vanlig. Det er antatt at 0.32 prosent av befolkningen i Arkhangelsk-regionen i Nordvest-Russland i dag lider av revmatisk hjertesykdom. De fleste av disse mitralklaffstenose. I aldersgruppen 15-19 år dør 1.7 av 100.000 menn hvert år av denne sykdommen, og i aldersgruppen 55-59 år dør 50 av 100.000 kvinner.

367 operasjoner

Ved Regionssykehuset i Arkhangelsk gjorde dr. Boris Fjodrov den første lukkede mitrale klaffeoperasjonen i mars 1965. Siden da har han utført 367 slike operasjoner. Journalene for disse pasientene er lagret i arkivene i

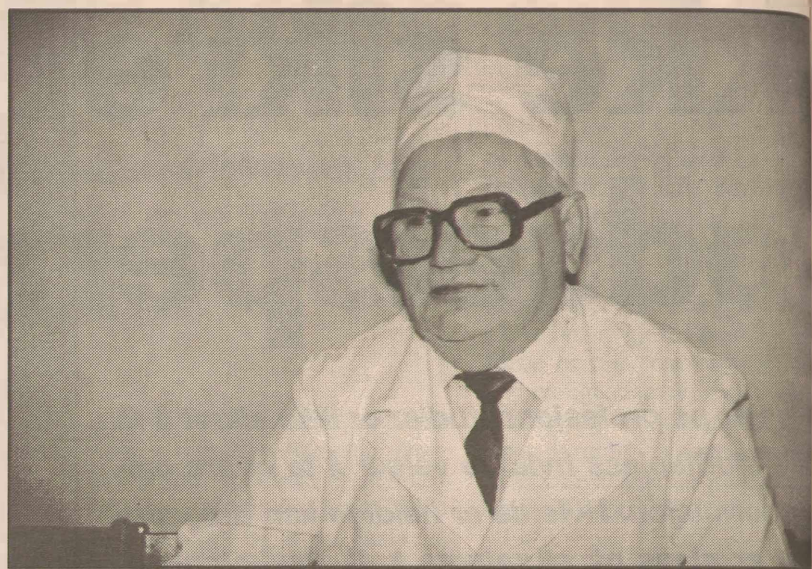
dette regionssykehuset. Dette unike kliniske materialet, hvor alle operasjoner er utført av en kirurg over et tidsrom på 30 år, har aldri blitt analysert. Alle data har blitt nøye registrert i detalj. Dette gjør det mulig med en retrospektiv studie som kan avdekke et viktig felt innenfor medisinsk behandling i Nordvest-Russland. Pasientene kommer fra hele regionen og har blitt fulgt opp ved lokale poliklinikker, slik at langtidspostoperativ studie også er mulig.

Felles prosjekt

Dr. Boris Fjodrov har sagt seg villig til å la en medisinsk student fra Tromsø, sammen med en medisinsk student fra Arkhangelsk, systematisk gå igjennom disse journalene, for å skrive sine hovedoppgaver for den medisinske embedseksamen. Dette er det første felles vitenskaplige prosjekt innen medisin på studentnivå mellom to medisinske fakulteter.

Prosjektet er under veiledning av en universitetslærer fra hvert institutt, og det er planlagt en oppfølging gjennom en videre studie av denne pasientpopulasjonen.

Vi er svært stolt over å kunne presentere dette arbeidet, spesielt siden det er 30 år siden dr. Fjodrov utførte den første klaffeoperasjonen. Vi håper dette vil symbolisere det samarbeidet som nå eksisterer mellom våre to land. Gjennom utvidet erfaringer i ulike medisinske områder vil vi bidra til større forståelse og kontakt på ulike områder. Avslutningsvis vil vi få gratulere Dr. Boris Fjodrov med hans store innsats for kirurgien gjennom disse 30 årene.

Dr. Boris Fjodrov ved regionssykehuset i Arkhangelsk.

Flere vil ha Brygga

U Håvard Arntsen

Tromsø kommune har spilt balen over til Studentsamskipnaden i Tromsø.

De har oppfordret SiTø til på å komme med innspill om at de virkelig ønsker Brygga / Ungdommens hus som Studenthus. Men SiTø er ikke alene om å være interessert i det gamle huset.

-Vi har fått inn andre interessenter i bildet, bekrefter Svein Chramer i Bangsund Trelasthandel. Han kan fortelle at tre andre har meldt sin interesse for bygget. Hvem disse tre er vil han ikke si.

-Vi har tidligere sagt at vi vil gå en runde med Universitetet og SiTø med anbud og hva de ønsker med bygget før vi tar noen stilling til hva vi gjør. Men som sagt har vi fått andre henvendelser også, sier han. Han legger til at de svært gjerne så at det blir en avtale mellom Bangsund og SiTø / UiTø. Dette er selvsagt avhengig av pris, men også av hva slags planer SiTø / UiTø har for bygget.

Forhandlingene mellom Bangsund og Tromsø kommune er ikke ferdige enda. Kommunen har langtidsleie fram til sommeren 1997, men ligger i forhandlinger for å komme seg ut av denne avtalen. Bangsund vil ikke gi slipp på denne avtalen før de har en sikker leietaker, eventuelt en kjøpesavtale.

-Vi håper å bli ferdig med å forhandle med kommunen i løpet av midten av juni. Primært er vi ute etter å leie ut, og da helst over lengre tid, men vi sier selvsagt ikke nei til salg hvis vi får et veldig godt tilbud, sier han og legger til at han bare venter på en henvendelse fra SiTø og UiTø.

Søker du nå,
får du tidlig svar

Ny utdanning til høsten?
Søk når opptaket er klart
Søknadsblankett får du på lærestedet

Lånekassen

Stipend og lån 1995-96

Bergen
Oslo
Stavanger
Tromsø
Trondheim
Ørsta

En tier for et nytt liv

Medisinstudentenes humanitæraksjon «helse uten grenser» går dette året til en avsidesliggende øyeklinikk i Nepal. – Et perfekt aksjonsmål, sier Christen Peder Dahl for humanitæraksjonens komite i Tromsø.

U Per Steinar Moen

Annethvert år siden 1991 har medisinstudentene ved de medisinske fakultetene i Oslo, Trondheim, Bergen og Tromsø arrangert innsamlinger som har til hensikt å styrke primærhelsetjenesten i land med manglende tilbud for hele befolkningen. I år er det en oppsiktsvekkende øyeklinikk for fattige bønder i Nepal som skal nytte godt av medisinstudentenes innsats.

Grå stær

– Undersøkelser gjort av Verdens Helseorganisasjon viser at 1 av 100 mennesker i Nepal er blinde på begge øyne. Dette er et uvanlig høyt tall i forhold til land som det er naturlig å sammenligne med, forteller Christen. I hovedsak er det grå stær som forårsaker denne hyppige blindheten i fjelllandet. Slik blindhet kan med relativ enkelhet fjernes ved kirurgiske inngrep. Men tidligere var det altfor dyrt og vanskelig for landsbybøndene i Nepal – som da måtte reise helt inn til hovedstaden Katmandu for å få en slik operasjon gjennomført.

Cola-flasker som brilleglass

Etter at den lokale øyeklinikken ble oppstartet, har blinde bønder fått både tid og råd til å få synet sitt tilbake.

– Den ødelagte øyelinsen blir fjernet hos pasienten, såret blir sydd igjen, og deretter får de utdelt + 10-briller som skal erstatte de gamle naturlige linsene. Klinikken sliper til disse brillene selv med svært primitive materialer. Det er ikke uvanlig at gamle flasker blir brukt som brilleglass, forteller Christen. I Norge blir den

ødelagte linsen erstattet med en kunstig linse som opereres inn.

Vellykket

Selv med primitivt utstyr etter vestlig standard, er andelen vellykkede operasjoner imponerende. Ni av ti som blir operert får synet tilbake uten store komplikasjoner.

– Dessuten var infeksjonsraten ved denne klinikken i 1993 lavere enn infeksjonsraten ved tilsvarende operasjoner ved Rikshospitalet i Oslo, skryter komitelederen.

Sykehusdriften foregår etter samlebandsmønster, hvor pasientene blir operert på rekke og rad. Alt i alt kan hele 160 personer få synet tilbake i løpet av en dag i høysesongene (periodene mellom innhøstingene). Prosjektet rekker ut til en stor gruppe av befolkningen som ellers ville vært utelukket fra slik behandling.

Hjelp til selvhjelp

«Hjelp til selvhjelp»-ideologien ligger sentralt i dette prosjektet. I større og større grad blir lokal arbeidskraft benyttet ved sykehusdriften, hvor disse lokale selv blir lært opp til å kunne ha en forsvarlig sykehusdrift. Selv om denne klinikken har vært avhengig av både vestlig kapital og ekspertise for å kunne for å kunne eksistere, så er det overordnede målet for denne aksjonen å gjøre klinikken fullt ut selvberget.

– Det er realistisk å tro at vi kan gjøre klinikken selvberget, sier Christen, som håper på å runde en million kroner når innsamlinga er over den 10. september. Betingelsene er at flest mulig medisinstudenter stiller opp, spesielt på den felles innsamlinga den 9. september.

Målet for «Helse uten grenser»-aksjonen er at hver eneste medisinstudent i Norge skal ut i gatene for samle inn penger, sier Christen Peder Dal.

Foto: Jan Martin Berg

Selve innsamlinga starter 4. september og varer helt ut til hoveddagen lørdag 9. september. Da er målet for «Helse uten grenser»-aksjonen at hver eneste me-

disinstudent i Norge skal ut i gatene for samle inn penger.

– Vi vil vise at medisinstudenter kan vise ansvar for pasienter som trenger det mest også

utenfor landets grenser. Derfor håper vi på stor oppslutning bak dette initiativet, understreker Christen.

Hovedfag i trypsin

For første gang har tre hovedfagsstudenter disputert samtidig over nærliggende tema på IMR. Tre studenter i fysikalsk kjemi har disputert over proteinkrystallografi og sett på strukturen til trypsin-proteinet.

U Håvard Arntsen

Hanna-Kirsti Schrøder og Ingar Leiros har analysert og funnet ut av hvordan den tredimensjonale strukturen til trypsin-proteinet ser ut. Dette proteinet er aktivt i magesekken til alle levende vesener. Hensikten har vært å se på de forskjellige strukturene på dette proteinet etter hvilken art det befinner seg i. Strukturen til et slikt protein er stort og systemet er meget komplekst. Både fisk og ku har dette enzymet, men de lever som kjent under to vidt forskjellige vilkår. Derfor er det av stor interesse å

finne ut på hvilken måte dette enzymet er varme og kulde tilpasset

Hovedfagsoppgaven disse to har levert inn, og fått svært gode karakterer på, er en del av et større prosjekt som har til hensikt å finne likheter mellom enzymer. Finner man likheter på strukturene kan dette blant annet benyttes innen medisinsk industri, enzymer kan for eksempel tilsettes dyrefôr slik at disse får enzymer i seg og dermed oppnår medisinske fordeler.

Hanna-Kirsti har sett på funksjonene til proteinet. Ingar har sett på den anioniske biten. Det vil si på hvilken måte trypsin-proteinet

binde seg opp til andre proteiner på. Ingrid Bjørge har vært med på et annet prosjekt og jobbet med en hemoglobinstruktur.

– Det hele er egentlig ganske vanskelig. Proteinene må først krystalliseres, deretter blir det liggende foran røntgenstråler. Når dette er gjort kommer jobben med å tolke det vi har fått. Dette krever svært kraftige datamaskiner, sier Hanna-Kirsti. Tolkingen består i å kartlegge og finne strukturen på dette proteinet. Og de tre har, oppsiktsvekkende nok, funnet tre strukturer man ikke har funnet før. Ifølge Hanna-Kirsti, som er ferdig med hovedfag etter kun 5 år som student, er jobbmu-

lighetene ganske gode etter avlagt eksamen. Men hun håper på at de kommer inn på doktorgradsprogrammer.

– Men det spørs om det fins penger til dette nå. Ellers så er det større mulighet for jobb i utlandet. Krystallografer er ettertraktet, blant annet innen utvikling av nye medisiner, avslutter hun.

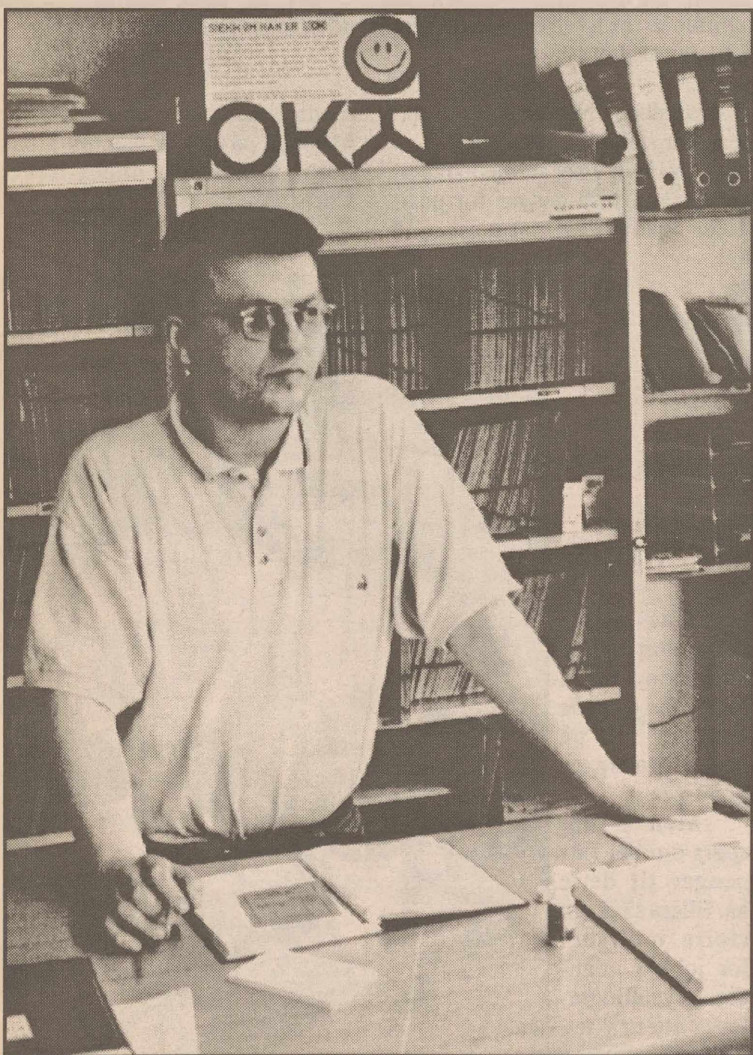
Hanna-Kirsti Schrøder og Ingar Leiros har nettopp tatt hovedfag i strukturen til trypsin-proteinet.

Foto: Vidar Dons Lindrupsen

- Spør om jeg er ok, eller..?

Foto: Geir Kastmo

Odd Elvevold, konsulent ved Aidskontoret.

Foto: Stein Ivar Mona

Etter den søte kløe kan man som kjent få oppleve den sure svie. Hvis denne svien har sitt utgangspunkt i dine edlere deler, bør du ta dette høyst alvorlig. Clamydia er en lumsk

kjønns sykdom som ikke går av seg selv. En for å gjøre deg steril. Har du hatt tvilsomme seksuelle forbindelser, er det viktig at du tester deg.

Begjær til besvæ

U Geir Kastmo og Stein Ivar Mona

-Velkommen inn, sier en røslig kar idet vi kommer inn døra til Aids-kontoret. Og få vekk det kameraet før noen ser det. Her setter vi strenge krav til anonymitet samtidig med at vi prøver å holde en myk og lav profil til de som ønsker å teste seg. Dette er et såkalt lavterskeltilbud hvor det skal være enkelt og gratis å bli sjekket, noe som nærmest er en selvfølge for å få så mange som mulig til å teste seg. Dette får Utopia opplyst av Odd Elvevold som jobber ved ovennevnte kontor. Da vi etter hvert får frem at det gjelder den såkalte OK-pins-aksjonen og at vi ønsker å gå igjennom en slik test fra å til å, får vi utlevert hvert vårt glass. Jøss, tenkte vi, er det nå vi skal bli servert cognac for å få oss til å løsne på tungebåndet og legge ut om våre sex(u)vaner. Det viser seg derimot at det er vi som skal stå for glassets innhold, resultatet blir i alle fall bare piss.

Flere tester seg

- Etter at vi satte igang med denne aksjonen har det vært en økning i antallet som lar seg teste, særlig blant unge menn. Flere venter til like før stengetid med å komme, så trafikken er således stor på ettermiddagene. Noen har sagt at de kommer for pinsen alene, men der har vi våre tvil, sier Elvevold. Vi har ikke noe med å blande oss opp i personers sexliv, men når det gjelder smittsomme sykdommer, vil vi gjerne være behjelpelige med å formidle hjelp og informasjon. Vi har et skjema som vi ber alle de som tester seg om å fylle ut. Her stiller vi en del spørsmål om folks sexvaner, slik at vi får et visst bilde av hvordan folk flest ser på dette med bruk av kondom, hyppige sexpartnere og så videre. Dette vil videre hjelpe oss i arbeidet med å forebygge spredning av alvorlige kjønns sykdommer, i denne omgang først og fremst clamydia. Det må understrekes at skjemaet fylles ut anonymt.

Clamydia er utbredt

Det er dessverre et faktum at clamydia er mye utbredt, noe som påfører samfunnet store økonomiske belastninger. Den er videre så farlig for forplantningsevnen for kvinner og menn at den er kommet under Loven om allmennfarlige sykdommer. Dette betyr at man har rett på øyeblikkelig hjelp hvis man skulle være smittet, samt at man har krav på gratis behandling. Hvis du har mistanke om at du har Clamydia, har du plikt til å teste deg. Hvis du med viten og vilje smitter noen, kan du bli straffet for dette. Dette forteller Unni Lande til oss. Hun arbeider også på Aidskontoret, og snakker daglig med folk som enten er smittet eller har mistanke om å være smittet. - Det er

dessverre mange som vet svært lite om ulike kjønns sykdommer, og vi prøver her det beste vi kan for å opplyse dem som er innom. Unge folk spør mye om seksualitet, og vi har søkt å komme disse i møte med å holde undervisning for niendeklassinger. Her snakker vi ikke bare om sykdommer og smitte, men at sex bør være noe mer enn det rent tekniske, og prøver således å legge vekt på følelser, respekt og ansvar.

Testskrekk?

Diverse skrekkhistorier har versert når det gjelder omfanget av smerter ved den såkalte pinneprøven. Pinnen er hverken en halv meter lang eller full av mot-haker. Den skal heller ikke være oppe i urinrøret i timevis - Det forekommer at folk besvimer av frykt når de skal testes fordi de har hørt så mye forferdelig om denne testen. Alt er det reneste sprøyt, og vi håper at flest mulig er med på å avsanne dette ryktet. Man kan føle et lite ubehag i de få sekundene det står på, men det er også det hele, sier Lande. Utopias medarbeidere må si seg

enig i dette. Selv om vi ikke anbefale at folk prøver det hjemme, var det ikke noe å snakke om. Vi tror at hvis man har mistanke om å være smittet, nok ventetiden mellom testen og svaret på denne volde adskillig mer ubehag enn selve testen.

Gutter-vær på vakt

Det fokuseres mye på jenter når det er snakk om underlivsundersøkelser og liknende. I mange år er det blitt oversett at også gutter har et underliv som de må passe på. Jenter har oftere underlivsundersøkelser, slik at de lettere og raskere kan oppdage noe er galt. Når det gjelder gutter, kommer ikke de på noen undersøkelse før det er snakk om smerter. Da kan det ofte være sent. Du kan ha clamydia i mange år uten å være klar over det. Skadene kan i løpet av så lang tid ha rullet å bli uopprettelige. Derfor er det nødvendig at folk som har mistanke om at de kan være smittet lar seg teste så fort som mulig, for således å komme eventuelle katastrofale følger i forkjøpet.

- Er du sikker på at det ikke gjør vondt?

Foto: Stein Ivar Mona

Hvem blir ny rektor?

Det nærmer seg tida for å velge ny rektor. Mjøs er ferdig med perioden sin til jul og man har allerede begynt å mumle i gangene om hvem det er som burde overta rektorkjedet. Flere navn er blitt nevnt.

U Håvard Arntsen

Rektorer blir valgt for tre år av gangen. Godeste Ole Danbolt har hatt rektorkjedet i seks år og til jul overlater han kjedet til den neste.

Studentene har lite eller ingenting med valget av ny rektor å gjøre.

En rektors oppgave er å være universitetets ansikt utad. Det er også rektors oppgave å si ifra hvis det er noe galt i politikernes prioriteringer innen utdanning.

Vi har hørt med enkelte i universitetsmiljøet om hva de mener en bør legge vekt på i valget av hvem som skal sitte i rektorstolen.

Frie grader og forskning

- Personlig vil jeg foretrekke å få en rektor som setter forskning høyt på dagsordenen. I den daglige universitetspolitikken dreier det seg mye om undervisning, så derfor trenger vi en langiktig forskningspolitikk, sier Reidar Bertelsen. Han er instituttleder ved ISV. Bertelsen legger til at en ikke kan ha noen som er uerfaren innen universitetspolitikk i rektorstolen.

- Jeg er litt opptatt av at det blir en person som kjenner strukturen i de frie graders studier, det vil si en utenfra profesjonsstudiene. Men i rektorvalg bør en ikke legge hovedvekt på hvilket fagmiljø vedkommende kommer fra.

Kontaktnett

- Det viktige for oss vil være å få en rektor med et bredt kontaktnett. Og da spesielt i det polare miljøet, sier administrerende leder Frits Jensen på Roald Amundsen senteret for arktisk forskning. Han understreker at saken enda ikke er styrebehandlet på en skikkelig måte.

- Det er mange sterke kandidater. Hvis vi fikk råde alene ville vi prioritere en med kontakter i de polare forskningsmiljøer. Dette på grunn av universitetets geografiske plassering, sier han videre.

Oppgaven til senteret er å profilere universitetets polarforskning og å drive utadrettet virksomhet om dette, og da spesielt i

Mjøs er ferdig med perioden sin til jul og man har allerede begynt å diskutere hvem det er som burde overta rektorkjedet. Begge bilder: Jan Martin Berg

utlandet. Det er styret i Amundsensenteret som avgjør hvilke kandidater senteret vil fremme, hvis de i det hele tatt fremmer noen.

Forskning og undervisning

- Det viktigste er å finne en som kan jobbe for at undervisning og forskning på universitetet utfyller hverandre. At de blir komplementære, mener Kjetil Kvalsvik, studentrepresen-

tant i Universitetets styre. Han ser gjerne at studentene dras mer inn i forskningen.

- Problemet idag er at man ser for isolert på undervisningsplikten og forskningsinnsatsen, disse burde ses mer i sammenheng og utfylle hverandre sier han videre. Og det er her en rektor kan gjøre en god innsats.

- En annen ting er at rektors oppgave blir å markedsføre hovedfag mer enn det hittil er blitt gjort. Man kan tross alt bli noe mer enn en statsviter i offentlig forvaltning, eller lærer i engelsk ved å ta hovedfag. Dette er også et sentralt spørsmål den nye rektoren må ta seg av, sier Kvalsvik.

Ulv, ulv

-Vi må ha en som roper ut når det er behov for det. En som ikke roper ulv, ulv i utregsmål, mener Sylvia Labught, administrasjonsleder ved IBG.

- En som behersker balansen mellom det å ha høvelige spissformuleringer, hvor brodden synes og kjennes, men som ikke kommer i utide. Rektor Mjøs har vært aldeles eminent i så måte, fortsetter hun. Hun legger også vekt på at vedkommende må ha en sterk karisma og personlighet.

- Det er ikke dermed sagt at rektoren skal bli likt av alle bestandig, sier Labught og nevner dagens prorektor, Tove Bull, som en dyktig og sterk kandidat. Men hun minner også om at det kanskje er på tide at det kommer en rektor fra realist-miljøet, og nevner professor Tore Vorren.

Spredning

Instituttleder på IRV Jens Edvin Andreassen Skoghøy legger vekt på at en bør få en viss spredning på hvilket fagfelt rektor kommer fra. Mjøs kommer fra det medisinske miljøet.

- Det ville vært utidig hvis det igjen ville komme nok en rektor fra dette miljøet. Over tid er det naturlig med en viss rulling, sier han.

- Det viktigste er å ha interessen for å drive universitetspolitikk og å ha vist den. Samtidig bør den personen ha erfaring i administrasjon.

For IRV sin del peker han på at de har problemer nok med underbemanning, og at det er tvilsomt om det vil komme noen kandidater fra deres fagmiljø.

- Men både prorektor Tove Bull og professor Einar Nyemi er begge utmerkede kandidater, sier instituttlederen.

-Det viktigste er å finne en som kan jobbe for at undervisning og forskning på universitetet utfyller hverandre, mener Kjetil Kvalsvik.

VIGDIS
PARFYMERI & HUDPLEIE

HUDPLEIE NYHET!

Kom innom å hør hva DameKangjære for din hud.

Altredet etter første behandling kan du virkelig se og kjenne at det skjerner noe positivt med huden. Har du kviser, arr, store porer, aldrende hud, solskader, slapt vev, pigmentforandringer eller andre hudproblemer?

Nå kan du få "ny hud" ved hjelp av AHA (fruktsyre) og enzymterapi. Dame ProAHA Serum benyttes helt individuelt, og din hudterapeut kan legge opp et individuelt program for akkurat deg. Snart 30 års forskning og utvikling girer bak. Solde erfaringer med konseptets muligheter, gjør at den DameTerapeut kangj deg gode råd og et behandlingsopplegg som gir resultat.

RING FOR AVTALE

STORGATA 58, 9000 TROMSØ, TLF: 77686783

I brekanten finner isen former.

Foto: Thor A. Opegård

I isens rike

Fesk fjordis.

Foto: Janne Østberg

Første uken i mai reiste universitetets fotoklubb «Øyet som ser» til Svalbard. Inntrykkene etter en slik tur blir selvsagt mange. Ti dager på fotosafari rundt Isfjorden resulterte da også i et par tusen bilder. Naturlig nok viser isen med sine mange former og farger seg som et gjennomgangstema.

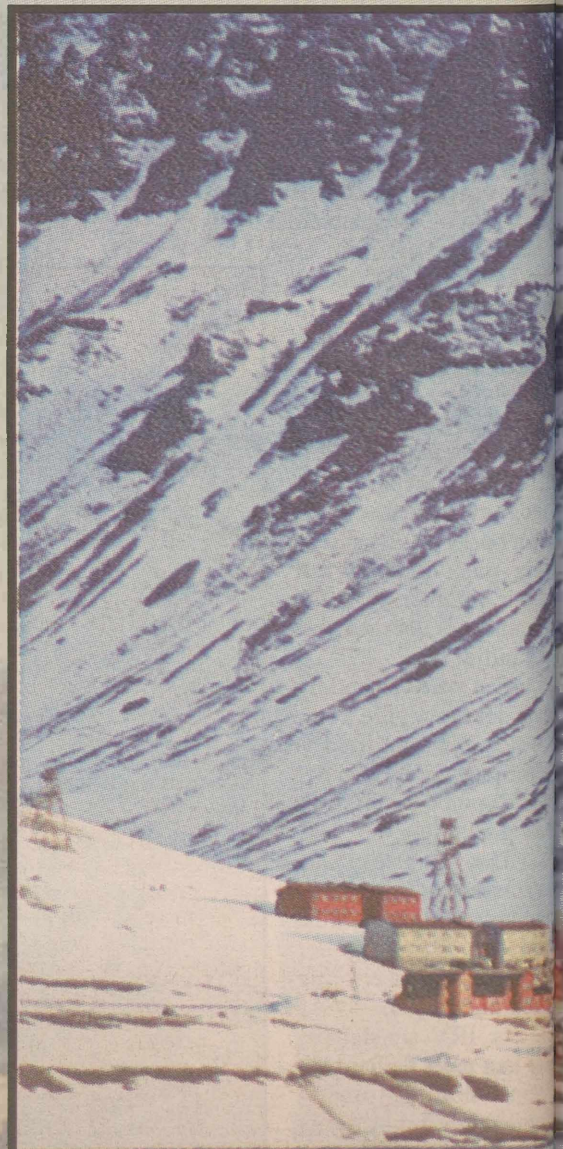
Bare navnet på øygruppa bringer tankene i kjølige baner. Så betyr også Svalbard «den kalde kant». Snø og is dominerer vårt kalde øyrike i nord. Isbreene dekker 60 prosent av øygruppa.

Foruten isen er det bart fjell som dominerer. Klimaet er så hardt at det bare noen få uker i sommerhalvåret blir isfritt, og noen ganske få, hardføre planter kan dukke frem. Telen går flere hundre meter ned i jorden.

Siden Svalbard ble oppdaget for vel fire hundre år siden har man forsøkt seg på kommersiell utnytting av øygruppen. Først var det fangsten som dominerte. I dag er det kullgruvene som danner grunnlaget i de norske og russiske samfunnene.

Skillet mellom kultur og natur blir på et slikt sted særlig markant. Dette gir gode muligheter for kreativ og spennende fotografering. Det viser seg også i resultatet. Av de godt og vel par tusen bildene de seks fotografene kom hjem med, var det isen i alle sine former og farger som oftest gikk igjen, men også kulturlandskapet ble behørig dokumentert.

Bakgrunn: Truls Brekke

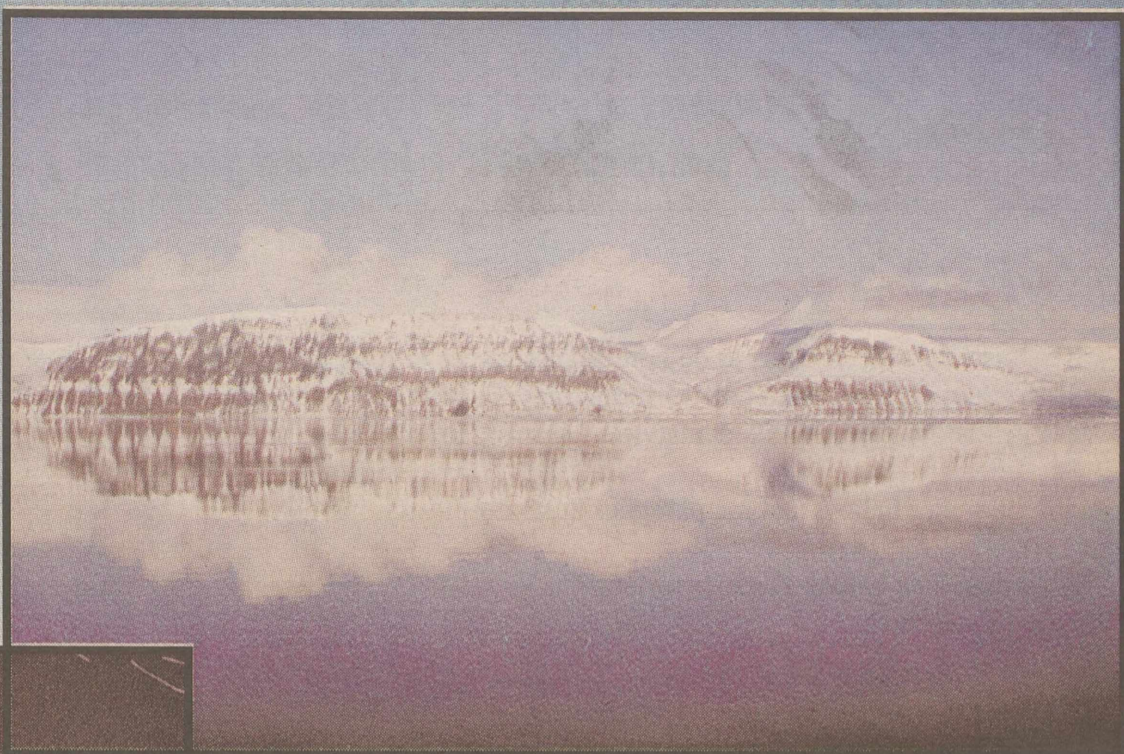

Longyearbyen i midnattssol.

ve 2.

Foto: Sigurd Tønnessen

Grumantfjellet.

Foto: Ingrid Tennås

Post-breen.

Foto: Johannes Midtgård

På vei til nattskiftet.

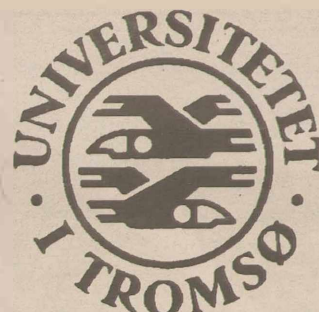
Foto: Truls Brekke

Johannes Midtgård

Studentstyret utlyser kontorplasser på B-226 (i Hovedgården) fra 1.7.95.

Studentstyret tildeler hvert år de kontorplasser som er tilgjengelig på rom B- 226. Per i dag er det 10-11 kontorplasser som deles mellom i alt 15 foreninger. Tildeling av kontorplasser gjøres etter vedtatt reglement som kan fåes ved henvendelse til Studentstyrets kontor i Hovedgården.

Tildeling etter behov. Det må påregnes at kontorplassen må deles.

Søknadsfrist er 1. juni. Dersom forlengelse av tidsfristen behøves, kontakt Studentstyrets arbeidsutvalg ved Gisle Johansen.

Studentstyret

Arbeidsutvalget

Universitetet i Tromsø, N-9037 Tromsø, Telefon 77 64 42 02 / 77 64 49 12,

Telefax 77 67 60 25, E-mail : sa@ottar.uit.no

Universitetet i Tromsø

Institutt for språk og litteratur

Ved institutt for språk og litteratur vil det også i sommer bli arrangert

INTENSIVKURS I FORPRØVEN I FONETIKK OG SPRÅKVITENSKAP

KURSSTART: 24. juli

VARIGHET: 3 uker pluss repetisjon 16. - 17.8

Tilsammen 39 timer forelesninger og 28 timer grupper

EKSAMEN: 31. august

Kurset er åpent for alle som allerede er studenter ved Universitetet i Tromsø, eller som har søkt om opptak fra og med H-95.

Forprøven er obligatorisk for alle studenter som skal ta språkfag ved UiTø, og intensivkursset anbefales derfor for alle som skal begynne på et språkfag H-95.

Ta kontakt med ISL på telefon 776 44240 for nærmere informasjon

KJØPE BØKER?

GRUNNFAG PSYKOLOGI

77 52 64 10
- SONJA -

- Har du noengang fått et lærerikt slips

Det koster ingenting å spesialbestille bøker.

Vi skaffer deg en emneoversikt.

Vi har 30.000 registrerte bøker/varer i vår datamaskin.

Utsolgte bøker kan vi søke etter hos 130 andre Libris-bokhandlere.

Libris-kjeden gir ut eget bokmagasin som er gratis. Du kan låne bøker hos

Libris*Biblotek

Vi er "On line" med norske forlag.

Alle pensumbøkene til Helsefaghøgskolene og de andre Høgskolene.

Centrum * Libris

Bok og Papirhandelen i Sjøgata

OBS!

Telefonnr.: 77 68 35 40

Telefaxnr.: 77 68 53 01

v/ Lærfabrikken i Stakkevollvegen

Bilbørsen A.S

Utleie av personbil, varebil og minibuss

Ring 77 66 66 11

- til byens beste priser !

Billig 3-gears damesykkel til salg.

Kontakt Ellslv på telefon 77 68 83 13.

Studentenes Sosialtjeneste

Du kan ta kontakt med Studentenes Sosialtjeneste ved ulike sosiale og personlige problemer, for eksempel dårlig økonomi, samlivs-/familieproblemer, ensomhet, tvil om studievalg, eksamensangst...

Av og til kan det være vanskelig å ha klart for seg hva problemene egentlig består i. Konsulentene har taushetsplikt. **TA GJERNE KONTAKT.**

Kontoret er i kjelleretasjen på Universitetsbiblioteket, med inngang fra nord (inngang på yttersiden av bygget).

Treffetid 10-14 hver dag. Klokken 13-14 har kontorene åpen konsultasjon.

Husk å benytte deg av **HELSEFONDET**, som gir delvis dekning av utgifter til tannbehandling, fysioterapi og andre helsemessige utgifter. Se regler på oppslagstavla. Søknadsskjema fåes hos Studentenes Sosialtjeneste.

Psykolog: Henvend deg til Studentenes Sosialtjeneste om muligheter for psykologisk behandling.

Ekspedisjon, Jill-I. Larsen Tlf: 77 64 53 23

STUDENT RADIOEN

F M I 105.6

Mandag
07.30 Morrakvitter Aktuell radio med reportasjer, gjester og musikk.
08.00 Riksnytt
08.05 Morrakvitter forts.
09.00 Riksnytt
09.05 Morrakvitter forts.
10.00 Riksnytt
10.05 Musikktime De mest solgte platene i Tromsø forrige uke
11.00 Riksnytt
11.05 Café radio Reprise fra fredag
15.00 Aktuelt 15 Aktueltetsmagasin med nyheter og reportasjer
19.00 Studentradioen
21.00 Oppvarming til radiobingo Ivar Stures halvtime
21.30 Radiobingo Bokbingo i samarbeid med Ramfjord UIL.

Tirsdag
07.30 Morrakvitter
08.00 Riksnytt
08.05 Morrakvitter forts.
09.00 Riksnytt
09.05 Morrakvitter forts.
10.00 Riksnytt
10.05 Musikktime
11.00 Riksnytt
15.00 Aktuelt 15
21.30 Sex og Samliv
22.00 Jazzforum v/ Tom Jensen
23.00 Elvisradioen Med Rolf Eystein Johnsen og Hans Petter Melbø
24.00-0600 Nattsending

Onsdag
07.30 Morrakvitter
08.00 Riksnytt
08.05 Morrakvitter forts.
09.00 Riksnytt
09.05 Morrakvitter forts.
10.00 Riksnytt
10.05 Musikktime
11.00 Riksnytt
11.05 Musikkmaksimum Repriseutdrag fra
Søndag
15.00 Aktuelt 15
21.30 Studentradioen - Nattsending

Torsdag
07.30 Morrakvitter
08.00 Riksnytt
08.05 Morrakvitter forts.
09.00 Riksnytt
09.05 Morrakvitter forts.
10.00 Riksnytt
10.05 Musikktime
11.00 Riksnytt
11.05 Elvisradioen
15.00 Aktuelt 15
21.30 Studentradioen - Nattsending

Fredag
07.30 Morrakvitter
08.00 Riksnytt
08.05 Morrakvitter forts.
09.00 Riksnytt
09.05 Morrakvitter forts.
10.00 Riksnytt
10.05 Ka skjer i helga
10.30 Sex og samliv
11.00 Riksnytt
11.05 Café radio,
15.00 Aktuelt 15
18.00 Studentradioen
19.00 Looney Tunes Tech nomusikk
20.00 Studentradioen

Lørdag
13.30 Studentradioen
15.00 Jazzforum reprise
17.00 Electric Café Det ferskeste innen dance-music.
18.00 Kaoskroken
02.00 Studentradioen - Nattsending

Søndag
06.00 Studentradioen
09.30 Radio Godt Nytt
10.30 Søndagsfrokost
12.30 Hel Volley Fotballmagasin TIL - MOLDE
14.00 Musikkmaksimum
17.00 Elvisradioen

STUDENT RADIOEN

F M I 105.6

K
U
L
T
U
R

Foto: Joakim Christensen

Kritikk, tak!

Hva er vel verre enn mennesker som roser alt opp i skyene. Ubetinget, ukritisk og smakløst hagler superlativene uansett hva det gjelder. Tenk å være så blottet for kritisk sans. Nei, takke meg til det kritiske mennesket. Det som tenker selv, og uten tanke på egen vinning kritiserer nådeløst til beste for menneskeheten. Det viktigste er ikke om du gjør noe selv. Eller om du har et bedre forslag. Du kan kritisere foreleseren i forelesningspausen, du kan kritisere pensum i lesepausen, og Grand Prix foran TV-skjermen, du kan også kritisere Gro til veggen. Hvis du evner å si ifra hver gang du ser noe kritikkverdig er du kommet langt på vei. Og om du ikke blir statsminister eller skuespiller så kanskje du blir kritiker.

I første gym. ble vi forsøkt å lære prosessorientert skrive. Vi ble satt i grupper etter at vi hadde skrevet noen minutter og fortalt at vi skulle gi *positiv* tilbakemelding. Vi lot oss ikke lure. Nei, vi leste det vi hadde skrevet og sa ikke noe før vi omsider kom til punktet der kritikk var lovlig. Nå skulle vi egentlig ha sagt mye positivt om tekstene slik at selvfølelsen var på topp og kritikken kom oppå som noe konstruktivt som inspirerte til jobbing. Men uten det første og med en famlende 16-åring pedagogiske ferdighet til å gi kritikk gikk vi slukøret hjem. Noe så dårlig vi hadde skrevet... ingen vits å jobbe mer med det.

Det er mye lettere å kritisere det andre gjør enn å gjøre noe selv. Hvor mange i dette landstrakte land kritiserer ikke Gro for eksempel, men er vi bedre egnet til å være statsministere? Den som vil unngå kritikk kan verken si, mene eller gjøre noe. Det er en hard verden. Det er en alles kamp mot alle. Det mennesket som ubetinget roser alt er enten utpekulert eller fortjener å bli latterliggjort. Nei, det er bare en ting som nytter: ta igjen. Vær verre mot andre enn de er mot deg.

*Ellisav
dindkrust*

markspiste pærer
ligger i gresset
under et kirsebærtre
i blomst
fra hvilken gren
frukten falt?
spør hesten

-Joakim

Eksamen...

kaffen er svart
lungene er svarte
arkene hvite
tankene svarte

-Joakim

bananer, pærer, appelsiner og rosiner
sluker en mango
lukter på en løk
og griner

-Joakim

mangt om meget
mye sies om mangt
mangt sies av mange
mange sier mangt masse
mangt mange menger mangt mye mer
mangler gangsyn

-Joakim

tikk takk
solnedgang
tikk tikk
bølgenes bruser
takk takk
fjellene står stille
takk tikk
klokkene er digitale

tiden går

stille

-Joakim

hva håpløsheten er
vet man ikke
inntil en vakker dag
man møter døra
i seg selv

-Joakim

SOMMER - SOMMER

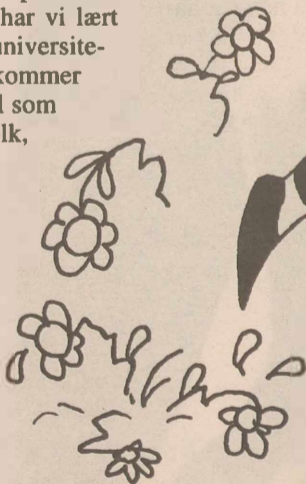
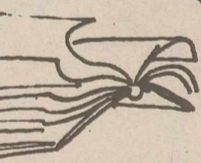
Endelig e sommern hær.
Alle de kløpphørslike svette
forelesningstimane e over, Så

KULTURKASERT

skal man opp-
summere det
man har lært.
Det må vel
bli ;
Krrmt, det
må vel
bli, jo vi
har lært
om fag,
fag og pen-
sum, dårlig råd, kjøp kanti-
ne mat og lesesalsluft som fle-
re av oss kjapt kan pådra sæ
astma av. Og så har vi lært
det flerkulturelle universite-
tet å kjenne. Hit kommer
det folk, ihvertfall som
ynde å kalle sæ folk,
for å søke visdom.

Det e'kje lætt
bestandig, æ
mene man
må jo bare
bære over
med alle sør-
ingan. Dæm e
jo ihvertfall
litt grei, sjølv
om få av dem
flire av vårs fro-
dige og høyt elska nord-
norske humor-Jo det va en kis
som flirte da æ fortelte han
om livets rariteta... Ka som
va artig har æ glæmt, men det
at han flirte har æ ikkje glæmt.
Han satt den schvære kjæften
sitt på cirka tyve centimeters
lufting og lo så høyt at hele
den røykfylte kantina rista i
sine grunnvolla. Så hadde vi
oppnådd ei felles forståing, vi
hadde oppnådd kontakt over

språk-
barrie-
ren og fast-
sydde for-
domma løsna
gripen, plutselig va ikkje
søringan så farlig dem heller. No
drar dem i fra oss. Men først skal
vi alle tynes gjennom forskrek-
kelige eksamena, sluke valium
og drikke kamillete føle vibra-
sjona av angst og -korfor leste æ
ikkje mere i høst, banke tak i
kroppen, men så ! Så når vi har
stjælt til oss de tjue vektallan ligg
verden der.

Tvert framfor barbeinte, unge,
spretne føtter og vente på oss

Illustrasjon: Kristoffer Jørgensen

med
en arbeidsle-
dig sommer, eller
kanskje en og anna strø-
jobb og Manna fra himme-
len. -Det hadde bare vært kanon-
bra å fått sæ en liten jobb, EN
JOB, DET E ALT Æ BER OM
!

Det e jo ikkje det at man ab-
solutt vil jobbe, men det e liksom
ikkje så fryktelig mye igjen av
studielånet.

Kanskje nok til å spise is på
Paletten mens de andre drikk sin
første utepils, Øl e stygt iallefall.
Æ har ingenting lyst på mack og
måsegg iallefall. Typisk nord-
norsk sjåvinisme det at man ab-
solutt e nøydd å tyne i sæ foru-
rensa måsegg hver sommer og
flire mykje før næsen ramle av.

De akademiske kreften e det
ingen som har bruk for. Om som-
mern ska man ikkje tenke, bare
VÆRE... Være i ett hett solskinn,

puste inn gode vibrasjona,
smile til turista som sprett opp
som paddehatta og spør om
:Veet do... Do ju veet hvår
den aishævs cathedral ær?
Og vi peke i vei hjelpe dem
og e very gjestfrie nårvi-
sjæns.

Ihvertfall, æ like som-
mern, like tilogmed de teite
turistan, måsen som hyle og
ungan som skrik etter is.

Det e lyst, det e godt å
leve bare være, spring ut tel
lyset, tel varmen og blir kjært-
egna av sola...

Den hærlike mid-
nattsola som
svimslår oss med
oransje og lilla stråla
og gjør sånn at blomstern,
tænk førr vi får blomster her
oppe også, smile i tjuetire ti-
ma i døgnet, hvis det ikkje
regne i sju fjortendaga...

Endelig sommer og Ros-
kilde festival og enda mindre
penga, men det e iallfall
varmt, midnattsol og vakker-
blomstern sprett i himmelsk
fart opp fra tela. Så omringes
vi av Tromsøpalma som lukte
lakris når du gnikke bladan
mot melkekvit vinterhud. Så
treff du en vakker fyr med
alveblikk, eller kanskje har du
allerede funne prinsen. Iall-
fall e flørten fri, foreleserane
lagt i ei skuff og glemt for tre
måna hærilig, vanvittig, sug-
andes og pulserandes frihet.
Inga tvang, bare liv..

-Æ ELSKE SOM-
MERN!!!

U Solveig M.L Kavli

Isabel Allende
Paula

Paula av Isabel Allende: Sorgens avmakt

Navnet forbindes også med suksess, bøkene til Allende er populære og selger godt, ikke minst her hjemme.

BOK

Etter fire storslagne romaner kom i -92, *Den endeløse planen*, denne gangen var ikke kritikerne like uforsiktig med superlativene. Kanskje fordi man ikke kan la en forfatter skrive fem fantastiske bøker. Får geniene lov til å være geni?

Selvbiografisk

Paula er Isabel Allendes egen datter. *Paula* er en selvbiografisk roman der hovedpersonen i jeg-form er Isabel All-

Paula er Isabel Allendes sjette roman. Navnet forbindes med store romaner fulle av magisk-realisme fra et annet kontinent. Spennende fantastiske beretninger om alt fra kjærlighet til torturen som har herjet hennes hjemland.

ende, romanforfatteren Isabel Allende som forteller om hennes kamp for at datteren skal overleve av den skumle sykdommen porfyri. Romanen veksler mellom et nåtidsplan der datteren ligger på sykehuset og Isabel lever i nærheten og går helt opp i datteren og gjør hva hun kan for å få henne frisk, og et fortidsplan der Isabel skriver og forteller om sitt liv til datteren. Sykehusscenenene kan bli litt

essant? Er det ikke derfor vi leser romaner? Leser man *Paula* og skjønner sorgen til moren, til mannen Ernesto og til alle som stod henne nær lærer man kanskje noe viktig om dødsorg. Og om den avmakten en føler når noen man står nær dør, sakte men sikkert uten at en kan gjøre noe til eller fra.

Storfamilien

I sør-amerika står familiebandene sterkt i flere generasjoner, iallfall i Allendes romaner. Det er noe annet enn den oppsplittinga av familier vi har i Norge. Her vet man ikke navnet på sin egen bestefar. Forsåvidt beskriver ikke Allende noen familieidyll, også hun blir skilt fra sin mann: «På noen få timer rev vi ned niogtyve års kjærlighet og femogtyve års ekteskap...». Betrakter man romanen som en biografi kan det hende man får mer utbytte av romanen, hvis man som undertegnede har lest de tidligere bøkene hennes på forhånd. Likevel, dette er en roman og hva Isabel selv har opplevd og hva som eventuelt er fiksjon er umulig for oss å vite.

Journalist

Isabel Allende er i mange år journalist. Etter at militæret har kuppet makta i Chile blir hun invitert til Pablo Neruda i den tro at hun skal gjøre et intervju. Men da hun spør han om det, sier han at ikke vil utsette seg for noe så forferdelig, at hun er den verste journalisten i landet og videre: «Du er helt ute av stand til å være objektiv, du gjør deg selv til midtpunkt i alt, og jeg innbiller meg at du lyver som bare det, og når du ikke har noen nyheter dikter du dem opp. Hvorfor skriver du ikke heller romaner? I litteraturen er disse skavankene fortrinns». Nå skriver hun romaner. Heldigvis.

Privat

Romanen er kritisert av enkelte for å være for privat. Er det fordi jeg-personen har samme navn som forfatteren? Hadde hun brukt andre navn ville den likefullt vært selvbiografisk, men mere skjult. At man kommer inn i privat-sfæren rundt et menneske i en roman er ellers svært vanlig. Og er det ikke det som er inter-

U *Ellisiv Lindkvist*

Min vår i vår

Jeg kjente det til langt under vinterbleik hud, den dagen da jeg måtte stoppe opp og tømme sko mi for småstein. Minnene fra vår i min barndoms Finnmark strømmer på.

Det har blitt meg fortalt at årets første utepils forlenget er blitt inntatt på Aker Brygge. Fra Bergen meldes det om en sløv studenttilværelse idet man tilbringer dagene med minst mulig klær i parken, og liksom skal lese til eksamen. Og i Kristiansand har grillsesongen kommet godt i gang.

Ja, ja. Dem om det. De har ikke forstått at det først er, etter en solid vinter, at det blir skikkelige vår.

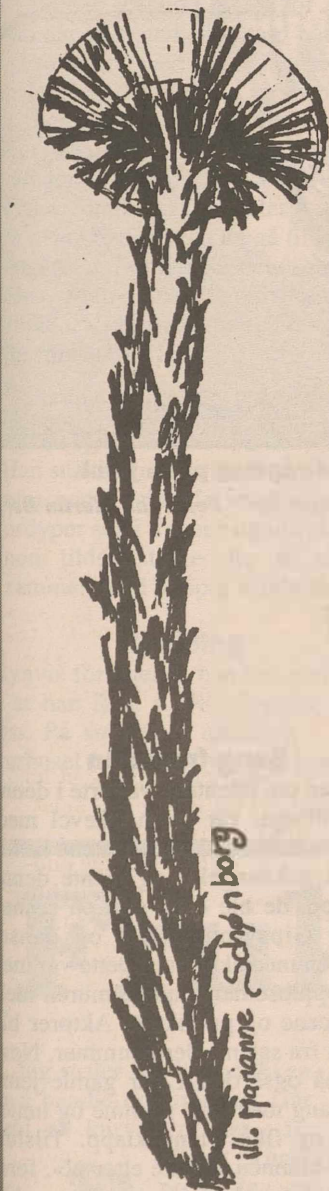
Mine første sommerminner har satt seg ettertrykkelig på plass, og kan aldri toppes av noen andre, uansett hvor jeg skulle befinne meg. Gule, blide hestehov i grøftekantene, jeg var temmelig ung da jeg begynte å plukke dem, for å selge våren på dørene i nabolaget. Kapitalismen er en smygende makt. Det samme gjentok seg år etter år, og alltid var det

snille fru Skaslien i nabohuset som kjøpte hele buketter min. O - lykke! Da følte jeg velholdenhetsens overmot svøpe seg om meg.

Endelig kom den dagen da de tunge vinterskoene kunne pakkes ned i kjelleren, og «lettspringarskoan» kunne plukkes fram. Lette sko, tresko, sandaler, jeg fløy bortover grusveien, og kjente tærne sprike i vårlufta. Og da varte det ikke lenge før foreldre kunne overtale, var ikke snart tiden for de bare leggene kommet? For det var jo sommer, i alle fall nesten, i alle fall nok sommer til at man kunne finne fram blomstrete kjoler og skjørt, og vakre hvite knestrømper nå og da, men vi led i stillhet, i vår feiring av årstida uten natt.

Så de kan bare få ha sine hageparties i fred sørpå. For det er vår her også nå. Jeg for min del bruker ikke strømpebukse under Levisen lenger. Det føles godt.

U *Ingrid Neerland Walseth*

Eksamensutstilling

Elisabeth Rønbeck Myrvang har 5-årig foto-utdanning fra Stockholm og Derby Universitetet i England. Hun avslutta utdannelsen i Derby våren 1994 og viser nå eksamensutstillinga «Det glorifiserte barnet og hverdagslivet» på «Tromskysten» kultursenter. Utstillinga er inspirert av

hovedoppgaven hun skrev om kvinner, kunst og ulike representasjonsformer. Dette går på at det er ei glorifisering av barn og kvinner innen film, fjernsyn og reklame, som gir lite rom til et selvdefinert kvinnebilde. Utstillinga står i Kystkafeen på kultursenteret fram til 28. mai.

Trenger flere sangere

Tromsø kammerkor har en rekke spennende prosjekter på gang i tiden fremover og de trenger flere sangere, særlig mannlige stemmer. De var for en stund siden ferdig med sin medvirkning i Beethovens 9. symfoni. De samarbeider for tiden med Tromsø Domkor og øver tirsdager i Domkirka. De musikalske innslagene denne dagen vil være fra Johannespasjonen. I oktober feirer de Carl Orffs 100 års jubileum med fremføringen av hans hovedverk «Carmina Burana». Her får vi høre spennende musikk bygd over middelaldertekster funnet i gamle klosterekter. Musikken karakteriseres som kraftfull, rytmisk og fargerik. Hvor konserten skal finne sted er fremdeles litt usikkert, men et alternativ som vurderes er Kulturhuset.

For fjerde gang

Tromsø kunstforening åpnet

13. mai den fjerde Tromsutstilling. Tromsutstillingen er blitt en årviss foreteelse, der kunstnere bosatt i

Troms fylke inviteres til å sende inn bidrag. Nytt av året er at kunstforeningen i et forsøk på å høyne utstillingens status har gått vekk fra tidligere års intensjoner om å vise bredden i fylkets kunstliv, og istedet har konsentrert seg om å velge ut det beste.

Tatt i betraktning den evinnelige debatt pro/contra Vebjørn Sand, er det kanskje ikke alle blant publikum som vil tro det,

KUNST

men på noen unntak nær, har det faktisk medført en betydelig nivåheving i forhold til fjordåret. Antallet innsendte arbeider har sunket noe i forhold til i fjor, men det får nok heller kunstforeningens sparsomme PR-budsjett ta ansvaret for. Det som er tydelig, er at Tromsutstillingen ikke er arrangert for siste gang.

Motivkretsen spenner vidt;

på den ene siden kan nevnes Hallvard Birkelands ypperlig tekniske, men noe lettvinde fotografi «løvetann», og Eva Jørgensens «sauan mine» - en etsning som best rettferdiggjøres som noe man trengte til å sette signaturen sin på. Samtidig finner man slike perler som fotografen Pia Pedersens bilder, og da særlig «I hinden». Den viser en kvinnetorso, men det er til en avveksling ærlig når man kan hevde at det ikke er det som fascinerer.

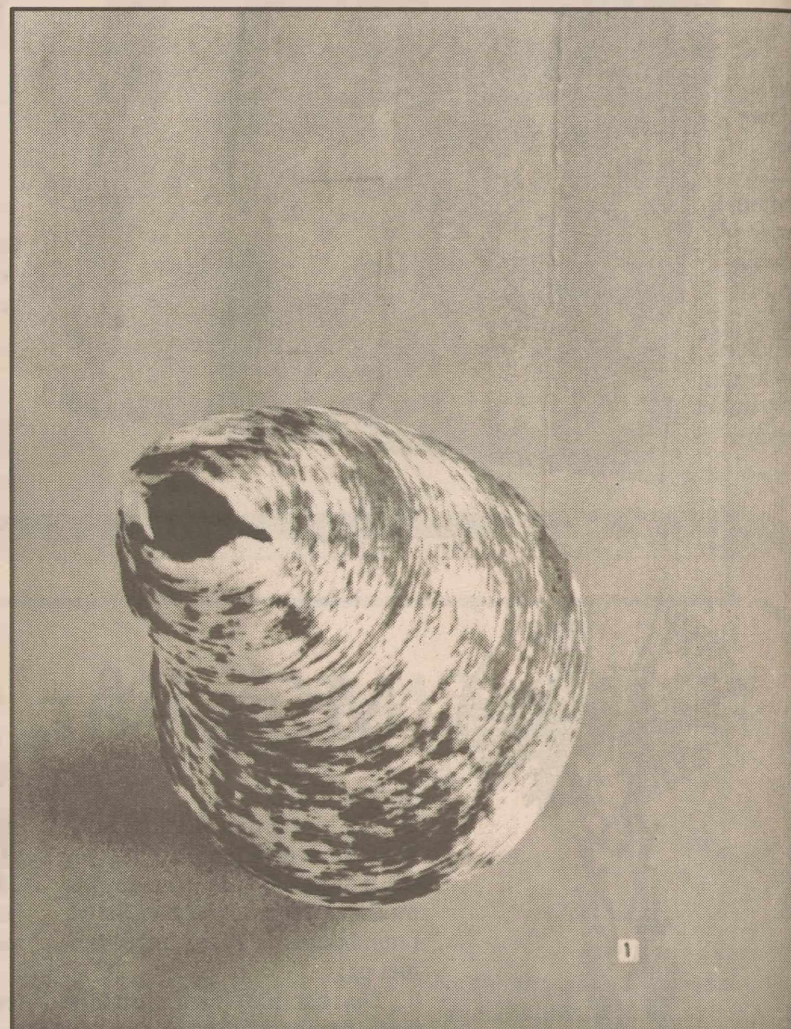
Lite skulptur

Den største delen av bidragene til årets utstilling er billedkunst. Av enogtyve antatte arbeider, er det bare to skulpturer. Mohed Omranis «Uten tittel» er en merkelig tubalignende sak støpt i lim og umalt korn (!). At den er plassert oppned

som et omvendt overflødighetshorn, kan man jo prøve å koble med materialet han har benyttet, men det spørs om ikke det er å spekulere litt vel langt i kunstnerens intensjoner.

Den andre skulpturen er Lisbeth Arntzens «urdyret». De som har lest «I begynnelsen skapte gud» kan sikkert gjøre seg noen assosiasjoner. Hvis faunaen engang i tidenes morgen så slik ut, har det skjedd litt av en utvikling (om enn ikke nødvendigvis til det bedre).

U Jan Martin Berg

Lisbeth Arntzens «Urdyret» - spennende åpning på en jevnt over fengende utstilling.

Foto: Jan Martin Berg

Jaakko Heikkilä - et spennende blad

Når man har gått gjennom de bildene Tromsutstillingen har å by på, er veien til rommet ved siden av kun kort. Her arrangerer kunstforeningen en separatutstilling i samme tidsrom (frem til 5. juni) med den finske fotokunstneren Heikkilä.

Han har de siste årene vunnet stadig større anerkjennelse for sitt arbeide, og når kunstforeningens intendant Morten J.

Svendsen karakteriserte ham som den mest spennende fotokunstner på nordkalotten i dag, er det faktisk ikke så vanskelig å si seg enig. Spesielt hans billeserie «mykere enn fisk» viser hans virtuose omgang med kameraet.

Den som leter etter budskap å tolke seg frem til, må imidlertid søke hos andre kunstnere. Det som gjør seg gjeldende hos

Heikkilä er først og fremst fascinasjon over formen. Han ser ingen grunn til forklare det han gjør med at det har noe budskap - ønsker man å betrakte en fisk innpakket i gul silke som noe annet enn nettopp det, får det stå for betrakterens egen regning. Det hele er og blir en spennende behandling av former i fotografens øye.

Uformelt og hyggelig

Studentteateret «Poisk» fra Arkhangelsk har avlagt Universitetet i Tromsø et besøk. De har bodd hjemme hos studenter, deltatt i den offisielle 17. mai feiringen og ikke minst hatt ei variert forestilling med sang, dans, sketsjer og musikk.

Teatergruppen «Poisk» fra Arkhangelsk løste opp stemningen med å få publikummere opp på scenen.

Foto: Eivind Lentz

«Poisk» springer ut fra det Statlige Medisinske Akademi i Arkhangelsk. Men teateret er nå ei åpen gruppe, og har både bank-folk, TV-folk og leger i ensemblet og alderen er spredt fra 12 år til 48. De er ei gruppe på 35, men det var ikke nok penger til at alle fikk reise, så ca halvparten var i Tromsø.

Variert

Forestillingen starter med at alle aktørene entrer scenen, synger kjente russiske folkemelodier og danser til. Slik skifter det mellom sanger og sketsjer. Aktørene ser ut som de koser seg på scenen, selv om sceneutstråling og ferdigheter er varierte. Faktisk så varierte at det kan virke som det hovedsaklig er tilfellet som har fått dem hit, ved at Ole D. Mjøs så dem i Russland og ønsket dem hit. Det er altså på hans initiativ studentene er kommet, mens medisinstudentene i Tromsø har stått for den praktiske gjennomføringen.

Utveksling

Både teatergruppen, studentene i Tromsø og rektor håper på en videre utveksling ved at noen fra vårt universitet reiser til Arkhangelsk med en forestilling til høsten. *Semmelweis* som noen av medisinstudentene satte opp i høst er uaktuelt da det er for mye tekst og vil bli vanskelig å oversette.

Sang fra salen

Men om talentene varierte i denne forestillinga, var salen likevel med. Et par av de norske studentene hadde vært i Arkhangelsk og kjente denne gjengen, de ble dratt opp på scenen under Gipsy-nummeret og danset sammen med aktørene. Dette var med på å oppløse den vanlige muren mellom scene og publikum. Aktører ble hentet fra salen i flere nummer. Nevnes må også den 12 år gamle jenta som sang med flott stemme og innlevelse og fikk trampeklapp. Tilslutt kom «Mannen var ute etter øl», først på norsk og så på russisk. Denne ble gjentatt, og hele salen ble med og sang i siste omgang - på norsk i hvert fall.

U Ellisiv Lindkvist

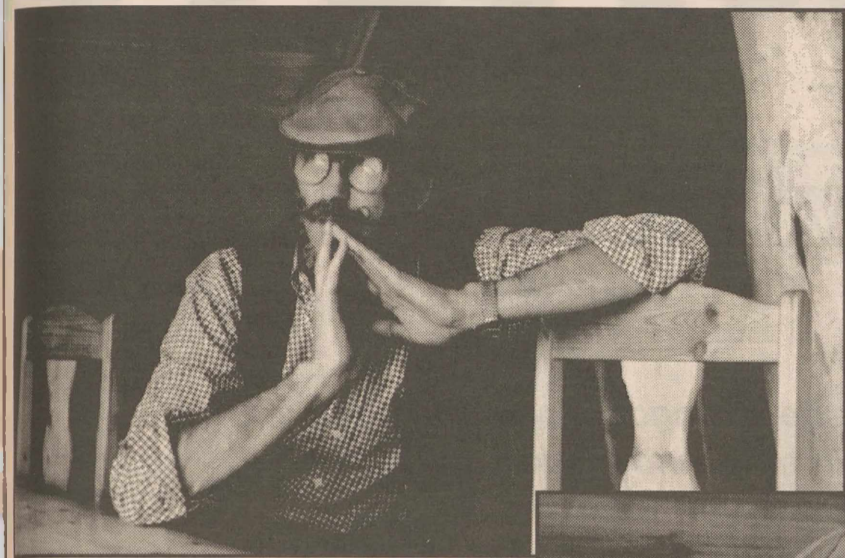
14 000 i overskudd

UKA-95 har det endelige regnskapet klart og kan skilte seg med et overskudd på 14 000. Utgangspunktet til UKA var et nullbudsjett, og UKA-93 gikk med kraftig underskudd. UKA-styret ønsket å satse på lokale krefter, og disse arrangementene gikk med overskudd. Weld som enkeltarrangement gikk med underskudd.

Møte med en sjelemaler

Jeg er sjelemaler som Edvard Munch, men fargemessig identifiserer jeg meg med Astrup og Van Gogh.

Jeg gjør som dem, setter den ene fargen opp mot den andre sier Synvis Glinn Nordin.

gangspunkt i de dystre spådommene for fremtiden. Et senere bilde «Kunnskapens Tre» viser det globale engasjementet der han bl.a tar utgangspunkt i menneskets ressursmisbruk. Han snakker om den kjemiske forurensningen vesten står for og karakteriserer materialismen i vesten som døden for jorda. Andre bilder han har malt viser Tromsø fra gamle dager.

Nostalgisk

Jeg er nostalgisk, sier Synvis, jeg er svak for det som har vært. Han har opplevet Tromsø fra det var en treby til den voldsomme veksten i senere tid. Hans bil-

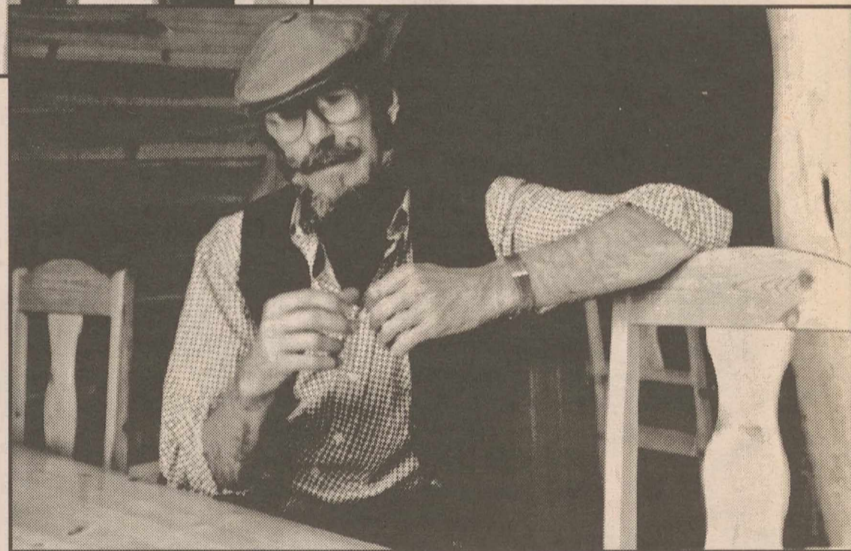
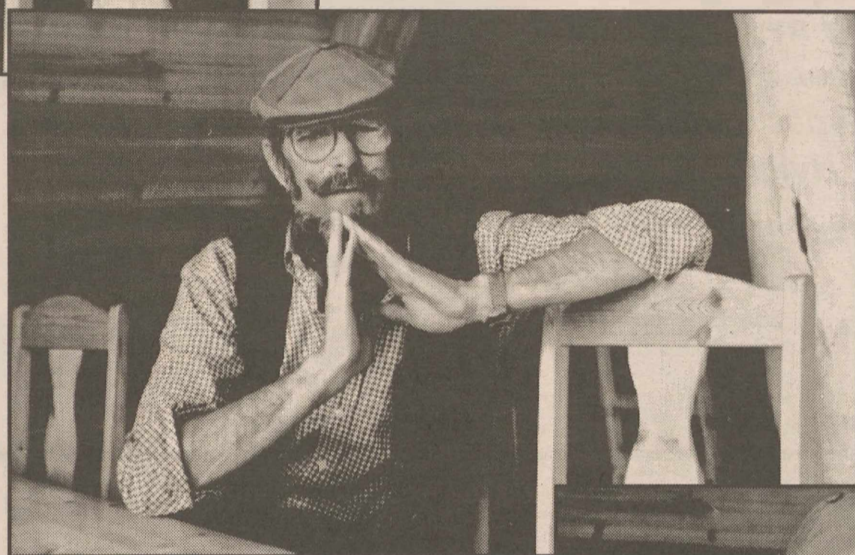
de «Nordens Paris» har historisk innhold og tar utgangspunkt i betegnelsen Tromsø fikk på midten av 1800 -tallet, p.g.a. den moteriktige klesstilen til fruene i byen. Bildet er fra Hotell Norden som lå i Storgata 58. I caféen ser vi cafégjestene, selvsagt pent kledd. Gjennom vinduet ser vi Domkirka og inn i caféens vindu sitter en russer. Synvis forteller at russeren skal henvise til pomorhandelen. I caféen henger et bilde av Eiffeltårnet i Paris, men i Synvis' bilde er vi i «Nordens Paris». For tiden arbeider Synvis med et bilde fra en bakgård i Tromsø, bakgården han selv har vokst opp i. Det ligger mange følelser i bildet og gir Synvis en følelse av å være hjemme.

Fremtiden

Så hva med fremtiden Synvis?

-Hvordan jeg maler om 10 - 20 år er vanskelig å si. Det jeg vet, er at jeg vil fortsette å male og ta nye utenlandsopphold. Møte med andre kulturer og folkeslag gir meg kraft og inspirasjon. Likevel, sier Synvis, man vet aldri hva som skjer i fremtiden - fordi veien blir til mens man går.

U Hilde Mjøs

Alle foto: Mona Møllebakken

Han er kanskje en ukjent mann for mange, men han er faktisk tromsøgutt, født 25.10.48. og oppvokst i Strandveien. Nå bor han på Karlsøya, stedet han karakteriserer som den ideelle plassen for arbeidsser. Han har hatt studieopphold både i Italia og Frankrike, vært i lære hos den svenske maleren Malte Nyberg, og gjennom en rekke utenlandsreiser oppsøkt fremmede kulturer. Maleriene hans har vært utstilt flere steder i Norge, og også i Sverige og Frankrike. Skulle du fremdeles være usikker på hvem han er, kan du gå til kantina i Hovedgården. Der henger det et stort «fiskebilde». Maleriet er til universitetet fra kunstneren. - «Kunnskapens Tre» er et av Synvis' mange verk.

Sjelemaler

Jeg blir sjelemaler til min død, sier Synvis. Han snakker om en kraft som kommer innenfra, andre kaller det inspirasjon. Synvis fordyper seg i tingene og uttrykker seg gjennom tildels sterke olje- og akrylfarger, sammen med hyppig symbolbruk.

Utvikling

Synvis forteller at han har malt lenge, men at han først i 1987 begynte å satse seriøst. På sin første utstilling i 1984, i Kulturhuset i Tromsø, var det landskaps-

bilder som dominerte. Senere gikk han over i en periode der bildene omhandlet rusmisbruk. Fra denne tiden finner vi hans bilde «skål» (1988), som kanskje skal uttrykke alkoholens ødeleggende kraft på mennesket. Mannen på bildet speiler seg mens han holder et vinglass, men i speilbildet har ansiktet hans fått et sjelett-liknende preg. Bildet har vært utstilt en rekke steder, også på den internasjonale alkoholkonferansen i Paris i 1989.

Globale spørsmål engasjerer Synvis sterkt. I sin utstilling «Den filosofiske tidsramme» fra tidlig på 90-tallet, tar han ut-

Frukt til halv pris

Jeg rusler rundt i butikken for å handle noe middag. Går forbi en kurv hvor det står:

«Frukt til halv pris». Jeg ser på frukta og tenker: Dette er vel fin mat. Jeg kjøper en stor pose epler til åtte kroner. I den bugnende fruktdisken ved sida av ligger duggfriske, det vil si nydusja epler til fullpris.

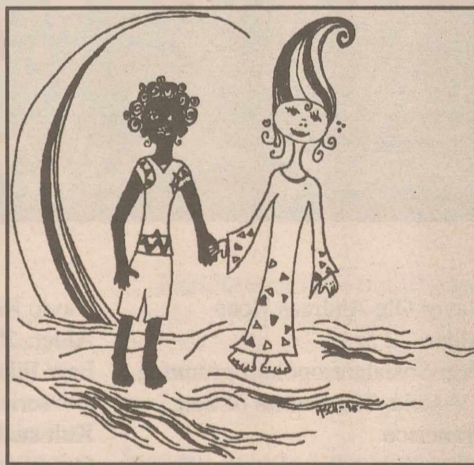
Plutselig flyr tankene avgårde til Tanzania og et frodig, livlig marked. Her er allslags lekkerbiskener. Tomater, epler og eksotiske frukter står i vakre pyramideforma stabler på bordene. Nei, her var det ingen

som brydde seg om frukta hadde en flekk eller to. Jeg ser ned på tilbudseplene, hva gjør det vel om de ikke er helt ferske? Jeg legger dem i en hvit plastpose. - Og emballasjen de bruker i Tanzania er flotte kurver fletta av palmeblad. Med ett kommer en mann bort til fruktkorga. Han ser nedi, og haster videre.

Ja, tenket jeg. Vi er blitt bortskjemte i Norge, bare den perfekte maten frister oss. Og vi betaler gjerne skyhøye priser for det beste. Folk i sydlige strøk ville ha kasta seg sultent over billigfrukta! Men tenk, den dagen kommer da også vi må dele med andre. Snart ser vi drastiske bivirkninger av vårt vestlige sløseri. Vi krever at u-landa skal begrense sine barnefødsler. De bruker groteske metoder som skader kvin-

nene. Mens vi, de få, lever i overflod og skaper de største miljøtruslene. Vi kjører biler alle sammen, mens indere og kinesere sykler. -Uten å forurene. Tenk, i Tanzania vasker de hendene med aske. Vann og aske blir lut, akkurat som såpe. Uten å forurene.

Nei, det er nok vi som må lære av dem, for de sitter med cluet. De kan dette med å leve i pakt med naturen. For hundre år siden greide også vi oss uten plast og vaskemidler. Vakre dekorerte trekar hadde vi, solide og evigvarende. Ikke noe bruk og kast, ting gikk i arv i generasjoner. Har dere sett afrikanske leker?

Illustrasjon: Marianne Schønberg

En gutt ga meg en gang en liten bil han hadde laget. Den var lagd av en blikkboks, med hjul av gamle bildekk. Fineste gjenbruk av søppel! Og hvilken fantasi. Sy-

nes jeg ser lille Per og Trine der de vasser rundt blant Barbie, Ken og Nintendo. De stakers barna sosialiseres inn i en sløsekultur uten å kunne være kritiske. Som liten bodde jeg i Tanzania. Min indiske venninne fikk en av mine to barbie-dukke fordi hun ikke eide leker. Nå forstår jeg sammenhengen som jeg ikke skjønnte da. Hvorfor jeg hadde så fine klær og de bare filler.

Men er jeg noe bedre enn alle andre? Nei, sikkert ikke. Men jeg kikker da borti ei lita fruktkorg i ny og ne, med rimelige bananer. -Og jeg kjenner et stikk av dårlig samvittighet, der jeg trasker hjem til brunost og overflod.

Av Marianne Schønberg

Digitalism

-fragmenter fra virkeligheten

Ingunn, Kristian, Merete og Ole Andreas. Fire engasjerte ungdommer med egne meninger om livet, verden, framtid og teknologi. En er techno-freaker, en annen ønsker TV og ny teknikk dit hvor pepper'n gror, en tredje mener at ungdom er overfladiske individualister og en fjerde bruker to typer vaskemidler når klesvasken står for tur. Hvilke tanker snurrer rundt når de som pionerer setter sine første usikre steg inn i digitalismens tidsalder?

Foto.: Geir Kastmo

Navn: Merete Aase
Alder: 21 år
Fag: Ex.Phil.
TV-serie: Nei, ser sjelden på TV
Hipt sted: Blårock og Prelaten
Om Ingunn: Motsatte av meg
Om Kristian: Kanskje litt vanskelig
Om Ole Andreas: Små-snål, men oppriktig

Navn: Ole Andreas Hoen
Alder: 22 år
Fag: Sosialantropologi grunnfag
TV-serie: The Streets of San Francisco
Megasted: Annen Etage
Om Ingunn: Trendy, men ureflektert
Om Merete: Fornuftig, men går 13 på dusinet av på universitetet
Om Kristian: Lik meg

Navn: Kristian Flem Pettersen
Alder: 20 år
Fag: Filosofi grunnfag
TV-serie: Twin Peaks
Kult sted: Blårock
Om Ingunn: Ærlig TV-titter
Om Merete: Mikromiljøverner
Om Ole Andreas: Sær skrue

Navn: Ingunn Andreassen
Alder: 24 år
Fag: Ex. Phil.
TV-serie: Seinfeld
Hit-sted: Dampen (det er jo der man havner)
Om Kristian: Blårock-fyr
Om Merete: Miljøbevisst
Om Ole Andreas: Alta-utbryter

Prolog

Fortelleren: De frustrerte barne av 68'erne har nå inntatt den akademiske høyborg, og vandrer hvileløst fra fag til fag mens de sanker vekttall. De er hva man kaller ressurssterk, norsk ungdom.

Med Vibeke, Geir og Lekestuen som solid pedagogisk ballast er de ved tusenårskiftet klare til å overta verden.

Felleskapet som sprakk

Kristian: (oppgitt) Det er ingenting som kjennetegner vår generasjon i forhold til tidligere generasjoner.

Ole Andreas: Vi er veldig forvirret.

Merete: (krass) Vi er sløve og ansvarsløse!

Ole Andreas: Vi er den første generasjonen som ikke kan se fram til å få det bedre enn våre foreldre.

Ingunn: Vi går og soser rundt uten at vi kanskje ikke helt vet hva vi vil med livet vårt.

Ole Andreas: Vår generasjon er vokst opp med at vi må redde regnskogen. Vi går rundt med konstant dårlig samvittighet, fordi uansett hva vi gjør så vet man at det går til helvete.

Fortelleren: Slik ble de altså slik de er i dag. Fritidsproblemer var for dem et fremmedord. Det var flust med ungdomsklubber, og foran TV satt de alle med store våte øyne og så Colargol. Historien om hvordan de ble til fikk de høre av onkel Trond Viggo. Hva forelskelse var ble fortalt dem gjennom halvsju. Så fikk de tohjuls sykkel, og der deres storesøksen bare hadde en kanal, kunne de ved hjelp av satellitt få hele den store stygge verden inn på barerommet. Eterens mangfold var et faktum.

ens barn

Fire digitalistbarn på vei ut i det virkelige liv.

Foto: Geir Kastmo

Kristian: Spørsmålet er om vi har fått noe mangfold i det hele tatt. Tankegangen er blitt "industrialisert", alt skal tjenes penger på.

Ole Andreas: Jeg skulle ønske at TV aldri ble oppfunnet. Jeg tror den har en mer negativ effekt på samfunnet enn positiv sann alt i alt.

Merete: Folk bare sitter der med fjernkontrollen og trykker og trykker og trykker og kjeder seg.

Ingunn: Man kan bruke TV på mange forskjellige måter. Jeg bruker det til å slappe av med, kople helt ut, slik at jeg kan slippe å tenke.

Merete: Hvorfor gjør du det?

Ingunn: Ja... Nei, jeg vet ikke.

Merete: Vi må tenke gjennom det vi gjør.

Ingunn: Ja, men jeg ser ikke noe galt i det.

Merete: Det må da finnes andre måter å slappe av på enn å se på TV. Man kan fint leve i samfunnet uten å se på TV. Jo mer folk ser på TV, jo mer fortvilt blir jeg.

Skjønnheten og udyret

Fortelleren: Så ble de plutselig veslevoksen og de ble brått veldig opptatt av hvordan de selv

og hverandre så ut. Kommersiell krefter var deres nye venner. Uansett hvor de snudde seg ble de mentalt overfalt. Fra alle kanter ble de fortalt hvordan de skulle se ut, gå kledd, hva de skulle drikke, hva de skulle tygge, hva de skulle tenke. Smarte reklamefolk satt på store kontor og sjonglerte med deres sarte og usikre identiteter. Ukelønnen og det de tjente på å levere aviser skulle suges ut av dem.

Ingunn: Jeg kjøper Extra, så jeg må si at jeg har blitt påvirket.

Ole Andreas (opplysende): Jeg kjøper V6 istedenfor, den er like god og mye billigere...

Kristian: Det er helt perverst, for det skapes så mange behov at man ikke kan få dekt alle behovene. På en måte oppfordres det til tyveri.

Ingunn: Alle blir påvirket. Du må ikke komme her og si at du ikke blir påvirket.

Ole Andreas: Jeg tror man har blitt lei av å kjøpe nye ting; jeg kjøper bare bruktklær når jeg kjøper klær.

Klær skaper folk

Fortelleren: Ja klær ja. Ja det er ikke alltid like lett å vite hva man skal ha på seg for å sende ut

de rette signalene. Ønsker de kanskje å markere noe spesielt disse barn av digitalismen?

Ole Andreas: Ja, jeg ønsker å markere noe, men jeg er ikke helt sikker på hva.

Merete: De klærne jeg går med er de jeg finner klesskapet hjemme. Jeg har ikke det enorme behovet som jeg opplever at noen har.

Ingunn: Trender kommer og går. Nå er de såkalte trange t-skjortene kommet og alle skal ha tak i dem.

Ole Andreas (overlegent): Jeg har masse sårne, men jeg går med dem for det, for jeg vet at ingen har maken til min.

Merete: Hvorfor i all verden kjøper vi klær. Jeg forstår det ikke. Vi må lære å sy våre egne klær.

Smarte og smarte...

Fortelleren: Så er vi endelig fremme i dagens samfunn. De som før var unge er nå blitt voksne bevisste universitetsstudenter. De later iverfall til å ville fremstå som det. De befenger seg daglig med vanskelige ord og uttrykk som ingen helt kan uttale. Men som støtte gjennom kompliserte studier har de sine todimensjonale venner i Beverly Hills.

Ole Andreas: Jeg så ikke på det før, men jeg ser på det nå. Jeg ser det med mine ironiske briller og da er det utrolig artig. Men det er litt skummelt også å tenke på at det sitter folk og tar det på alvor.

Merete: Ja, og når du sitter og har det artig med det, så bidrar du til at andre tar det på alvor.

Ingunn: Beverly Hills tar opp aktuelle problemstillinger for ungdom og hele den pakka der.

Merete: Ja, det gjør den, men på en tåpelig måte. Det går bestandig bra. Det gjorde det iverfall da jeg så på det.

Kristian: Det er veldig morsomt å se på Beverly Hills, og så lese en tung bok etterpå.

Fortelleren: Nå vandrer våre venner hvileløst rundt på universitetet. De tar eksamen etter eksamen. Får fag etter fag i sin sekk med intellektualisert livserfaring.

Ingunn: Jeg tror mye egentlig er tilfeldigheter. Hvordan man havner på universitet. F.eks.

Kristian: Det er ikke snakk om å bare gjøre bare en ting. Det er snakk om å gjøre masse forskjellige ting.

Ingunn: Nå utdanner man seg til en ting og ender opp som noe helt annet.

Epilog: Hva nå!

Fortelleren: Nå finnes det bare en vei og det er fremover. Men hvilken vei går vi? Hvor er vi på vei? Hva skal man gjøre, hva skal man bli? Går alt bare til helvete?

Ole Andreas: Jeg tror ikke det kommer til å gå i dass. Jeg tror det kommer til å skje mye jævlskap i verden, men jeg tror jeg kan ordne min fremtid på en måte som jeg vil ha den.

Ingunn: Jeg går ikke rundt og er noen pessimist. Jeg tar et år av gangen.

Merete: Jeg tror folk vil begynne å tenke gjennom det de gjør. Jeg vet ikke når, men jeg vet det vil skje. Vi må komme oss litt bort fra TV'en, forbruk, bil, fly og tilbake til bein, sykkel og tog.

Fortelleren: Nå står den frusterte generasjon på terskelen til det virkelige liv. Vi ønsker dem lykke til på reisen. Snipp, snapp, snute.....

Jørgen Flint og Per Steinar Moen

Små og søte

Med en vokalist på 1.62 m og en bassist på 1.71 m kan de knapt sies å være et stort band. Liten og tøff spilte på Prelaten den 8. og 9. mai. Ja, de er små og ja, de var tøffe.

Stemningen var upåklagelig til tross for labert oppmøte. Liten og tøff serverte egenproduserte låter, og et par covere. Men det var det egenproduserte som imponerte mest - til en forandring. Studentbandmiljøet i Tromsø har vært preget av litt av vært opp gjennom årene. Det er behagelig å endelig oppleve et band som er fri for de to vanligste hovedkomponentene hos studentband. Liten og tøff er kjemisk fri for kvasiintellektuelt pisspreik, det var ingen depressive sanger om det å ikke ha fått en klem siden sist man var hjemme hos mor. Det som allikevel imponerte meg mest var den fullstendige mangelen på selvhøytidelighet. Det er forfriskende å se noen som kan le av seg selv og sin tilværelse.

En smell

Vokalist Stig tar den obligatoriske lille historien: «En gang hadde jeg en kamerat. Han stod

ikke mer enn 1.60 m på sokkelisten. Han var pønker. De pleide å dra rundt og spille på soldatleirene, og når soldatene hadde fått seg en øl kom de med typiske soldatkommentarer. «Kom hit så skal vi få se hvor liten og tøff du er». Da hyttet han med neven og skrek etter dem: «En smell så er det kveld». Så vi satte oss ned og skrev en sang om det». Tekstene lyser av selvironi og humor. Det er klart man må le litt med tekster som: «To tette og en badehette, en smell så er det kveld.». Det ble en intimkonsert av klasse, med det man kan kalle nordnorsk visesang med en vri.

Bikkja

Liten og tøff var totalt urutinerne og hadde store problemer til tider med å få elektronikk-guden på sin side. Det følger en del nødvendig latter med slikt, og vi lo. Ja, til tider lo vi av de mer seriøse sangene - det er ikke mye annet man kan gjøre når man nes-

Liten og tøff hadde mye humor og selvironi.

ten har blitt massakrert av feedback. Som sagt, det hele var svært humorøst og uhøytidelig. Oppmøtet vitnet om at de som hadde møtt opp stort sett hadde gjort det på venneprikket. «Jeg kjenner noen i bandet så jeg bare

måtte komme». Med litt mer øving og mer låtmateriale kan Liten og tøff bli en suksess, i hver fall i studentmiljøet. Med flere låter av samme kaliber som «Liten og tøff» og «Bikkja» kan de faktisk komme til å bli en stør-

re suksess. Jeg håper de greier seg over barnesykdommene og holder flere konserter. Jeg kommer i hvert fall igjen.

U Thomas Harris

Vakker Svane

Naomi Campbell er en av verdens mest berømte caféiere. Men det er ikke cafédrift hun beskriver i sin debutroman. Nei - her er det moteverden som skal avsløres. Og hun skulle ha god peiling på det hun skriver om. Foruten å drive Fashion Café sammen med venninnene Claudia Schiffer og Elle «the body» MacPherson er hun, akkurat som de foran nevnte venninnene, modell. Verdensberømt modell. I boken *Svanen* forteller hun oss om hvor fint det er å være det.

BOK

Svanen er en slags kombiløsning mellom en kjærlighets- og spenningsroman. Det dreier seg med andre ord ikke om noen selvbiografi. Likevel gir den et godt inntrykk av hvor glamorøst livet til en supermodell er. En underholdende ungpikerroman om en verden de færreste av oss har innblikk i. *Svanen* er romanens hovedmodell. Egentlig heter hun Lavinia Crichton-Lake, men kalles *Svanen* på grunn av sin vakre svanehals. *Svanen* skal trekke seg tilbake fra moteverdens glamorøse hurramegduliv, og Etoile - selskapet hun modellerer for - trenger en avløser. Vi følger flere modellspirer på vei mot stjerne. Veien dit er spekket med spen-

nende eventyr, og de får møte berømtheter som Cindy Crawford, Naomi Campbell, Donald Trump og Water Detroit. Det store spørsmålet er hvem av dem som skal bli Morgendagens Ansigte. Vi følger med i kampen om plassen og millionkontrakten. *Svanen* støtter den sorte (sic!), lekre Amy La Mar. Men er man neger, er det vanskelig å slå igjennom som modell. Til tross for *Svanens* støtte får hun ikke jobben, men hun blir heldigvis en berømt modell likevel.

Parallelt følger vi den hemmelige kjærlighetsaffæren mellom *Svanen* og forfatteren Rory Stirling. Men den mystiske Budbringeren kommer til stadighet med kryptiske meldinger om et eller annet som har skjedd i fortiden. Og det gjør naturligvis det hele vanskelig for dem. Men til slutt får de hverandre og gifter seg i et romantisk lite kapell i England.

Det er ikke noen ny Tolstoj vi har med å gjøre. Men når man gir forfatterpriser til personer som Knut Faldbakken, har man lagt listen så lavt at man heller ikke kan forvente seg det. Boken er slik sett skuffende bra. Skuffende, fordi jeg hadde forventet meg en skikkelig brødbok å la Faldbakken, og fikk noe som faktisk var lesverdig. Naomi Campbells

satsing som forfatter må som sådan ansees som svært vellykket. Hun motbeviser rødstrømpeholdningen om at for å være pen må man være dum. Således er det også en viktig bok hun har servert. Med boken *Svanen* beviser Naomi Campbell rett og slett at hun kan mer enn å drive café.

U Truls Brekke

Naomi Campbell:
Svanen
Cappelen forlag
327 s / 229 kr

BRASILIANISKE RYTMER

Trio de Janeiro spiller 27. mai.

Foto: Odd-Steinar Tøllefsen

Den etterhvert ikke ukjente gruppa Trio de Janeiro gjester kulturkafeen lørdag 27. mai. Dersom gruppa er ukjent for noen, kan vi love en brasiliansk roots-opplevelse av ekte sort.

Gruppa høstet mye ros og til og med en spellemannspris for CD'en «Brazilikum», noe som skulle plassere dem rimelig høyt opp på kvalitetslista. Oppfølgeren «Amoregano» kom i februar, og her har gruppa fått et nytt medlem, nemlig Anne-Marie Giørtz. Sistnevnte er for tiden høygravid og kan ikke delta på konserten her i Tromsø. Men hun blir erstatta av (i følge gruppe-medlemmene den eneste kvinnen i Europa som var bra nok som vikar) tidligere Rondo-servitør Tove Kampestuen. Vi aner en spennende sammensmeltning med de andre musikerne, som er: Tom Steinar Lund fra Elverum på gitar, Sveinung Hovensjø fra Toten på cavaquinho (som er en brasili-

ansk minigitar), Celio de Carvalho fra Rio de Janeiro på perkusjon og Anne-Marie Giørtz fra Bærum på vokal, som bl. a. har vært med i Ab Und Zu, og som regnes som en av våre beste kvinnelige vokalist.

Trio de Janeiro spiller ekte brasiliansk musikk rett fra gatene og skulle treffe de fleste fra bestedet og nedover uansett kjønn, alder eller musikksmak. En konsert av brasiliansk rytme-kaliber skulle være en perfekt anledning til å få ristet av seg den siste vinterfrossen på det store og fristende dansegulvet kulturkafeen ledet av på i sitt konsertlokale Samba'n er løs, olé!

U Marit Edvardsen

Blant kaffe og krokodiller på kultursenteret

Erdal fra Kurdistan ønsker å starte folkedansgruppe for studenter

Foto: Jan Martin Berg

Er det noen som ikke har fått med seg at det er åpna et nytt kultursenter her i byen? Det ligger i Skippergata, i samme bygg som Fretex. Vi tok oss en tur innom kulturkafeen en lørdags formiddag, og kunne konstatere at senteret er i full utvikling.

Det internasjonale kultursenteret er et nyfødt barn. Den offisielle dåpen gikk av stabelen 11. mai. Men lenge før det har barnet tatt sine første og stødige skritt. Denne dagen er et bevis på det. Når jeg kommer inn, er det nesten ikke plass til meg. Det sitter folk ved alle bord, og jeg er visst den eneste uten en liten krabat springende rundt i lokalet, fullstendig medlem av et lite barnesamfunn kreert her og nå. En av dem blir oppmerksom på meg, ihvertfall på at jeg står i veien, og sier rolig: «Pass dæ.» Litt lattermild ser jeg etter den lille afrikanske tromsøværingen der han springer videre i hesblesende tempo. Vi nyter en kaffe i et miljø som ikke kan karakteriseres som annet enn koselig. Det er ikke minst variert, og alle mine forutinntattheter er ikke verd fem flate øre. Jeg lener meg tilbake og kjenner at jeg koser meg. Men noe er i gjære. Bob Benoni, som er kulturkafeens far, stiller seg midt på gulvet, og påkaller oppmerksomheten. Det skal være dukketeateraktivitet for barna, ledet av Britt Stensvik fra fylkeskulturkontoret. Barn og voksne strømmer til, og regelen om at barna som skal delta må være over fem år, er kun til for å brytes.

På eventyr i jungelen

Vi sniker oss med i flokken og hører en jambetromme lokke oss til seg. Vi kjenner en liten kribling av spenning i magen idet

vi går inn i et dunkelt belyst rom. De dype trommeslagene og det mørke rommet bygger opp eventyratmosfæren. For det er nettopp det som skal skje: vi skal få høre et eventyr. Et eventyr fra jungelen. Trommeslagene stilner. Barna sitter fjetret når Britts kjæreste, Hans Sande, forteller om to barn i Afrika, hvorav den ene (som forøvrig er en gutt på akkurat samme alder som alle barna i rommet), nesten blir spist av en krokodille. Her råder jungelens lov: Den sterkeste og skumleste spiser hvem søren han vil. Heldigvis slipper den lille gutten unna, en lykkelig skjebne som dessverre ikke blir en stakkars kanin til del. Innimellom, blant annet på dette punktet i eventyret, kommer det sukk og utrop blandet med gjenkjennende nikk som vitner om en ikke så liten innlevelse fra de smås side. På spørsmålet om noen noengang har sett en krokodille, er ingen i tvil: alle nikker ivrig og overbevisende til fortelleren. Noen foreldre biter seg i leppa og andre gir opp, det blir umulig å holde på latteren selv i ramme alvor. Eventyret ender altså bare sånn halvveis godt, for slik er jungelens lov. Og det skjønner barna. Men alle er enige om at det var litt skummelt, helt til lyset kommer på igjen.

Skyggeteater

Målet er at barna ikke bare skal være passive tilskuere, men deltakere og medprodusenter i aktiviteten, et mål som ser ut til å kunne nås ut fra entusiasmen å dømme. Barna skal lage sitt eget skyggeteater, av figurer som de tegner på farga papir og klipper ut. Alle barna tegner ett av dyra i eventyret, men det blir en liten overvekt av krokodiller likevel. Og

Hans Sandes eventyr mottas med skrekkblandet fryd

Foto: Jan Martin Berg

noen løver, selv om løver slett ikke var med i utgangspunktet. Men hva gjør det, når poenget er at barna koser seg sammen og får nye venner, mens de voksne sitter ute i kafeen og har helt fri i mellomtida? Alle parter er altså fornøyde, idet vi overlater barna til seg selv og sitt skyggeteater, atter etablerte i sitt eget samfunn hvor de er aktive medlemmer, alle som en.

Folkedans

Vi går inn i den andre «leiren», altså kafeen, og konstaterer ro og fred. Alle er trygge på at barna er i de rette profesjonelle hender. Vi treffer Erdal fra Kurdistan som er gift i Tromsø, og som vi har observert flirende inne på eventyrrommet. Han innrømmer at han synes det var like morsomt som barna, og er ganske sikker på at han vil ta med seg sønnen sin flere ganger. Han synes det er et kjempesint tiltak. Erdal har daglig kontakt med kultursenteret, han går på voksenopplæringa som har lokaler i samme etasje. Kulturkafeen fungerer da som ei slags kantine for studentene. Erdal er profesjonell folkedanser i hjemlandet sitt, og han leder ei folkedansgruppe i Tromsø International Dance Club som håper å få øvingslokaler på kultursenteret. Til høsten håper han å kunne regne seg som student ved UiTØ, og da har han lyst til å starte ei internasjonal folkedansgruppe for studenter.

Et kultursenter for alle

I samme stund legger vi merke til en enslig liten kropp som sitter på en lang benk og stirrer på en snødekt TV. Hun aner at noe skal skje. Det skal vises tegnefilm, og snart er ikke kroppen enslig lenger. Foreldrene nyter fremdeles en kaffe og en prat. Ungene benker seg foran skjermen, selv om det er vanskelig for en stor del av dem å holde rompa i ro over lengre tid. Uansett hva de finner ut at de vil gjøre, er det god plass å gjøre det på. Her tas ungene på alvor. Det er viktig at det blir like morsomt å gå på kafe for dem som for foreldrene, og at de slipper å sitte stille på fanget. Det er nemlig poenget: kulturkafeen skal være et sted for alle mennesker, små som store, unge som gamle, nordmenn som fremmedspråklige.

Mangfold

På kultursenteret er det laget til et tekstilrom med symaskiner og vev, et rom først og fremst for tradisjonelle kvinnelige aktiviteter.

Men, legger Bob Benoni snart til, hvor menn selvfølgelig er velkommen til å delta hvis de ønsker. Det er meningen at produkter herfra etterhvert skal dekorere veggene i kulturkafeen for å sette et mer intimt preg på det hele. Bob Benoni utelukker heller ikke at det også åpnes for salg av disse produktene. Fargerike klær fra Alternativ Handel selges allerede på senteret.

Her finnes det også flere kontorer hvor diverse organisasjoner skal ha sin base, f. eks Iran-gruppa, Latin-Amerikagruppa, Amnesty osv. Det leies også ut kontorlokaler til andre som vil drive med kulturelt arbeid, og øvingslokaler til eventuelle teatergrupper eller musikere som trenger et sted å øve. Bob Benoni oppfordrer til å ta kontakt dersom noen skulle være interessert.

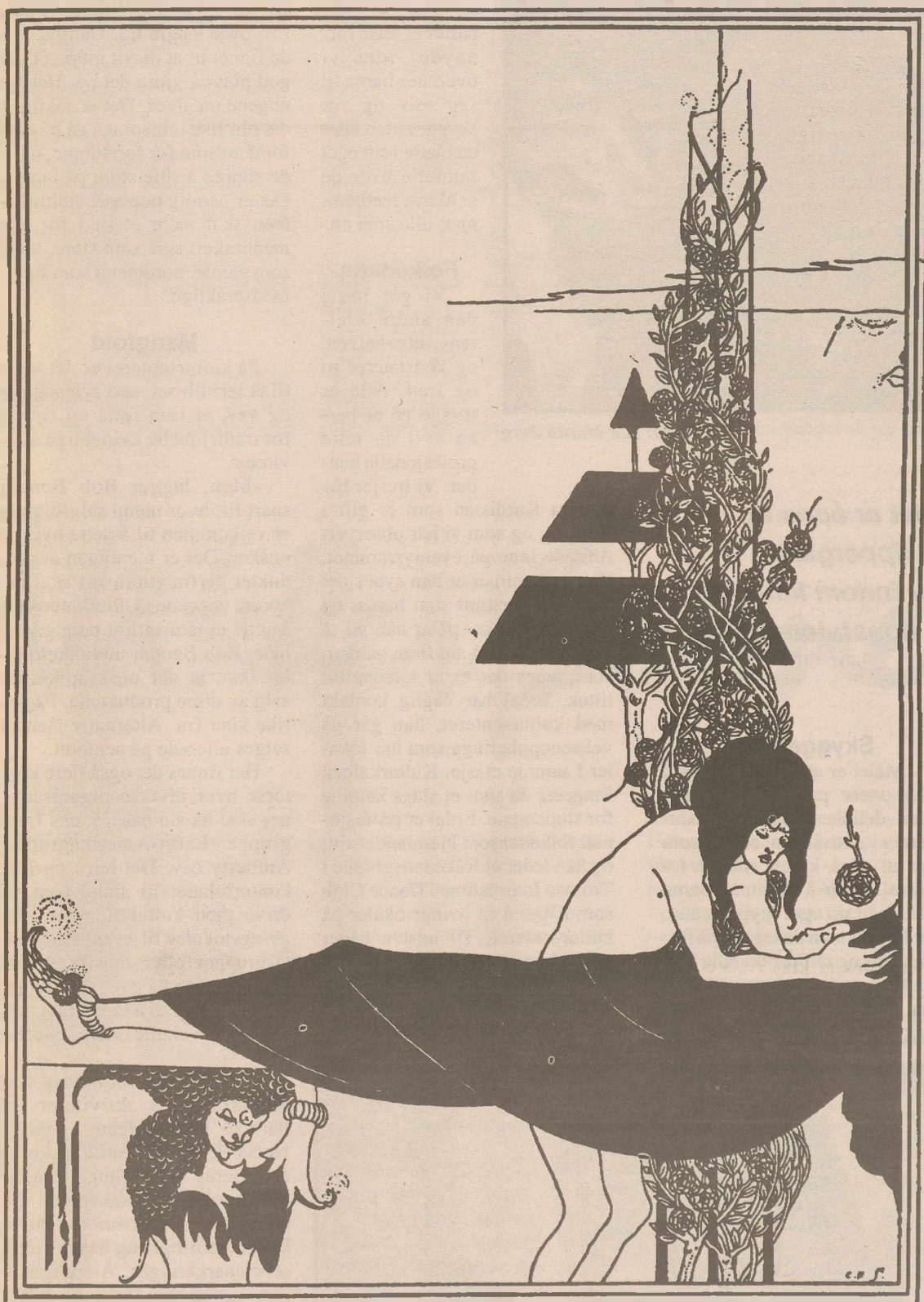
Hver lørdags formiddag skal det arrangeres aktiviteter for barn på kulturkafeen. I regi av Norsk Tropisk Vennekapsklubb arrangeres det i tillegg konserter, tropiske dansekvelder, lyrikkvelder, multimediashow, kunstutstillinger og andre kulturelle markeringer. Årsprogrammet for kulturkafeen er fyldig og fristende, og dersom du har ei kribling i deg etter å danse til noe annet enn sur disco, så kan du gå på en tropisk dansekveld eller en konsert i løpet av sommeren!

Vi forlater plassen med et «på gjensyn» og en god følelse av at et sterkt og levedyktig barn er født. Vi ønsker Bob Benoni og andre ildsjeler lykke til videre og får med oss en invitasjon til en reggae- kveld som vi nesten blir litt varme bare av å tenke på.

U Marit Edvardsen

Er der en Gud? - «Vi vet ikke.» - Er der en sjel? - «Vi vet ikke.» - Skal vi leve eller dø? - «Vi vet ikke.» - Har livet en mening? - «Vi vet ikke.» - Hvilken mening? - «Vi vet ikke.» Dette systematiske vi-vet-ikke kalles videnskap. Og menneskene slår hendene sammen av beundring og jubler: Menneskeåndens fremste

Dekadanse betyr rett oversatt forfall. Innenfor kunsten brukes det om perioden fra 1880-1900. I litteraturen kjennetegnes dette ved en hovedperson som reflekterer verdier som religion, kjærlighet, ekteskap i stykker og forkaster dem. En teori er at disse tendensene er ekstra sterke i slutten av hvert århundre, og ettersom vi nå går mot slutten av et årtusen...

En dekadent billedkunstner fra forrige århundre: Aubrey Beardsley «A platonic lament». Amorsk kunstighet og naturforakt, selv trærne er stiliserte.

Vi har en del dekadanseparalleller i vår tid: man kaller dagens unge den ironiske generasjonen og bøker som *American Psycho* og *Generasjon X* er populære. Filmen *Reality bites* er i samme gate. Også Milan Kundera er inne på dekadansetematikk i forbindelse med *Tilværelsens uutholdelige letthet*. Eksempel på dekadanselitteratur fra forrige århundre er *A rebours* av J.K.Huysmans, *The picture of Dorian Gray* av Oscar Wilde og

Trette menn av Arne Garborg. Hovedpersonene i disse bøker er alle menn, hvis fremste egenskap er å tenke, såkalte hjernehelter.

Sansene

Erkeeksempelet på en dekadanseroman er *A rebours* (på engelsk: *Against Nature*) av J.K.Huysmans. Her dekonstruerer hovedpersonen Des Esseintes alle vanlige holdepunkter ved livet allerede i prologen. Han har prøvd mye i livet, men forkastet

alt. Han avskyr samfunnet og blir fysisk syk av å se stygge mennesker. Så han bestemmer seg så for å flytte på landet, bo alene og ikke snakke med noen. Det eneste som fascinerer denne mannen er det kunstige. Sex er kjedelig - med begge kjønn - men lokomotiv er erotisk opphissende. Huset sitt innreder han mest mulig kunstig. Han plasserer et akvarium med gummiplanter og mekaniske fisk foran vinduet. Slik slipper han å se dagslyset.

Fra en filmatisering av *The Picture of Dorian Gray* i 1945.

Tilværelse mening

Des Esseintes er en tenkende helt som gjør svært lite.

Romanen er heller ikke en vanlig roman med en handling. Hvert kapittel tar for seg et slags tema som Des Esseintes sier hva han liker og hva han ikke liker ved det, gjerne knyttet til en av sansene. For eksempel bøker. I et kapittel hyller han Baudelaire og de Sade, mens han stort sett kritiserer det meste ellers. Et annet tar for seg hvilke juveler han liker og ikke liker. Diamanter er alt for vanlige, de er noe alle skaffer seg. Fantasien anser han for høyere enn virkeligheten. Og sine reiser foretar han kun i fantasien. Der slipper han å treffe masse mennesker og det er langt fra så slitsomt. Men Des Esseintes eksil fra omverdenen kan ikke vare evig. Romanen ender med at han grunnet sykdom er nødt å vende tilbake til et samfunn han hater.

Natur-kultur

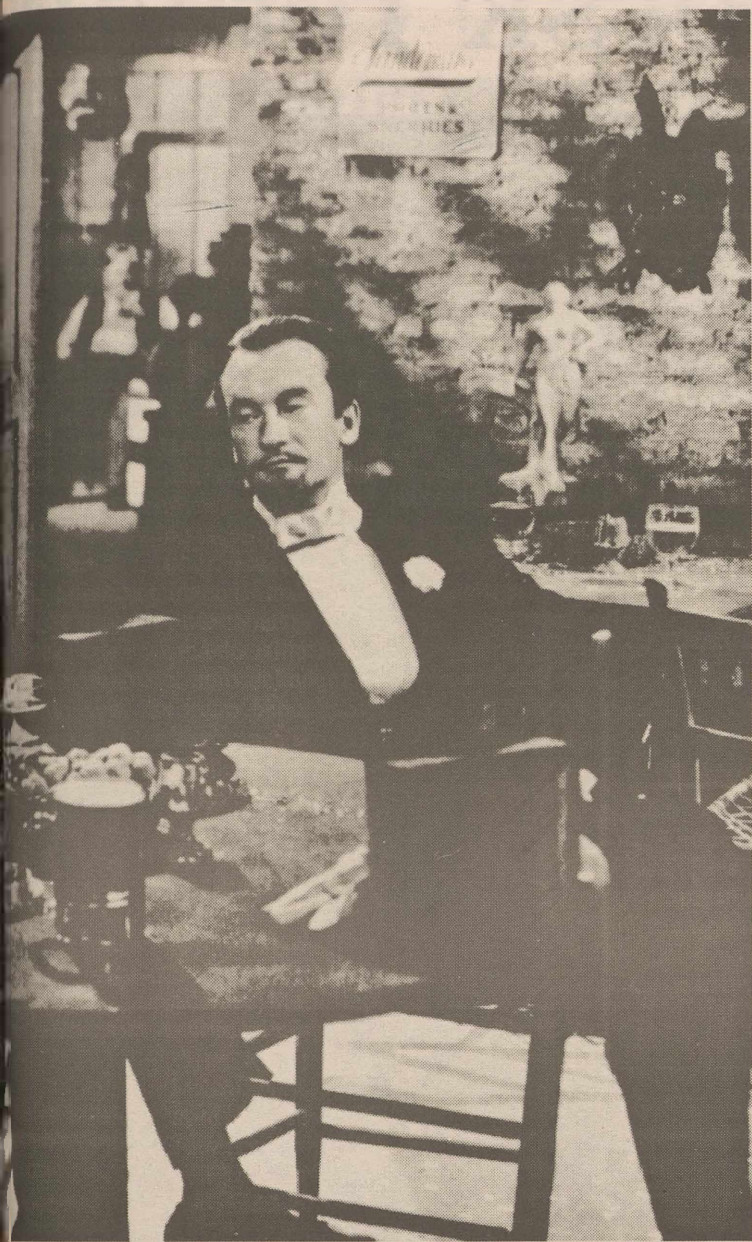
Det er en konstant nedvurdering av natur og opphøyning av kultur. Alt kan imiteres bedre enn naturen selv, kunstige blomster er vakrere enn ekte. De dekadente er ekstremt urbane mennesker som aldri reiser ut på lan-

det eller går ut i naturen. Selv om Des Esseintes reiser fra Paris er det ikke natur han er ute etter. Tvert imot forsøker han å unngå alt naturlig, han vil verken se mennesker eller dagslys. Des Esseintes driver et slags eksperiment med naturen for å vise at det naturlige ikke er nødvendig, og at mennesket ikke må være underkasta fysiske eller naturlige begrensinger.

Oscar Wilde

Det spinner mange myter rundt Oscar Wilde. Kunst og virkelighet flyter i mange tilfeller sammen. Han sa at livet etter-aper kunsten, skrev romanen *The picture of Dorian Gray*, for deretter å komme med utsagn som hovedpersonene i romanen har sagt. Denne romanen handler om Dorian Gray som selger sjelen sin til djevelen for å forbli ung og vakker. Romanen viser farene med ekstrem skjønnhetsdyking, samtidig som den selv er et stykke «skjønnhet». Slik blir selve romanen et paradoks og vanskelig å sette i bås. Romanen er spekket med paradokser, epigrammer, og humor; «Den eneste måten å bli kvitt fristelsen er å falle for den». Romanens hoved-

er jeg? - «Vi vet ikke.» - Eksisterer jeg i det hele tatt? - «Vi vet ikke.» - Hva vet vi egentlig? - «Vi vet ikke.» - Kan vi i det hele tatt vite noe? -
 elige og ubegripelige; herefter behøver vi hverken tro eller guder mer! (fra Arne Garborgs *Trette menn*)

moderne sløshet

dekadent Lord Henry er også en som kutter livet i stykker og ikke tror på noe.

«What of Art?» she asked.

«It's a malady.»

«love?»

«An illusion.»

«Religion?»

«The fashionable substitute for Belief.» Svarer Lord Henry.

Oscar Wilde var homofil, i likhet med mange dekadente. Hvis man først er født med, eller velger å leve ut en annerledes seksualitet, ser man at det finnes ikke mye som er naturlig. Da vil man ikke tviholde på et bilde som sier at mann og kvinneekteskapet er naturlig. Det blir lettere å nedvurdere det såkalt naturlige for å opphøye det kulturelle.

Moralmangel

Et annet kjennetegn på disse celebrable heltene er den totale mangelen på moral. Som Dostojevskij sa i *Brødrene Karamasov* (1880) «Hvis Gud ikke finnes er alt tillatt», dermed oppstår et moralproblem som følge av sekulariseringa. Des Esseintes forsøker å gjøre en gutt til morder, som et eksperiment. Og i *Dorian Gray* ser vi hvordan hoved-

personene Dorian og Henry mister et hvert grep om moral. Når Dorians kjæreste Sibyl Vane tar selvmord etter at han ga henne på båten, er det et vakkert eventyr for han og Henry. -Tenk en pike som dreper seg for din skyld.

Camp og Kitsch

To moteord som er begynt brukt de siste tjuefem årene er Camp og Kitsch. Likevel ser vi innenfor dekadanselitteraturen camp-tendenser. Camp er et begrep som motsetter seg definisjoner - ifølge de som har forsøkt seg - det må demonstreres i praksis. Det kjennetegnes ved absurditet, paradoksalt og eksklusivitet. Camperen insisterer på å se verden som et estetisk fenomen. Eller som en stor teaterscene der han er både regissør, skuespiller og publikum. Lord Henry i *Dorian Gray* er et godt eksempel på en camper: stil, sjarme og selvironi er tre sentrale egenskaper han innehar i så måte. Camp har en forkjærlighet for det kunstige og unaturlige. Alle spiller vi roller, men de fleste glemmer dette og går over til å tro og mene at de er naturlige. Å være naturlig er et hedersord i

Norge. Både Wilde selv og Lord Henry er rollespillet fullt ut bevisst til enhver tid. Kitsch kan i mange sammenhenger være det samme som camp, men der campen er selvironisk er kitschen selvhøytidelig. Det typisk kitsche som et maleri av en elg i solnedgang kan campes med og henges opp fordi det er stygt. Men henger man det opp i fullt alvor er det kitsch. Kitsch er altså naiv, ikke-selvbevisst kunst som vil være seriøs, og ikke skjønner at den er latterlig.

De trette menn

Arne Garborgs *Trette menn* blir av mange betegnet som den eneste norske dekadanseroman. Bare tittelen lyser av dekadanse, og åpningssetningen i romanen er: «Venner er en dårlig rase». Dekonstruksjonen er igang, og siden fortsetter det slik utover. Både ekteskapet, religionen, kjærligheten og vitenskapen får gjennomgå. Likevel ender hovedpersonen Gabriel Gram opp med å velge religionen. Eller som han sier: «Vanviddet eller Kristus». Denne nordiske dekadansen er vesensforskjellig fra den engelske og langt fra så ekstrem som den franske. I *Trette menn* er det ikke særlig humor som hos Wilde, men en større melankoli, depresivitet og tendenser mot angst.

Hore-madonna

Kvinnene innenfor dekadanselitteraturen er sjelden offer for særlig individualisering. I *Trette menn* er det for hovedpersonen tre viktige kvinner. Men ikke som helstøpte individer, snarere som symboler på henholdsvis erotikk, kjærlighet og fornuft. Fanny Holmsen, den kvinnen som representerer kjærlighet, framstår som en madonna, hinsides erotikken, ung og ikke intelligent nok. Mathilde innehar symbolet på drift og sex, og framstår som prostituert. Slik videreføres et klassisk kvinnebilde, med kvinnen enten som hore eller madonna. At disse «symbolske» kvinnebildene blir framstilt så negativt kan sees i sammenheng med at de dekadente vil nedvurdere det naturlige til fordel for det kulturelle og kvinnen har tradisjonelt vært forbundet med natur, (jfr. moder jord).

Vitenskap

Kontrastfiguren til hoveddekadenten Gabriel Gram er Georg Jonathan. Han innehar alt det motsatte av den dekadente: praktisk, stor framtidstro, handlekraftig, optimistisk. Men dette blir for lett vint for Gabriel Gram, som mener denne er blottet for dybde.

Letthet

Den kjente samtidsforfatteren Milan Kundera er også tildels dekadent i sine romaner. Særlig *Tilværelsens utholdelige letthet* (1983) som senere er blitt filmatisert. Det letthetsbegrepet som Kundera opererer med er en letthet som oppstår ved ubegrenset frihet til nytelse, samtidig som

du er frigjort fra handlingens konsekvenser. Det vil si et grenseløst liv i bokstavelig forstand eller sagt på en annen måte: et moralsk forfall. I *Tilværelsens utholdelige letthet* kan dette illustreres ved romanpersonen Tomas, som har et bunnløst kvinnebegjær. Han erobrer ikke ene og alene for den seksuelle tilfredsstillelse, men også for å «samle» forskjelligheten hos de ulike kvinnene. Dette gjør han til tross for at han er gift med Tereza som lider under hans utroskap, og til tross for at han selv lider av å se Tereza lide. Selv om Tomas lider med henne, og elsker henne, ser han ikke noe umoralsk i sin utroskap. Dette er altså den utholdelige lettheten ved vår tilværelse, som er et tema Kundera kommer tilbake til i hele sitt forfatterskap.

Dekadanse/dekadent

(fr = forfall): betegnelse for kunstneriske tendenser på slutten av 1800-tallet, som dyrker sjelelig og estetisk forfinelse eller nytelsen ved forfall og perversjon. (Gyldendals litteraturhistorie)

Overklasse

I alle dekadanseromanene har de dekadente svært god råd og mye fritid. Det er i slike situasjoner man får tid og har mulighet til å dekonstruere verdier. På Oscar Wildes tid i slutten av forrige århundre var det i resten av det viktorianske samfunnet strenge morallover. Wilde satte seg ut over disse og tilhørte dermed en slags ekstrem minoritet. Mens det i dagens samfunn er en mye større gruppe som har tid og penger nok til å finne ut at livet

mangler mening. Det er nå når det å være dekadent nærmest er det normerte at vi ser tendenser i motsatt retning ved en slags ny-moralisme. Pendelen skifter gjerne når ting har gått langt nok. Med den nye miljøbevisstheten er det mange som mener at vi må redusere forbruket.

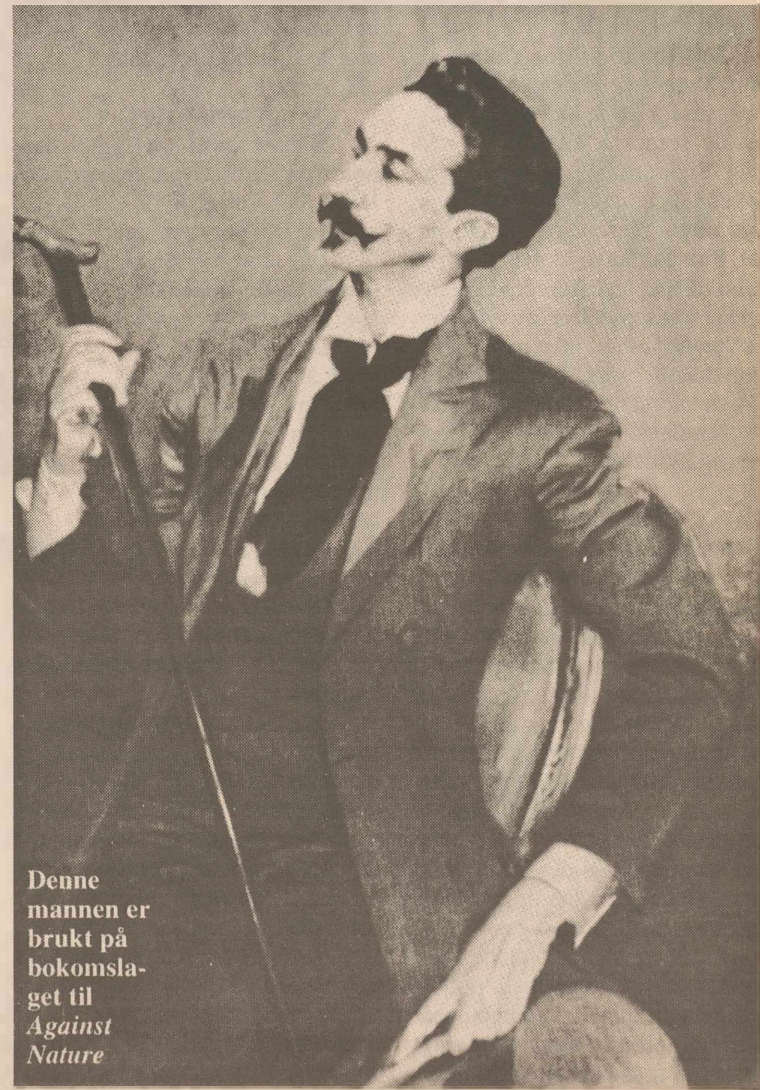
Kaos

Det er altså flere paralleller fra dekadansen i slutten av forrige århundre til vårt eget. I dagens postmoderne kaotiske tid er det ikke verken religiøse eller moralske normer som styrer oss. Alt er kaos og sentralverdiene oppløses. Gud er død, mor og far er skilt og ingen tror på kjærligheten over ølskummet på nattklubbene. Vi må kanskje stille oss spørsmålet som dekadenten stilte seg: Hvordan bebo kaos, eller hvordan leve uten sentral-

verdier? Noen finner samme trøst som Lord Henry og Des Esseintes ved å dyrke kunsten og det kunstige. Eller ved et stort forbruk og materialisme. Man kan samle på cd-plater eller kjøpe nye klær. Det er jo noe som heter at de som ikke tror lykken kan kjøpes for

penger handler i feil butikk. Dessuten finnes det en del mennesker som finner verden rimelig harmonisk og har det ganske bra. De trenger ikke stille seg et slikt spørsmål. Det er ikke alltid livets meningsløshet stikker like dypt. Selv om vi ikke tror på gud, finnes det sentralverdier dypt i oss om demokrati, kjærlighet, vennskap og egen genialitet.

U Ellisiv Lindkvist

Denne mannen er brukt på bokomslaget til *Against Nature*

Eggum, Kant og Norsk rødvin

- Jeg vet at en stor gruppe av mine lyttere er studenter. Når jeg begynte for 20 år siden spilte jeg for de som var jevngamle med meg.

Foto: Truls Brekke

Jan Eggum fremstår atter en gang som studentmusikeren fremfor noen. Til tross for at han selv aldri kom lenger enn at han fikk fullført ex.phil. og såvidt begynt på fransk. Da tok spillingen overhånd.

Eggum er studentenes venn. De oppdager ofte hans tekster parallelt med Kant og Norsk rødvin. Frustrerte og søkende studentsjeler søker trøst i Eggums melankolske tekster.

-Jeg vet at en stor gruppe av mine lyttere er studenter. Når jeg begynte for 20 år siden spilte jeg for de som var jevngamle med meg. Ti år senere oppdaget jeg at hoveddelen av mitt publikum var ti år yngre enn meg. Og slik har det fortsatt, hoveddelen av mitt publikum er vel fremdeles mennesker i begynnelsen av tyveårene. Jeg blir eldre, men mitt publikum forblir ungt. Dette skyldes nok det at mange av tekstene mine fremdelse er veldig følelsemessig aktuelle.

Best alene

Jan Eggum feirer i disse dager 20 års jubileum som artist. I den anledning har han kommet med et dobbeltalbum som oppsummerer det han har gjort de siste tyve årene. Eggum har spilt alene, med utallige band og musikere. Han har spilt for mange. Han har spilt for få. Det neste han nå har med seg er gitaren og melankolien. Han er tilbake der han startet for godt over 20 år siden. Alene med gitaren, seg selv og låtene.

-Jeg liker å opptre alene. Får en sterkere kontakt med publikum på den måten. Jeg kan også nå kjøre helt mitt eget show. Jeg har ingen å ta hensyn til på scenen. Jeg liker den måten å opptre

på. Liker meg best der de presser inn tre hundre personer og det er stappfullt. Det passer stilen min utmerket. Hele essensen er meg, gitaren og låtene. Bort-i-natta var et utmerket sted å spille på. Synd at det nå er blitt pizzahus.

Kamerater

Til tross for at Jan Eggum har holdt på i over tyve år, var han lenge bare ung og lovende. Da var det de færreste som kjente til denne triste, melankolske og sære bergenseeren. Det var først for noen få år siden at karrieren hans tok av og han nærmest ble allemannseie. Da var det sammen med Øystein Sunde, Lillebjørn Nilsen og Halvdan Sivertsen. De reiste land og strand rundt i flotte bunader. Trakk fulle konsertsaler og solgte tusenvis av plater. Han var Gitarkameratenes melankolske allibi.

-Meningen med Gitarkameratene var at det skulle bare være et hobbyprosjekt. Et frikvarter som bare skulle vare i tre-fire uker. Så ble det tre hele år over en periode på seks år. Vi var aldri noe band, men fire individualister. Nå er det imidlertid over og ut med Gitarkameratene for godt. Nå trenger jeg å jobbe med mine egne ting.

Pengene Eggum tjente på glansdagene Gitarkameratene har han brukt til å slå seg på forlagsbransjen med.

-Jeg driver å planlegger et norsk musikkleksikon som skal ta for seg hele den musikalske periode fra 1913 og frem til i dag. Jeg har engasjert en rekke mennesker til å skrive artikler innen for deres spesialområde. Vi kommer til å dekke alle sider av den norske musikkhistorien. Store deler av befolkningen er fullstendig historieløse på dette område.

-Det er alltid en flik av meg selv i det jeg skriver

Med et slikt leksikon kan man raskt og enkelt skaffe seg oversikten.

Eggum betror meg imidlertid at han nok ikke kommer til å få større plass i leksikonet enn det som er naturlig utfra det han har utgitt.

Filminntressert

Film er viktig for Jan Eggum. Han er tydelig seriøst opptatt av film. -Jeg henter mye inspirasjon til låtene mine fra film. Jeg har heller ingen fordommer når det gjelder film, slik jeg i stor grad har med musikk. Jeg er mye mer kritisk til musikk enn jeg er

til film. Derfor blir jeg lett forført av film.

De to siste årene har Eggum vært fast gjest ved Filmfestivalen i Tromsø. I år skrev han også en sang som ble ferdig og printet ut på PC'en på Fokus kino kun ti minutter før den skulle fremføres.

-Under årets festival fikk jeg med meg 22 filmer. *Et Vintereventyr* av Eric Rohmer var den jeg likte best. Filmen var så lavmælt og rolig og det kunne tilsynelatende virke som om den ikke handlet om noe som helst. Jeg var nylig i London og fikk kjøpt med meg endel videoer av samme regissør.

Sånn er livet

Jan Eggum har selv også vært gjenstand for film. Det var i 1976 at regissøren Unni Straume laget "Trubadur".

-Unni fulgte meg på turne og fanget opp noe av hvordan det er å være trubadur på tur. Jeg har ikke sett filmen siden den ble vist på NRK på slutten av syttitallet. Det kunne vært artig å sett den igjen. Se om den fremdeles holder mål etter så mange år.

Eggum er heller ikke helt fremmed for tanken om å skrive sitt eget filmmanus.

-Jeg har lekt med tanken og har kontakt med en regissør for eventuelt samarbeid. Det måtte ihvertfall bli en musikkfilm. Jeg så en film en gang der alle skuespillerene fremførte sanger i ste-

det for vanlige replikker. Det fungerte bra.

Jan Eggum er kjent for sine melankolske og ofte triste tekster. Han skriver om ulykkelig kjærlighet, misforstått kjærlighet og mangel på kjærlighet. Med andre ord; han skriver om livet. Eggums tekster er ofte skremmende treffende. Men er det Jan Eggums liv vi får høre om i utallige varianter. Jeg mener en gang å ha hørt at han henter stoff til sine tekster fra radioprogrammet *Sånn er livet*.

-Det måtte i så fall være mitt eget sånn er livet. Jeg bruker alltid en flik av meg selv når jeg skriver. Det kan være en situasjon eller hendelse jeg har opplevd. Så blåser jeg historien opp og dikter videre på den. Slik at det kanskje blir gjennomgående i et annet menneskes liv. På den måten skaper jeg en hel person ut av det. Det finnes alltid endel av meg selv i det jeg skriver.

En flaske vin går i gulvet bak oss og knuses i tusen biter på det harde flisebelagte gulvet. Det hele skyldes en uforsiktig servitør som stablet flasker i vinhyllene. -Ja, der gikk den dyreste flasken, utbryter Eggum. Servitøren svarer høflig at det var det nok ikke. Eggum lar ikke det gå innpå seg, men ler i stedet for seg selv. Mannen har utvilsomt humor.

Universitetsaksen

STUDVEST Under Dusken UNIVERSITAS

Sommerjobb

Studenter som har tenkt å oppsøke seg i Bergen til sommeren vil få problemer med å skaffe seg sommerjobb, melder Studvest. Læringslivet trenger riktignok praktiske studenter til ymse formål, men det begynner å bli knapp på plassene.

Utne går av

Fakultetsdirektør Edmund Utne på SV-fakultetet går av. Det siste året har det vært en god del turbulens rundt hans person. Han har blitt sterkt kritisert fordi fakultetet ikke har fylt opp hovedvalgsvotene og for å ha benyttet seg av ulovlig faglig sperre ved opptak.

Halvering

Ved AVH i Trondheim skal det til høsten kun tas inn 1240 studenter. I fjor ble det registrert 2224 nye studenter der. Bakgrunnen til halveringen er økonomiske. DE har ikke midler til å ha flere enn 1250 studenter, hevdes det.

Konkurs

Selskapet AS Bevertning, som driver i Studentersamfundet i Trondheim sine lokaler, er konkurs. Studentersamfundet er derfor på jakt etter noen som kan drive bevertning og skjenking i lokalene sine.

Tannløs og utilstrekkelig

Studentsamskipnaden i Oslo sin strategiplan karakteriseres som tannløs, elendig og utilstrekkelig. Planen skal visstnok mangle konkrete planer og politiske visjoner.

Brød til besvær

I påsken ble det nesten brann i et hybelhus for studenter. To oppvakte hybelbeboere syntes det luktet svidd i oppgangen og fant fra hvilken hybel lukten kom fra, men døra var låst. Sviktende rutiner gjorde at de ikke fikk tak i vaktmesteren og brannmannskapet måtte komme og ta ut det ferdigsteke brødet.

English summary

By: Joakim Christensen

The kindergarten at Mortensnes - Delayed

Studensamskipnaden in Tromsø (SiTø)'s plans of building a kindergarten at Mortensnes is delayed till next year, because of too expensive costs.

Studentsamskipnaden in Tromsø is also considering to close down the Lappish section at Gimle kindergarten, because of lack of applications. As compensation SiTø will establish a language-facility to the Lappish children who attend Gimle kindergarten. The parents of whom it concerns, is protesting against the closedown.

Threatens with strike

Akademikernes Fellesorganisasjon threatens to take out 350 of their members in strike in the Tromsø area. Since some of the members are

employees at the University, this may affect the examination candidates.

Guarantee not granted regarding birth-leave

Students studying for specific professions are not guaranteed continuity in their studies if they choose to be granted a years leave devoting themselves, taking care of someone.

Informal & Delightful

The student theatre Poisk from Archangels has paid the University of Tromsø a visit. They've lived with local students, experienced the celebration of the Norwegian constitution on the 17th of May and they've given a varied show containing songs, dances, sketches and music.

For the 4th time Tromsø Art-association

opened on the 13th of May the 4th Troms-exhibition. This is an annual exhibition where artists from Troms are invited to make contributions. The Art-association has this year attempted to improve the status of this exhibition by exhibiting only the best works of art. The former exhibitions were based on the intentions of showing the broad variety of the life of art in the area of Troms. To enhance it's status, this years exhibition will instead focus on a higher level of arts. Most of the contributions are pictures.

The Association of Art is also arranging a separate exhibition with photographs made by the Finnish Photographer Jaakko Heikkilä, supposedly the most exciting artist of photography in the north of Scandinavia.

Amnesty Intenational

Peru

Ekteparet Pelagia Salcedo Pizarro og Juan Churchòn Zea ble arrestert den 11. desember 1992 av terroravdelingen ved politiet i San Juan de Lurigancho, et distrikt i hovedstaden Lima. Ved hjelp av tortur ble de tvunget til å tilstå at de var i besittelse av illegale eksplosiver og løpesedler fra det hemmelige væpnede opposisjonsgruppen, den Røde Sti (PCP).

I februar 1993 ble begge to dømt til 30 års fengsel av Rådet for Sjøkrigsstyrene. Dommen ble opprettholdt av Høyesterett for Militæresaker i april 1993. Politiet baserer sine mistanker på ekteparets vennskap med Celso Chavelón Najarro, som de visste det, ble ansett for å være medlem av PCP og var under overvåkning av politiet. Det finnes ingen bevis for at Pelagia Salcedo Pizarro og Juan Churchòn Zea hadde noen som helst forbindelse med PCP. De har aldri vært kjent for å bruke våpen eller til å oppmuntre andre til å bruke voldelige midler. Anklagene mot dem må være fullstendig uten grunn. Amnesty International regner dem for å være samvittighetsfanger.

Vær vennlig og skriv brev og be om at Pelagia Salcedo Pizarro og Juan Churchòn Zea settes fri umiddelbart.

Skriv til: Presidente Alberto Fujimori, Presidente de la República del Peru, Palacio de Gobierno, Plaza de Armas, Lima 1, Peru.

Iran

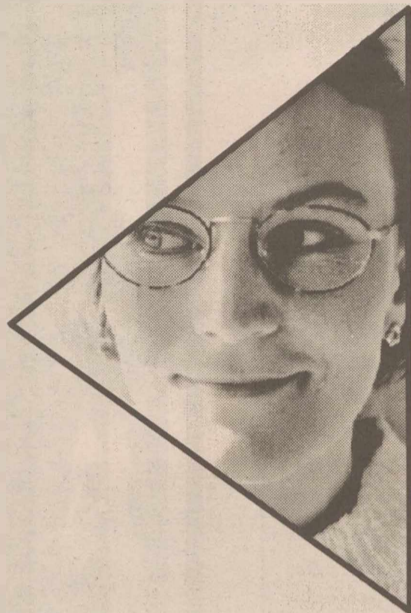
Azizollah Amir Rahimi, en 73 år gammel pensjonert general og tidligere leder for militærpolitiet, ble arrestert i Teheran 31. oktober 1994, forhørt og sluppet fri neste dag. Han ble på ny arrestert den 3. november, og ifølge rapporter ble han slått av medlemmer av det hemmelige politiet. Sønnen hans, Mehrdad Amir Rahimi, ble arrestert 8. november. Han hadde protestert mot arrestasjonen av faren og gitt intervjuer med utenlandske journalister. Begge mennene er samvittighetsfanger. Azizollah Amir Rahimi har åpent kritisert den iranske regjering og kom nylig med en oppfordring til president Ali Akbar Hashemi Rafsanjani om å trekke seg eller innføre demokratiske reformer og få en slutt på «regimet som består av sensur, angiveri og mullahenes herredømme». Den 7. november gjengav det iranske nyhetsbyrået en melding fra militærdepartementet om at generalen hadde «tilstått under forhørene at han bruker opium på grunn av nevrologiske problemer». Amnesty International frykter at en slik tilståelse kan være et resultat av tortur. Sønnens oppholdssted er fremdeles ukjent.

Vær vennlig og skriv et brev som ber om at begge blir løslatt øyeblikkelig og uten vilkår.

Skriv til: His Excellency, Hojjatollesam Ali Akbar Hashemi Rafsanjani, The Presidency, Palestine Avenue, Azerbaijan Intersection, Teheran, Islamic Republic of Iran.

Fire på rad

Har du mer penger igjen av studielånet?

Line Benjaminsen (23) tysk

-Ja, jeg har masse penger igjen, fordi jeg er så økonomisk og fordi jeg jobber ved siden av.

Gro-Renée Rambø (23) sos. ant.

-Lite, fordi jeg ikke er økonomisk, verden er full av fristelser og livet for kort.

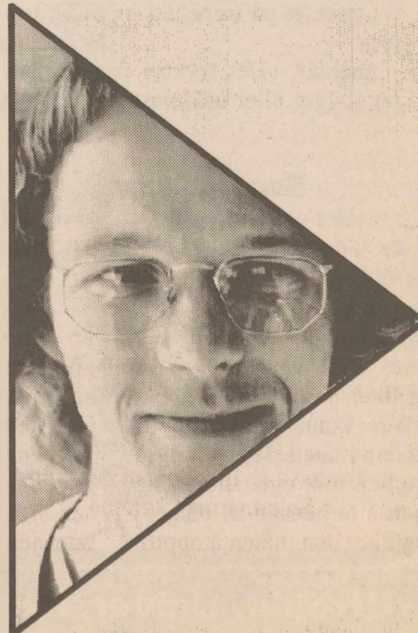

Marius Ødegaard (22) psykologi

-Nei, jeg ikke mer penger igjen fordi jeg dårlig struktur på økonomien.

Olav Befring (23) psykologi

-Ja, jeg har nok til flybilletten, men ellers er det smått. Det er på grunn av at det er så høye boligpriser i Tromsø.

*Mens vi
venter på
Nord-Norge
banen...*

Lyst hele natta. Lyst på det meste, særlig soldrops og pæreis og nakne tær og grønne trær og blåbær. IKKJE sov bort sumarnatta, for sove kan du gjøre når du blir arbeidsløs, eller finner ut at det er plass til deg på verdens nordligste rosadrømmende universitet eller på en skole for frie tenkende tenkere.

Mandag 22.mai

Internasjonal mandag. Bra dag å gå på kino, eller kanskje dra på en safaritur i regn.

UTROPIA KOMMER OG TAR DEG! Eller så kan du ta Utopia. Finnes på kafeer i alle retninger.

Tirsdag 23.mai

LESEDAG. Guden Brage gir styrke til å skrive. Bragedag og dikterier og romaner eller trivielle kruseduller er helt geniale å finne i dag. Alle instituttrepresentanter i studentstyret er velkomne på fraksjonsmøte klokken 17.00 hos Petter på IMR.

Onsdag 24. mai

Denne dagen eier Odin. Han har bare ett øye, derfor er han vis. Bra dag for blindforbundet,

Torsdag 25.mai

Se opp for Tor og flygende hammer.

Fredag 26.mai

Freias dag. Bra dag å bare kooooooooose seg med det meste. Kjærlighet og sånt liker Gudinna Freia, og kanskje litt sjokolade og litt mjød.

På kulturhuset kan du se på **Karius og Baktus** med Victoria Teater.

Lørdag 27.mai

Jaaaaaaaaa endelig noe som skjer. **TRIO DE JANEIRO** spiller tropisk musikk på det tropiske kultursenteret, ta på trophatt og drikk tropisk

nektar. Det fryktes for tropiske regnbyger eller urfantastisk midnattsol.

Søndag 28.mai

Det er sommer det er sol og det er søndag-Sooooool hele dagen, hurrahurrhurr hurr hu,tjoving!

Mandag 29. mai

Månens dag, hele dagen. Alle ki-noer har åpent på denne dag.

Tirsdag 30.mai

Ibsen sa Evig eies kun det tapte.
«Solen,gi meg solen.»

Foto: Eivind Lentz

Onsdag 31.mai

Mor Courage har utendørs Generalprøve på Stortorget i Tromsø.

Torsdag 1.Juni

MOR COURAGE og barna hennes, av Bertold Brecht. Utendørsteater med Sampo teater, Total teatret, H.T og masse andre kanonbra teater og dansegrupper har premiere klokka 19.30.

Om du ikke tør å se på modige mødre og hennes barneteater, kan du se på de interessante guttene **DUMDUM BOYS. KONSERTEN SPRENGER ØREHINNER PÅ BOCCACCIO KLOKKA SEINT PÅ NATTA.**

Fredag 2.Juni

Hvem blir ny rektor når vår kjære OLE

DANBOLT MJØS ikke gidder å jobbe mer?..

Mjøs, flytt ikke inn i fjøs.

Lørdag 3.Juni

SÅ FINT: det er løoooooørrrrrrdag. **LØRDAGSBARNETIME** på riksdekkende kanaler.

Eller så kan du **DANSE TROPISK** i lag med Bob Benoni på den **FLERKULTURELLE** kafeen.

Hvis du ikke klarer være tropisk to barnetimegodt-Lørdager på rad fins det fortsatt **Blomsterbarnebarn.**

Blomsterbarnebarna spretter ut på Kjellern cirka klokka etter halvti på kvelden.

Søndag 4.Juni

NSB skal iallfall ikke flytte lengre nord.

Vi venter på Nord-Norge banen og synger en trall, og gleder oss til NSB går sidevendt og gråter fordi vi ikke orker å leke med dem mer. Jørn Hoel elsker i snø, det gjør ikke vi for nå har den dratt hjem. Snøen altså, fins ikke, her fins det bare blomster og blomster og snart Tromsøpalmer.

Blomstrende studenter spiller ikveld på Kjellern.

FRIHETENS FORPOST OG SOMMER OG SOMMER OG SOOOMMER!

OG
SOOOOOOOOOOOOOOL.